

Sắc Vi

Contents

Sắc Vi	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	21
3. Chương 3	22
4. Chương 4	27
5. Chương 5	28
6. Chương 6	31
7. Chương 7	32
8. Chương 8	34
9. Chương 9: Túy Tôm Nhớ (thượng)	37
10. Chương 10: Túy Tôm Nhớ (hạ)	40
11. Chương 11	41
12. Chương 12	43
13. Chương 13	45
14. Chương 14	47
15. Chương 15	49
16. Chương 16	51
17. Chương 17	54
18. Chương 18	55
19. Chương 19	57
20. Chương 20	59
21. Chương 21	62
22. Chương 22	64
23. Chương 23	65
24. Chương 24	67
25. Chương 25	68

Sắc Vi

Giới thiệu

Phấn hồng, trắng nõn, vàng nhạt. Cây tường vi hoa yêu dị địa nở rộ, xanh biếc đich lá cây quần quanh, khiến

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/sac-vi>

1. Chương 1

Phấn hồng, trắng nõn, vàng nhạt..... Cây tường vi hoa yêu dị địa nở rộ, xanh biếc đích lá cây quần quanh, khiến cho nhân tối nguyên thủy đích dục vọng đến.

Đây là một bức cây tường vi hoa đỏ, nhìn đến này bức họa đích nhân, đô hội không khỏi địa kinh dị, thở dài thậm chí hít thở không thông. Bởi vì này bức họa, không phải bức tranh ở trên tường, không phải miêu trên giấy, không phải tú ở ti bạch lý, mà là – đâm vào nhân đích trên người.

Càng chính xác ra, là đâm vào nhân đích riêng tư chỗ.

Lỗ lỗ đích da thịt, không thể ỨC địa run rẩy, mật mật địa chảy ra mồ hôi, huyết châu. Bị che lại đích trong miệng, vẫn khả nghe thanh củi đầu đích hút không khí tiếng động, nức nở tiếng động, trên mặt đích biểu tình, ánh mắt, tràn ngập khuất nhục, khiếp sợ, cầu xin, đau đớn, tuyệt vọng, còn có, theo thân thể hạ đích kim khâu đâm đến đích vị trí, bản năng đích co rút lại vận vẹo.

Hắn bị thật treo, hai chân bị lớn nhất hạn độ địa rút ra, bởi vì này dạng đích vị trí, càng phương tiện hắn đích chủ nhân công tác. Đúng vậy, cái kia ngược người của hắn, tự xưng ở công tác, tự xưng phải bức tranh một bức tuyệt thế kì bức tranh. Một cái canh giờ tiền, hắn buộc hắn, xưng hắn là việc chính nhân.

Chủ nhân dùng kim khâu chỉ bút, ở hắn đích trên người tinh tế địa phác họa, sau đó, ở hoa khai đích tế ngân trung, tinh tế địa miêu thượng thuốc màu. Ở hắn đích hạ phúc, lá cây cây tử đằng yêu dị địa quần quanh, ở hắn rón đích vị trí, hai đóa phấn hồng đích đóa hoa cũng để mở ra.....

Sau đó, hình ảnh liên tục đi xuống, tiến vào hai chân trong lúc đó, hai phiến lá cây, đâm vào hắn phân thân đích hai sườn, phụ trợ hắn đích phân thân, là một gốc cây đứng thẳng đích, chặt chẽ nụ hoa đích nụ hoa. Cành lá quần quanh tiến vào sau đình, hai bên đích ngọc mộng, đều tự mở ra hai đóa vàng nhạt tử hồng đích cây tường vi hoa, một đóa toàn bộ khai hỏa, một khác đóa lại giống như khai giống như bế.

Chủ nhân dùng sức địa ấn khai hắn đích sau đình, kia phấn hồng đích hoa tâm, ở ánh nến đích nhiệt lực cùng cực đoạn mãnh liệt đích thống khổ dưới, đâm tà địa không được địa ở một khai một bế, chủ nhân nhũ mày, hắn ở tự hỏi, này hoa tâm chỗ, nên thứ thượng cái gì.....

Liệt để họ Vũ Văn chúc là trên giang hồ đáng sợ nhất chính là nhân vật một trong.

Hắn một tay sáng lập đích thái dương cung, cùng ánh trắng điện nam bắc giằng co, chiếm hết vô lâm phong cảnh.

Họ Vũ Văn chúc bước đi tiến diễm điện, đây là thái dương cung đích chủ điện, hai bên đích người hầu sớm đã đều quỳ xuống.

Đệ nhị phân Đường chủ sử vũ thật cẩn thận hỏi han: “Chủ công hôm nay, là muốn tả điện vẫn là hữu điện hầu hạ?”

Họ Vũ Văn chúc vung tay lên: “Tùy tiện.”

Tả điện là cơ thiếp, hữu điện là nam sủng, đối với họ Vũ Văn chúc mà nói, đều không có cái gì khác nhau, đều chính là đồ chơi mà thôi, một loại là bình thường thái đích đồ chơi, một loại khác thị phi bình thường thái đích đồ chơi. Liền tượng hắn bình thường ăn cơm, có đôi khi cũng ha ha diện điều giống nhau. Giống nhau đích có một bộ xinh đẹp đích túi da làm cho hắn cảnh đẹp ý vui, giống nhau đích sụp mi thuận mắt làm cho hắn không nhớ được, giống nhau đích liêu mạng ở trên giường lấy lòng vu hắn làm cho hắn điều tiết tính dục.

Sử vũ nhìn thấy hắn đích vẻ mặt, nịnh nọt địa cười nói: “Chủ công hôm nay hưng trí không cao? Tả hữu điện này mặt hàng cũ chút, nếu không chủ công nhìn xem tân đích. Thuộc hạ lộng cái tuyệt hảo đích đĩa nhỏ, đa dạng Kỳ Đa, chủ công muốn hay không thử xem?” Vốn loại chuyện này, là tầm cung tổng quản chuyện, hắn một cái Đường chủ đến làm không khỏi uy tỏa chút, nhưng là tiền nhiệm tổng quản vừa mới ở phía trước thiên bị họ Vũ Văn chúc ninh rất cổ, đó là thứ nhất phân Đường chủ đích nhân. Cho nên sử vũ hy vọng hắn đề cử đích này bảo bối có thể cướp được vị trí này, kia hắn ở quyền lực nội đấu thượng phải phân cao một chút.

Họ Vũ Văn chúc dừng cước bộ, nhú nhú mày đầu: “Tuyệt hảo đích đưa nhỏ?”

Sử vũ nhìn hấn có điểm hứng thú, vội hỏi: “Đối, là mị châu các đích tên đứng đầu bảng diễn viên được yêu thích, da thịt bạch nị như tuyết, cho nên tất cả mọi người gọi hấn tuyết lang.”

Họ Vũ Văn chúc khoe miệng hơi hơi một tia cười lạnh: “Tuyết lang?”

Sử vũ khẳng định nói: “Đối, tuyết lang lãnh hồ.”

Họ Vũ Văn chúc bước đi tiến tẩm điện, hai sắp xếp đích tỷ nữ người hầu cùng nhau quỳ xuống, này một hàng liệt đích cuối, đã có một người, ngược lại lẳng lẳng địa đứng lên.

Người này quần áo áo trắng như tuyết, xa xa nhìn qua, lại có chút phiêu nhiên xuất trần đích cảm giác. Một cái nam kĩ, như thế nào sẽ có như vậy xuất trần đích khí chất?

Họ Vũ Văn chúc hơi hơi có chút hoảng hốt, hấn đích cước bộ rất lớn, rất nhanh bước đi tới rồi Bạch y nhân đích trước mặt, đối phương nhìn thấy hấn, trong suốt hạ bái: “Tuyết lang lãnh hồ, bái kiến liệt đế.”

Họ Vũ Văn chúc ừ một tiếng, trong tay đích ngọc tiêu, nâng lên lãnh hồ đích cầm, này người ngọc nhân vừa nhắc đầu, thấy rõ hấn đích mặt, mới biết được – kia cái gọi là đích phiêu nhiên xuất trần căn bản không tồn tại.

Tuyết lang đích có hé ra xinh đẹp tuyết luân đích mặt, da thịt như tuyết, thật dài lông mi hạ, tà tà xem nhân đích ánh mắt, tràn ngập phong tình, thần hơi hơi hướng về phía trước gọi lên, tựa tiểu phi tiểu, lại giống như ở mỗi nhân phẩm thường này phần hồng đích tư vị.

“Vưu vật!” Họ Vũ Văn chúc đích trong lòng dâng lên này từ, hấn bình sinh duyệt không người nào số, có lẽ trong đó có so với tuyết lang đẹp hơn đích, càng kiều mỹ đích, nhưng không có tượng tuyết lang như vậy, quyến rũ đặc có chút – yêu dị.

Họ Vũ Văn chúc thủ co rút lại, ngọc tiêu ly khai tuyết lang đích cầm, chính là, hấn chấp nhất ngọc tiêu đích thủ, lại bị một khác con tuyết trắng như ngọc đích nhẹ tay khinh phúc thượng, hấn nhìn thấy tuyết lang, tuyết lang tuy rằng cúi đầu, tuy rằng quỳ trên mặt đất, chính là hấn chủ động vươn đích ngọc thủ, kia trộm phiêu họ Vũ Văn chúc đích liêu nhân sóng mắt, tính cả hấn run rẩy đích thân thể, lại ở mỗi một phân mỗi một tắc địa truyền lại mê người đích tin tức.

Họ Vũ Văn chúc cười lạnh một tiếng, bỗng nhiên đưa hấn đích thủ bỏ ra, quát lạnh nói: “Chính mình trên giường, cởi quần áo.”

Tuyết lang đích thân mình, cánh bị này vung, gục trên mặt đất. Kỳ dị địa, hấn đích vẻ mặt, lại bình thường dưới tình huống nên có sợ hãi, bất an, kinh ngạc cùng nhục nhã. Tương phản, hấn bỗng nhiên nở nụ cười, này cười, bỗng nhiên giống như băng hà tuyết tan, xuân hoa nở rộ, cả điểm điện tựa hồ tất cả đích hết thấy đều biến mất, chỉ còn – tuyết lang đích tươi cười.

Hấn mỉm cười tựa đầu thượng đích trâm gài tóc một bát, lưu vân dường như tóc dài ở không trung xẹt qua tuyết với đích đường cong, rồi tung ở hấn đích hai vai, tóc đen áo trắng, càng làm nổi bật đặc hấn mặt mày như bức tranh.

Sau đó, hấn chậm rãi cởi tuyết trắng đích giày, ti làm đích dài miệt, lộ ra – kẻ khác bỗng nhiên tim đập nhanh hơn đích một đôi chân ngọc, mười phiến hoa đào bàn đích phần hồng đích ngón chân. Không đợi họ Vũ Văn chúc thấy rõ, hấn đã muốn đứng dậy, trường bào cái ở kia động lòng người đích chân ngọc, đi bước một hướng ở giữa đích giường lớn đi đến.

Hấn ngay cả đi đường đều là tốt như vậy xem, mỗi một bước, đều tượng mang theo kỳ diệu đích vận luật dường như, làm cho người ta đích tâm, đi theo hấn đích cước bộ run rẩy. Nhưng lại giống thời gian bỗng nhiên tạm dừng, mọi người, giống đầu gỗ giống nhau, nhìn thấy hấn không coi ai ra gì địa ngồi vào giường lớn thượng, tao nhã địa đem trần trụi đích hai chân, đặt ở áo ngủ bằng gấm thượng –

Sau đó, hấn bắt đầu cởi quần áo – miệng hấn sừng mỉm cười, nhẹ nhàng mà dùng một cây ngón tay, phất đi cánh biên đích tóc dài, sâu kín địa hít một tiếng, ngọn đèn chiếu hấn đích hình mặt bên, hấn bắt đầu chậm rãi giải nút thắt, một viên, hai khóa.....

Họ Vũ Văn chúc đích hô hấp chợt buộc chặt, trên mặt đích cơ thể cũng bỗng nhiên biến ngạnh, nhìn thấy một chúng quỷ trên mặt đất đích người hầu nhóm lại vẫn ngốc đần giống như địa vẫn không nhúc nhích, ánh mắt lại toàn thể thẳng ngoắc ngoắc địa nhìn thấy tuyết lang, hân hỷ lạnh một tiếng, thanh âm tuy rằng không lớn, chính là chúng người hầu lại đều cả người run lên, lập tức tỉnh ngộ lại đây, thu hồi ánh mắt, nằm ở ngầm không dám động thượng vừa động.

Họ Vũ Văn chúc tự xỉ phùng lý lộ ra một chữ: “Cổn –” bất quá nhảy mắt đích công phu, mọi người lập tức thực nghe lời địa cổn đắc một cái không thấy, còn thực hợp tác mà đem môn cũng mang cho. Chủ công “Làm việc” đích thời điểm, không thích có người có phụ cận, trừ phi đến hừng đông, nếu không, không ai dám dẫn theo đầu đến quấy rầy hân.

Họ Vũ Văn chúc cười lạnh một tiếng, con mại vài bước, cũng đã đi tới bên giường, một phen hướng tuyết lang chộp tới.....

Tuyết lang lãnh hồ mỉm cười, sườn thanh tránh thoát họ Vũ Văn chúc đích thủ, ôn nhu địa lấy mắt phiêu một chút hân, cười nói: “Như thế nào như vậy háo sắc, ta hôm nay đến, chính là muốn hảo hảo hầu hạ của ngươi. Chính là, dù sao cũng phải bồi dưỡng một ít tình thú đi!”

Họ Vũ Văn chúc thu thủ, đã muốn ngồi ở trên giường, cười nói: “Trách không được nói ngươi đa dạng nhiều, nguyên lai là phải ngoạn tình thú đích, hảo, ta thật nhìn ngươi này tiểu ngoạn ý biến thành ra cái gì tình thú đến.”

Lãnh hồ ý ở họ Vũ Văn chúc đích trên người, vươn tay chỉ, ở hân đích trước ngực một vòng giới địa hoa, hân đích trong thanh âm, mang theo nồng đậm đích giọng mũi, càng có vẻ kiêu : “Tự nhiên là, chủ công không chơi đùa đích đa dạng. Hội gọi ngươi, khoái hoạt vô cùng, cực tiên muốn chết.....” Nói xong lời cuối cùng một chữ, hân bỗng nhiên nâng thủ, cỡi bỏ họ Vũ Văn chúc đích áo khoác, ở hân đích trước ngực miễn cưỡng bộ vị, nhẹ nhàng mà khằng một ngụm.

Họ Vũ Văn chúc chỉ cảm thấy thân thể bỗng nhiên buộc chặt, một cỗ nhiệt lưu tự hạ thân dũng xuống dưới. Hân khẽ cười nói: “Tuyết lang, ngươi này tiểu yêu tinh, thật sự hảo liêu nhân na!” Một trận hưng phấn, dùng sức ở phía trước thân một tê, liền đã muốn đem chính mình đích áo khoác tính cả hung y tê đi nhưng trên mặt đất hạ, ôm lấy lãnh hồ, đề chân khóa đi lên.

Lãnh hồ khẽ cười một tiếng, cười đến nhân thẳng dục tồ đến tận xương tủy, hân eo nhỏ một đỉnh, một cái xoay người, nhưng lại đem họ Vũ Văn chúc phản áp tới rồi dưới thân.

Họ Vũ Văn chúc cả kinh, phương muốn dùng lực, nhắc tới khí, lại phát hiện chính mình đích nội lực toàn bộ vận lên không được, đúng là một chút khí lực cũng sử dụng không được. Lại nhìn thấy lãnh hồ khóa ngồi ở hân đích trên người, tách ra hân đích hai chân, dùng chính mình đích hai chân ngăn chặn, thần tình tà cười ở giải hân đích dây lưng.

Họ Vũ Văn chúc này cả kinh không phải là nhỏ, không tự chủ được địa sở trường bảo vệ chính mình đích khổ hạ, run giọng nói: “Ngươi, ngươi muốn làm gì?”

Lãnh hồ cười đến tà tà địa: “Ta muốn làm cái gì, chủ công, ta phải ở trên giường hầu hạ ngài nha!” Nói xong, hai tay đã muốn không chút khách khí địa tê đi hân đích ngoại khổ.

Họ Vũ Văn chúc kinh hãi, thật giận toàn thân nhưng lại sử dụng không ra một tia đích khí lực đến, nhưng lại tùy ý này yêu tinh ở hân trên người muốn làm gì thì làm. May mắn lãnh hồ tê đi hân đích ngoại khổ sau, không nữa tiến thêm một bước đích tê đi hân đích quần lót. Họ Vũ Văn chúc phương thở dài nhẹ nhõm một hơi, đang muốn mở miệng, lãnh hồ bỗng nhiên phục hạ thân đi, dùng miệng – ngăn chặn cái miệng của hân nhục.

“Ngô..... Ân ngô ngô ngô ngô.....” Họ Vũ Văn chúc còn chưa nói ra trong lời nói, bị lãnh hồ đồ ở tại trong cổ họng. Cái miệng của hân bị ngăn chặn, hân đích hô hấp bị ngăn chặn, lãnh hồ đích đầu lưỡi, ở hân đích trong miệng, không ngừng đích khiêu khích, làm hân đích huyết mạch sôi sục, hô hấp dồn dập. Chỉ cảm thấy toàn thân nóng lên, không được địa run rẩy.

Lãnh hồ đích đầu lưỡi, tượng xà một chút, ở hân đích trong miệng, cùng hân đích đầu lưỡi dây dưa, dụ tham hân đích cổ họng ở chỗ sâu trong, dụ dỗ đắc hân thậm nghĩ đem này cái lưỡi thơm tho một ngụm nuốt vào.

Một chút, hai hạ, không được đích dây dưa, không được đích khiêu khích, ngay tại hần sắp phải hồng mắt hết sức, bỗng nhiên trong lúc đó, này đầu lưỡi tự hần đích trong miệng bứt ra mà đi.

Một cổ thật lớn đích cảm giác trống rỗng tự hần đích đầu lưỡi thẳng rơi vào tay hần đích hạ phúc đi, hần đích bụng không khỏi một trận run rẩy, hai chân trong lúc đó bỗng nhiên co rút lại.

Lãnh hồ đích đầu lưỡi, cũng đã dao động đến họ Vũ Văn chúc đích cần cổ, tới tới lui lui, khẳng cần họ Vũ Văn chúc đích nhịp đập, ở trên đầu lưu lại nhiều điểm đích hồng ắn.

Họ Vũ Văn chúc thở gấp, mồ hôi chảy xuống dưới. Lãnh hồ đích thủ ở hần đích trong ngực thượng du di, giống mang theo chung thuật, làm cho thân thể hần theo mặt ngoài đích làn da đến bên trong đích dịch, nội tạng, tất cả đều cùng nhau run rẩy. Đột nhiên, lãnh hồ đích thủ phát quá họ Vũ Văn chúc trước ngực đích hồng anh, thân thể hần nhẹ nhàng run lên, tiếng thở dốc trở nên càng cấp. Lãnh hồ mê nổi lên mắt, rời đi bị hần liếm đặc ẩm ướt lượng lượng đích tiêm cảnh, dọc theo kia khêu gợi xương quai xanh, một đường hôn xuống dưới đến trước ngực đích hồng anh.

Lãnh hồ trước dùng đầu lưỡi ở trên đầu nhẹ nhàng một liếm.

“Ngô!” Họ Vũ Văn chúc nhưng lại không tự chủ được địa ươm ra tiếng. Trong nháy mắt gian, hần bỗng nhiên tỉnh ngộ đến này dâm dăng đích tiếng kêu đúng là chính mình vọng lại, không khỏi địa kinh hãi, cắn chặt chính mình đích môi dưới.

Lãnh hồ khoe miệng hiện ra một tia cười lạnh, há mồm hàm trụ một đoá hồng anh, dùng sức hút.

“Không –” rất kích thích, họ Vũ Văn chúc lắc lắc thân mình muốn tránh. Nhưng lãnh hồ đâu chịu buông tha hần, ngược lại càng thêm chăm chỉ địa chấn chỉ. Hần lấy xỉ khê cần họ Vũ Văn chúc đích hồng anh hai hạ, họ Vũ Văn chúc gắt gao cần môi dưới, cũng không từ tự chủ địa tự mũi gian kêu rên mấy tiếng sau, này bị cường ức tình dục đích thanh âm, nghe đứng lên, kẻ khác càng thêm kích thích,

Lãnh hồ tà cười một tiếng, sửa mà lấy lưỡi đùa. Hồng anh ở trong miệng của hần đứng thẳng, nở rộ, đồng dạng cũng kích thích họ Vũ Văn chúc trong cơ thể đích dục hỏa cuồng nhiên thành lửa cháy.

Mấy lần phản phúc quan xu sử hồng cây anh đào khai sau, tay hần đi vào họ Vũ Văn chúc đích quần xi-líp thượng.“Người dám –” họ Vũ Văn chúc trừng lớn mắt, kinh sợ nảy ra, lại bất hạnh vô lực cự tuyệt, mà hần trong cơ thể đích hùng hực thiêu đốt đích dục hỏa, nhưng lại cũng khiến cho hần không thể cự tuyệt.

Lãnh hồ một cái dùng sức, đã xem hần đích hạ nửa người bác cái tinh quang.“A!” Một trận gió nhẹ xuyên thấu qua cửa sổ lúi tiến, mang đến một cổ cảm giác mát làm cho họ Vũ Văn chúc phủ tiếp xúc không khí chính là hạ nửa người nhẹ nhàng run lên. Lúc này mới phát hiện, lãnh hồ bất quá là một cái hôn, một chút khiêu khích, đã làm cho hần hưng phấn đặc khó có thể tự chế.

Họ Vũ Văn chúc xấu hổ quần nan cấm, thân thủ che mặt chỗ. Đáng tiếc lãnh hồ so với hần khoái thượng từng bước, bàn tay cầm hần đích phần khởi.“Thoải mái sao không?” Hần cười đến hoặc nhân. Đáng tiếc họ Vũ Văn chúc không rảnh thượng thức. Bởi vì đương lãnh hồ bàn tay đích nhiệt độ rơi vào tay hần đích phần khởi khi, hần tình tường phát hiện chính mình đích tình cảm mãnh liệt khó nhịn, hần đích phần khởi lại trưởng lớn.

Họ Vũ Văn chúc xấu hổ đến hận không thể một đầu đâm chết, hần thân là liệt đế, một thể hệ kiêu hùng, nhưng lại ở bị một cái nam kĩ đặt ở dưới thân khi, còn có thể phần khởi đứng lên.

Nhưng mà, lãnh hồ cũng không buông tha hần, hần tà cười khinh bần một chút họ Vũ Văn chúc cương phân thân, sau đó, ở hần đích bên tai nhẹ nhàng mà nói: “Ta nhất được trong bảo khố, ngoan ngoan, thật muốn không đến thân thể của ngươi hội như vậy mãi mãi, là lần đầu tiên sao không?”

Họ Vũ Văn chúc gắt gao địa cần môi dưới, nín thở, một tiếng cũng không dám cổ họng.

Thật lâu sau không có được đến đáp lại, lãnh hồ đích hôn đơn giản hưởng hần dưới thân tìm kiếm.....

“A!” Họ Vũ Văn chúc đích thân mình cung lên.

“A chúc!” Lãnh hồ cực độ hưng phấn, họ Vũ Văn chúc kịch liệt đích phản ứng đối hần mà nói là tốt nhất kích lệ, hần càng thêm ra sức địa đùa họ Vũ Văn chúc. Họ Vũ Văn chúc chỉ cảm thấy trái tim sắp bính

ra trong ngực, mỗi khi lãnh hồ đích thần hơi chút di động một chút, hần liền cảm thấy được trong cơ thể có một phen hỏa ở cuồng đốt.....

Họ Vũ Văn chúc đích hô hấp càng ngày càng dồn dập, mặt trưởng đặc đỏ bừng, từ trước đến nay lãnh khốc đích con người lý viết tình cảm mãnh liệt, còn có một chút..... Thất thố. Bỗng dưng, lãnh hồ đích ánh mắt hiện lên mặt ý cười, mang theo vài phần giảo hoạt. Họ Vũ Văn chúc khẩn trương đích thiếu chút nữa hít thở không thông.

Lãnh hồ vươn một cây ngón tay ở trước mặt hần lung lay một chút.

Họ Vũ Văn chúc đích trái tim nháy mắt nhắc tới cổ họng.

“Ách.....” Hần tái cần môi dưới, phát ra từ hầu gian đích thanh âm đã dấu không được.

Lãnh hồ đích ngón tay tham hướng về phía hần đích dự vọng. Sau đó, giống trò đùa dai bàn, lãnh hồ đích chỉ phúc ở họ Vũ Văn chúc đích trên người bức tranh quyền quyền. Họ Vũ Văn chúc đích trái tim theo hần bức tranh đích quy luật mà nhảy lên.....“Ách!” Lãnh hồ nhất định là cố ý đích, hần thể nhưng ở hần không hề phòng bị hạ, cảm hần đích phấn khởi. Họ Vũ Văn chúc trừng lớn mắt, lắc lắc thân thể mới muốn chạy trốn, lãnh hồ lại đột nhiên buông hần ra đích phấn khởi. Lãnh hồ rốt cuộc muốn làm cái gì?

Họ Vũ Văn chúc thở dài nhẹ nhõm một hơi, lãnh hồ đích chỉ phúc lại vuốt phẳng thượng hần kháng bị đích đỉnh.

“A —” kịch liệt đích khoái cảm địa dọc theo lưng hiện lên ốt, ở hần đích trong đầu nổ tung một mảnh huyền lạn hỏa hoa. Họ Vũ Văn chúc rốt cuộc không thể kiềm chế chính mình đích dự vọng, một tiếng đau đớn trung mang theo khoái cảm đích rên rỉ từ hần đích trong miệng phát ra.

Một tiếng thanh thoát phá đích rên rỉ, từ họ Vũ Văn chúc trong miệng đứt quãng địa phát ra. Họ Vũ Văn chúc cảm thấy được chính mình đích thần hồn chính theo lãnh hồ đích khiêu khích, bị đưa lên phiêu phiêu dự tiên đích chín trọng thiên ngoại.

Nhưng lãnh hồ đích thủ đoạn cũng không chỉ như thế.

Ngay sau đó, lúc trước đích tình cảm mãnh liệt giống như thần gian hướng vụ, theo mặt trời mới mọc mọc lên ở phương đông, khoảnh khắc tức biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Lãnh hồ đích động tác chuyển vi ôn nhu. Hần thân thủ phủ hướng họ Vũ Văn chúc đích phấn khởi, họ Vũ Văn chúc nhẹn không được run rẩy.

“Tuy rằng người cũng không nói chuyện, bất quá bởi vậy cũng biết, người là thực thoải mái đích.” Lãnh hồ ở hần đích bên tai, tà tà địa nói.

Họ Vũ Văn chúc hung tợn địa trừng mắt hần liếc mắt một cái, nếu nói ánh mắt có thể giết người trong lời nói, lãnh hồ đã muốn bị giết từ một nghìn lần một vạn thứ.

Lãnh hồ khẽ cười một tiếng, phục hạ thân đi, khẽ cần hần đích nhĩ sau, cười nói: “Hôn nhẹ, không cần dùng loại này dâm đảng đích ánh mắt đến khiêu khích ta khỏe, như vậy xuân ý dạng nhiên địa nhìn thấy ta, quả thực là ý định câu dẫn ta thôi, người muốn cho của ta khổ hạ không không chế được sao không?”

Họ Vũ Văn chúc tức giận đến thiếu chút nữa ngất đi, trong chốn vô lâm ai chẳng biết nói, liệt để đích ánh mắt xơ xác tiêu điều lãnh khốc, mặc kệ cái dạng gì đích cự gian đại ác, đều bị ố liệt để họ Vũ Văn chúc đích hung ác ánh mắt hạ sợ tới mức chết ngất quá khứ.

Mà giờ phút này, hần dùng tấn hận ý đích ánh mắt, cư nhiên có thể bị lãnh hồ giải thích dâm đảng câu dẫn? Xuân ý dạng nhiên?

Trời ạ! Đây nhân, đây nhân là cái gì dạng ánh mắt nha? Có không tật xấu?

Họ Vũ Văn chúc cần răng quay đầu đi, cường lực ức chế chính mình đích dự vọng.

Nhưng lãnh hồ đều có biện pháp đối phó hần. Lãnh hồ đích thủ lý khai hần đích phấn khởi, ở sét đánh không kịp bưng tai hạ, chuyển công hần chỗ.....“Ách!” Dị vật xâm lấn cảm làm cho họ Vũ Văn chúc mi phong gât gao vừa nhú.“Sẽ không đau đích.” Lãnh hồ ở hần bên tai an ủi nói.

Lời còn chưa dứt, một cỗ cơn đau sau này đình cường lực đánh sâu vào mà đến. “A –” họ Vũ Văn chúc dùng hết khí lực ức chế dưới, vẫn là nhện không được phát ra cực phẩm đích tiếng kêu, “Sẽ không đau đích? Người như thế nào không cho ta tốt nhất xem?” Họ Vũ Văn chúc đích trong lòng chỉ còn lại có này một cái niệm.” Ở lãnh hồ vọt vào hấn trong cơ thể đích kia trong nháy mắt, họ Vũ Văn chúc nghĩ đến chính mình phải chết rồi, đau quá.

Chính là lãnh hồ lại tiếp tục luật động..... Một ba lại một ba. Không buông tha họ Vũ Văn chúc trong cơ thể đích mỗi một chỗ, thăm dò hấn trong cơ thể đích hưng phấn điểm,

Họ Vũ Văn chúc cắn môi dưới, một lỗ vết máu tự hấn đích trong miệng chảy xuống, cực độ đích thống khổ hỗn loạn cực độ đích khoái cảm, hấn tự ra từ trong bụng mẹ cũng không chịu quá như vậy đích khổ, điều này làm cho hấn mau không chịu nổi.

“Đủ..... Đủ liễu.....” Hấn nghĩ đến này đã là cao nhất phong, chỉ mộng cũng muốn không đến núi cao còn có núi cao hơn.

“Không đủ.”

Đương lãnh hồ nói xong này hai chữ, hấn thông thả đích động tác biến đổi làm nhanh chóng, tư thái mãnh liệt đặc tượng con đang ở đuổi bắt con mồi đích thật để ăn tính mãnh thú.

Lãnh hồ đặt ở họ Vũ Văn chúc trên lưng, hai tay gắt gao cô trụ hấn đích thắt lưng can, chuẩn bị tiến hành đoạt lấy.....

Họ Vũ Văn chúc ngạch gian, trên lưng che kín nhỏ vụn đích mồ hôi, không biết bị như vậy trêu đùa bao lâu.

Hấn trưởng đặc phát đau, nhưng lãnh hồ đích thủ thủy chung không bính nó, cũng không chịu làm cho hấn giải phóng.

Chỉ có khoái cảm một ba tiếp một ba, tích lũy ở hấn đích trong cơ thể, làm cho thân thể hấn cùng linh hồn giai run rẩy.

Mỗi lần họ Vũ Văn chúc kiềm chế không được khoái cảm, tính toán chính mình ra tay giải quyết khi, tổng bị lãnh hồ vừa đúng đích động tác ngăn cản.

Họ Vũ Văn chúc chỉ có thể không thể nề hà đích chờ đợi, ai dạy hấn công lực toàn bộ tiêu, căn bản vô lực phản kháng.

Ông trời, như vậy đích tra tấn rồi cuộc còn muốn liên tục bao lâu?

Mơ mơ màng màng địa, họ Vũ Văn chúc thở phì phò, trực giác mau nổi điên.

“Không.....” Không được, hấn rồi cuộc chịu không nổi, thân dài hai tay cố gắng đi phía trước phàn, ý đồ thoát khỏi phía sau lãnh hồ đích xâm lấn.

“Không cái gì?” Nhưng lãnh hồ lại còn không chịu buông ra hấn. “Ta đã biết, người là nói ta làm được không đủ, đúng không?” Hấn trêu ghẹo nói.

Họ Vũ Văn chúc nhíu mi, quá độ đích kích thích làm cho hấn ngay cả hô hấp đều cảm thấy được khó khăn, không nói đến phát ra tiếng.

Nhưng lãnh hồ lại kiên trì phi nghe được hấn ngọt ngào đích yêu kiều không thể.

Bởi vậy, lãnh hồ lại càng không hoài hảo ý địa thăm dò.....

“Ách!” Họ Vũ Văn chúc hầu gian phát ra một cái kinh hô.

Lãnh hồ rất lớn giọng lên khoe môi, “Thoải mái sao không?”

Họ Vũ Văn chúc cắn nhanh môi dưới, không chịu hé răng. Lãnh hồ tà tà cười càng thêm cố gắng địa tiến công.

“A!” Rồi cực, khoái cảm phá tan họ Vũ Văn chúc đích lý trí, hóa thành yêu kiều, dật ra xỉ phùng.

Lãnh hồ càng tiến thêm một bước, không chút nào lơ lửng địa đàng hân.

“Đủ, đủ liễu.....” Họ Vũ Văn chúc đích thân mình càng không ngừng run rẩy.

“Không được! Người còn phải càng thêm hảo hảo thả lỏng, ” lãnh hồ nằm ở hân đích trên người, ở hân đích bên tai nhẹ nhàng thổi khí.

“Không –” họ Vũ Văn chúc quá chú tâm hồng mắt, hân đích khoe mắt, hạ xuống một giọt nước mắt.

Lãnh hồ nhìn thấy họ Vũ Văn chúc đích nước mắt, cảm thấy được trong lòng dự vọng càng sí. Hân hân cấp địa vươn đầu lưỡi, thêm họ Vũ Văn chúc kia một giọt nước mắt, nhẹ giọng trêu đùa: “Liệt để đích nước mắt hạng trân quý hạ, từ trước đến nay cao cao tại thượng đích người, nhưng lại cũng có giờ phút này mềm mại đáng thương, càng làm cho ta dự vọng tăng nhiều.” Tay hân, nếu sinh có ma lực giống nhau, ở họ Vũ Văn chúc đích trên người không được vuốt ve, tay hân sờ đến nơi, lệnh họ Vũ Văn chúc đích trong cơ thể nhưng lại bày biện ra kỳ dị đích mẫn cảm đến, làm cho họ Vũ Văn chúc ở hân đích khiêu khích hạ hiện ra càng dâm dăng đích tư thái.

“Đẹp quá.” Hân một bên hôn, một bên không quên khen ngợi họ Vũ Văn chúc.

Họ Vũ Văn chúc vặn vẹo thân mình, trên mặt phỉm mê người đích đỏ mặt. Tiếp theo thuần, hân đột nhiên cảm giác lãnh hồ đích thủ đặt lên hân đích thắt lưng, kia lực đạo cường đặc tượng phải bẻ gãy hân đích thắt lưng, rồi lại lửa nóng đặc dạy người huyết mạch phấn trương.

“Nóng quá tình nha!” Lãnh hồ ở hân địa bên tai khe thở dài, chính hân rốt cuộc nhịn không được địa một cái dùng sức, thẳng hướng đỉnh núi.

“A!” Họ Vũ Văn chúc cao bãi đất ngẩng đầu lên, lãnh hồ càng thêm ra sức địa ở hân trong cơ thể luật động.

“Ân, ngô..... A.....” Họ Vũ Văn chúc thoát phá địa rên rỉ. Một cỗ nhiệt lưu đồng thời tự lãnh hồ cùng họ Vũ Văn chúc trong cơ thể dâng lên, tái xuyên thấu qua hai người cùng hệ chỗ lưu tiến đối phương thân thể.

Ngay sau đó, vụng huyền bàn đích khoái cảm ở hai người bọn họ đích trong đầu nổ mạnh. Lãnh hồ tự sau lưng ôm hân đích thắt lưng, lửa nóng đích phấn khởi tiến vào trong cơ thể.

“Không được, còn không có chấm dứt đâu!” Hân càng thêm mau động tác.

“Không được, ta chịu không nổi.....” Họ Vũ Văn chúc run rẩy, rốt cục nói ra nói đến

“Nhịn nữa một chút.” Lãnh hồ khoảng không ra một bàn tay cầm hân đích phấn khởi, kiên trì không cho hân phóng thích.

“Không..... Người buông tay, ta không được, ta phải.....” Hân mau điên rồi.

“Cũng sắp.” Lãnh hồ liếm hôn hân hân thấp đích bối an ủi hân.

Thật lâu không chiếm được phát tiết, họ Vũ Văn chúc đích nước mắt hợp với mồ hôi một giọt tích địa tích ở áo ngủ bằng gấm thượng: “Người, người giết ta đi –”

Lãnh hồ không ngừng đến quay lại mảnh đất hân vu khoái cảm đỉnh, chính là khi hân mấy độ dự đặt lên cao trào, lại bị lãnh hồ ức trụ, khiến cho hân đều nhanh nổi điên.

Lãnh hồ phục hạ thân tử, ở hân đích bên tai cúi đầu nói: “Họ Vũ Văn chúc, a chúc, tiểu sáng quắc, hôn nhẹ sáng quắc..... Ha hả, không nghĩ tới người vẫn là lần đầu tiên, liền như vậy dâm dăng, vẫn càng không ngừng phải, càng không ngừng phải, thật sự là trời sinh đích dâm hóa.”

“Người, người.....” Họ Vũ Văn chúc cả người run rẩy, tức giận đến phải ngắt đi, chính mình bị hân đặt ở dưới thân, nhu lện muốn sống không được, này người khởi xương, lại vẫn dâm dăng hân dâm dăng.

“Ha hả.....” Lãnh hồ đích thanh âm, tự mặt trên cao bãi đất truyền xuống: “Tiểu sáng quắc, người căn bản không chế không được thân thể của người, tại đây cái trong thân thể, người không phải chủ nhân, ta mới là chủ nhân. Ta phải người khóc –” hân dùng lực một cái đánh sâu vào, họ Vũ Văn chúc chỉ cảm thấy hạ

thân có một cổ tê tâm liệt phé đích cự đau truyền đến, trước ngực đích hồng anh chỗ bị hấn hung hăng địa một nình, nhưng lại nhin không được ưm một tiếng, nước mắt tuôn rơi địa rớt xuống dưới.

Lãnh hồ vừa lòng địa cười, tiếp tục nói: “Người phải khóc, ta phải người cười –” hấn tái một cái tiến lên, họ Vũ Văn chúc chỉ cảm thấy một trận khoái cảm tự trong cơ thể truyền đến, lãnh hồ đích đầu lưỡi xà giống nhau đích thêm động hấn đích nhĩ sau, nhưng lại không tự chủ được địa phát ra một tiếng cực độ sung sướng đích duyên dáng gọi to, lúc này mới nghe được lãnh hồ đích thanh âm sâu kín địa truyền đến: “Người liền nở nụ cười.”

Họ Vũ Văn chúc hận không thể một đầu đâm chết, đáng thương mạng của hấn rất hảo, đời này ở trên giường chỉ có người khác theo hấn muốn làm gì thì làm, chưa bao giờ biết như thế nào khống chế chính mình thân thể đích dục vọng, chính là lãnh hồ cũng kinh nghiệm sa trường. So sánh với dưới, này trên giường kỹ xảo cùng đối tự mình thân thể đích khống chế năng lực, giản thật sự là một cái là chuyên gia cấp, một cái là thái điều cấp.

Hấn còn chưa tới kịp nói chuyện, bỗng nhiên sau đình một cổ cực độ đích xung kích, sau đó là bài sơn đảo hải dường như khoái cảm, sau đó..... Lãnh hồ buông hấn ra đích thủ, hấn đích phần khởi cùng trong cơ thể lãnh hồ đích phần khởi đồng thời kích duyệt địa phóng xuất ra đến.

“A –” họ Vũ Văn chúc không thể ức chế đích kêu lên –

Tình cảm mãnh liệt qua đi đích hai người, mềm đích ngồi phịch ở áo ngủ bằng gấm thượng.

Họ Vũ Văn chúc chỉ cảm thấy toàn thân cao thấp tương bị xe ngựa triển qua đường như, tứ chi bủn rủn, ngay cả một cây ngón tay cũng nâng không đứng dậy, hấn đích xương sống thắt lưng đặc càng giống phải chặt đứt dường như. Nghiêm trọng nhất chính là hấn đích sau đình, đau đến giống đã muốn bị xé rách thành một mảnh phiến, đau đến đã muốn không giống sinh trưởng ở hấn đích trên người giống nhau.

Lãnh hồ đặt ở hấn đích trong ngực thượng, như là đang ngủ.

Họ Vũ Văn chúc hít sâu một hơi, cường lực ức chế trụ chính mình run rẩy đích hai tay, cường chế chính mình không đi hồi tưởng mới vừa rồi kia bị chà đạp đặc sống không bằng chết đích một khắc, cố gắng sử chính mình đích đầu óc, khôi phục thành liệt để đích bình tĩnh cùng cơ trí.

Chính là – thật sự quá khó khăn, quá khó khăn. Hấn căn bản không thể không nhìn chính mình còn đang run rẩy đích thân mình, không thể bỏ qua mới vừa rồi đích tình cảm mãnh liệt, càng không thể bỏ qua vẫn đặt ở hấn trên người đích lãnh hồ.

Họ Vũ Văn chúc cắn răng một cái, dùng hết toàn thân đích khí lực, run rẩy đem lãnh hồ đẩy ra.....

Lãnh hồ một cái xoay người, kinh ngạc nhìn thấy họ Vũ Văn chúc, họ Vũ Văn chúc dùng hết toàn thân đích ý chí, lạnh lùng địa nhìn thấy hấn: “Người, người đến tột cùng là ai, là ai sai sử người tới đích, các người đích mục đích ở đâu, chỗ nào?” Hấn càng nói càng mau, nói xong lời cuối cùng một câu khi, hấn cơ hồ chỉ dùng để đem hết toàn lực điên cuồng hét lên đi ra đích.

Nếu là thay đổi khác trường hợp, như vậy đích câu hỏi, như vậy đích thái độ cũng không có không đúng, tỷ như, cao cao đích điện phủ ngai vàng thượng, công đường dưới, liệt đế trên cao nhìn xuống, nói như vậy đích khẩu khí, hội lệnh người nghe tuôn rơi phát run.

Nhưng mà, ra lệnh quán đích họ Vũ Văn chúc cũng không có ý tứ đến, giờ phút này, hấn toàn thân cõi sạch quang, trên người tràn ngập tình cảm mãnh liệt qua đi hôn ngân, lãnh hồ đích một chân, còn đặt ở hấn đích bên hông, mà hấn đích thanh âm, càng nhân vừa rồi đích tình cảm mãnh liệt mà trở nên khàn khàn. Này hết thấy đích hết thấy, lệnh đặc hấn cao ngạo đích thần thái cùng chặt vật đích thân thể, hình thành mãnh liệt đích, buồn cười đích phát triển trái ngược.

Lãnh hồ khước miệng hơi hơi giơ lên, mang theo một tia cười nhạo đích ánh mắt nhìn thấy hấn, lưỡi biếng địa vươn tay phải, ở họ Vũ Văn chúc đích phúc gian nhẹ nhàng mà hoạt hạ, dùng sức một nình đối phương kia đã muốn mềm mại đích ngay trước: “Ách –” địa hét thảm một tiếng, thành công mà đem mới vừa rồi về mặt trào dâng đích liệt đế, lại đánh trở lại không khỏi đã đích tính nô.

Nhìn thấy lãnh hồ kia đẹp như thiên nhân đích mặt càng ép càng gần, họ Vũ Văn chúc lại giống thấy được đáng sợ đích ác ma, ngay cả nói đều không thể nói được rõ ràng: “Người, người muốn làm cái gì? Người, người nhất định sẽ hối hận đích, không, không, không cần..... A.....” Hắn kia cảm nhận đích ngay trước, bị đối phương đích ma thủ dùng sức một nháy, đau triệt tâm phế đích kích thích tự ngay trước thẳng hướng thượng ót, nước mắt không tự chủ được đích phun dưng mà ra, kêu thảm thiết đặc nửa tiếng, đã muốn biến thành nức nở.

Lãnh hồ nhẹ nhàng mà cắn hắn đích vành tai, ở hắn đích bên tai, mơ hồ không rõ địa nói: “Xem ra, người còn không có biết rõ ràng, ai mới là chân chính đích chủ nhân, của người nhận tri năng lực rất kém cỏi, thật sự còn chờ ta hảo hảo mà giúp người tăng mạnh, tăng mạnh.....” Chỉ phúc hướng về phía trước, ở họ Vũ Văn chúc đích ngay trước chậm rãi du thượng, sau đó, ở mỗi một chút dùng sức nhấn một cái.....

“Ách –” họ Vũ Văn chúc đích ngay trước bỗng nhiên thẳng tắp địa lần thứ hai phóng lên cao, nhưng mà, này cũng không thể cho hắn mang đến sung sướng, mà là càng nhiều đích thống khổ. Hắn phần khởi đích ngay trước, ở lãnh hồ đích bàn tay, bị khinh, nhu, trọng, tỏa..... Mỗi một hạ đích nhu động, đều làm hắn cực độ đích khát vọng, cực độ đích thống khổ, ở cực độ đích băng cùng hỏa trong lúc đó qua lại tra tấn.

Họ Vũ Văn chúc toàn thân co rút không ngừng, hai thủ đem áo ngủ bằng gấm trảo đặc mau lạn, hai chân ở giường trụ thượng đã muốn ma đặc cởi da, không chút nào không thể dời đi hắn thống khổ đích bách phân chỉ nhất, hắn đích thân mình đã muốn không thuộc loại chính hắn, không để ý thần tình đích nước mắt này ra, hắn đau khổ cầu xin: “Cầu, cầu, cầu người..... Không, không, không cần..... A..... Cầu..... Cầu.....”

Lãnh hồ tà tà địa mỉm cười, chút không đem hắn đích thống khổ để vào mắt: “Người cầu ai đâu.....” Đầu ngón tay dùng sức nhất chà xát: “Nói nha.....”

Họ Vũ Văn chúc đích thần chí không thể khống chế thân thể của chính mình, hắn run rẩy địa nói: “Tuyệt, tuyệt lang..... A –” lời còn chưa dứt, bỗng nhiên chỉ cảm thấy lãnh hồ dưới tay dùng sức, hắn đích ngay trước càng truyền đến hỏa thiêu giống như địa đau đớn.

Lãnh hồ lạnh băng: “Người này đích nhận tri năng lực thật sự rất kém cỏi nga.....”

Một câu “Nhận tri năng lực” rồi đột nhiên sử họ Vũ Văn chúc tỉnh ngộ lại đây, bất chấp cảm thấy then, hắn run giọng kêu lên: “Chủ, chủ nhân.....” Lời vừa ra khỏi miệng, kia ma thủ bỗng nhiên buông hắn ra đích ngay trước, hắn quá chú tâm bị giải phóng, một cổ dòng chảy xiết mang theo kích đau phun dưng mà ra, hắn cả người xụi lơ xuống dưới, không rảnh nhìn đến hạ thân đích áo ngủ bằng gấm lần thứ hai bị huyết nhiễm hồng.

Trước sau đoạn đều giống đều xé rách giống như địa đau đớn vạn phần, nhưng mà nhìn thấy lãnh hồ ngồi dậy tử, mặt không chút thay đổi địa nhìn thấy hắn đích hạ thân khi, họ Vũ Văn chúc hồn phi phách tán - hồn vía lên mây, run rẩy che hạ thân, run rẩy một chút, lại biết không thể phản kháng, nhớ tới mới vừa rồi hắn con kêu đặc một tiếng chủ nhân, lãnh hồ liền buông hắn ra, duy nay chỉ kể, chính là tạm thời chịu chút khuất nhục, sống quá này một cửa nói sau. Chỉ phải nhịn đau tránh tránh xoay người nửa quỳ, giữa đầu rơi lệ nói: “Chủ, chủ nhân, cầu người tha ta đi, ta nơi này, thật sự là kinh không dậy nổi.....”

Lãnh hồ khẽ cười một tiếng, nắm hắn đích cằm, cười lạnh nói: “Này thanh chủ nhân kêu đặc lưu nha, kể thức thời trang tuấn kiệt, quả nhiên không hổ là liệt đế, có được dân được.”

Họ Vũ Văn chúc cả người run rẩy, nước mắt tung hoành đầy mặt.

Lãnh hồ ôn nhu địa ôm lấy hắn, ôn nhu địa ghé vào lỗ tai hắn nói: “Người cái dạng này thực gọi người thương tâm na, ta lại không đánh người, lại không chửi, chính là yêu người thôi, còn khóc, không thích ta ôm người sao không?”

Họ Vũ Văn chúc dùng sức cắn nhanh môi dưới, không dám mở miệng, chính là dùng sức lặc đầu.

Lãnh hồ dùng đầu lưỡi nhẹ nhàng mà thêm đi trên mặt hắn đích nước mắt, ôn nhu nói: “Hảo, lần này ta y người, đêm nay sẽ không tái ôm người. Chính là.....” Nghe thế “Chính là” hai chữ, họ Vũ Văn chúc cả người run lên, biết phía dưới tất còn có một hồi tra tấn.

Quả nhiên lãnh hồ hôn nhẹ hắn lạnh như băng trắng bệch đích môi nói: “Của người nhận thức năng lực quá kém, trí nhớ nghĩ đến cũng không rất hảo, vì nhĩ hảo, ta còn là ở người trên người chứa chút ký hiệu đi,

người nếu đồng ý, liền gật gật đầu khỏe?”

Họ Vũ Văn chúc gặt gao địa cần môi dưới, miễn cưỡng không cho chính mình hồng mắt, thân thể lại từng trận run rẩy.

Lãnh hồ nhẹ nhàng mà xoa hần nhanh tức đích mi phong, động tác mềm nhẹ, giống như bắt đắc dĩ lại giống như sủng nịch địa nói: “Ai, người nếu không nguyện ý, kia chúng ta tái đổi trồng hoa dạng ngoạn được không?”

Họ Vũ Văn chúc cả người cự chiến, bị hần như vậy phản phản phúc phúc địa như vậy chà đạp tra tấn lúc sau, lãnh hồ đích ôn nhu lại làm hần rộn cả tóc gáy, lãnh hồ trong lời nói nếu đã muốn nói ra, như thế nào tùy vào hần có nguyện ý hay không? “Đổi trồng hoa dạng”, này thần nhiên địa truyện cười sau, là thể nào đáng sợ đích tra tấn, hần không dám tưởng tượng.

“Không –” tự họ Vũ Văn chúc đích trong miệng, phát ra thoát phá đích cầu xin.

Lãnh hồ ngừng tay, tà cười địa nhìn thấy hần: “Người phải ngoạn loại nào, nói nha!”

Họ Vũ Văn chúc bắt đắc dĩ địa thấp giọng nói: “Cầu người, không cần tái ngoạn đa dạng.”

Lãnh hồ mỉm cười thân hần: “Như vậy, người là thích ta ở người trên người lưu chỗ ký hiệu?”

Họ Vũ Văn chúc vì một do dự, bỗng nhiên hai tay đã muốn bị lãnh hồ ôm đồm khởi, sau đó, nhìn thấy hần dùng ti mang nhẹ nhàng mà khỗn khởi hai tay của hần. Hần đã muốn không hề hoàn thủ lực, vì cái gì còn muốn khỗn khởi hai tay của hần, hay là.....

Họ Vũ Văn chúc không dám còn muốn đi xuống, một cổ thật lớn đích sợ hãi cảm nảy lên trong lòng, mãnh lực giây dựa hai tay, thanh âm đã muốn thoát phá không chịu nổi: “Không cần, cầu người.....”

Lãnh hồ đích đầu ngón tay nhẹ nhàng mà xẹt qua hần đích hạ phúc, nhìn thấy hần đích hạ thân nhân chính mình đích ngón tay mà run rẩy, vừa lòng địa cười, ghé vào lỗ tai hần nhẹ giọng nói: “Không phải sợ, chính là cho người lưu cái ký hiệu là tốt rồi.”

Họ Vũ Văn chúc dùng sức cắn răng một cái, một vòi máu tươi tự hần đích thần gian chảy xuống, hần tê thanh nói: “Cầu người làm cho ta chết cái hiểu được, vì cái gì là ta!” Hần dùng hết toàn lực nói ra những lời này đến, đã muốn là toàn thân run rẩy.

Lãnh hồ kéo xuống một khối dính đầy tinh dịch cùng máu tươi đích áo ngủ bằng gấm, niết khai họ Vũ Văn chúc cắn chặt đích khớp hàm, dùng sức nhét vào hần đích trong miệng, lạnh lùng thốt: “Người sẽ không chết đích.....” Tà cười ở hần đích hạ thân dùng sức sờ: “Về phần đáp án, người ngày mai chính mình đi tìm đi!”

Họ Vũ Văn chúc trong miệng tắc kia khối dính đầy hần hạ thể phân bố vật đích cảm khăn, kia cổ mãnh liệt mùi máu tươi cùng tinh dịch đích hơi thở tự chớp mũi thẳng hướng hần đích ót, nhục nhã chỉ tới đích cảm giác làm hần quả muốn một đầu đâm chết. Đột nhiên toàn thân chợt lạnh, cánh bị lãnh hồ thật dần theo hai chân rời đi trên giường.

Trong bóng đêm, vô danh đích gió lạnh thổi trúng hần trần trụ đích toàn thân run rẩy không thôi, đầu của hần ngã trên mặt đất hạ, bị lãnh hồ kéo đi, hần đích hai chân, lại bị dùng sức tách ra, cao bãi đất khỗn ở hai bên đích giường trụ thượng. Nhất thời trong cơ thể đích huyết thật nảy lên ót, bị bắt trưng đắc thật to đích hạ thân, ở lẳng liệt đích gió đêm trung kim đâm giống như địa đau đớn.

Hần nhắm chặt hai mắt, bỗng nhiên chỉ cảm thấy hạ phúc đích chung quanh nhiệt độ cực cao, mở to mắt, lại nhìn đến lãnh hồ cầm họa bút, hướng về phía hần cười: “Ta nghĩ, ở của người hạ thân, hội một bức tuyệt thế kì bức tranh.”

Ngay sau đó, một cổ cự đau truyền đến, lãnh hồ, lãnh hồ này ác ma, nhưng lại lấy châm đi đâm hần đích phân thân. Nhất thời thiên thác địa hãm, họ Vũ Văn chúc mãnh liệt địa chỉ có một ý niệm trong đầu: “Lên trời, làm cho thế giới này lập tức hủy diệt đi! Làm cho ta lập tức chết đi đi!” Chỉ cảm thấy hầu trung một cổ hắc ngọt thẳng hướng đi lên, lại đổ ở cổ họng bên trong, một hơi thượng không đến, lập tức ngắt đi.

Lãnh hồ đem họ Vũ Văn chúc đích hạ thân bãi phóng tới một cái dễ dàng cho vẽ tranh đích vị trí, sẽ đem chiếu quang đích ngọn nền nhất nhất dọn xong. Sau đó, dùng cầm lấy họ Vũ Văn chúc đích màu trắng nội y, lau đi hạ thể thượng đích vết máu tinh dịch.

Sau đó, hắn theo bàn học tìm lấy đến mực nước cùng thuốc màu, khinh dĩnh họa bút, bắt đầu tiến hành tranh thủy mặc.

Hắn trước tiên ở họ Vũ Văn chúc đích hạ phúc, vẽ mạn đăng cùng lá cây, sau đó, tái ở hắn đích rốn hai bên, bức tranh thượng hai đoá cây tường vi hoa, sau đó, hắn nhìn thấy họ Vũ Văn chúc đích phân thân, hơi hơi suy nghĩ một chút, quyết định y nguyên thủy hình dạng, vẫn là bức tranh thượng một đoá hoa lồi cho thỏa đáng, nụ hoa đầy địa xông lên đỉnh, lại kẻ khác huyết mạch sôi sục. Sau đó, kéo dài đến sau đình, ở hai bên cái môn, tái tranh thủy mặc hai đoá cây tường vi hoa, một đoá nở rộ, một đoá bán khai nửa khép.

Sau đó, hắn bắt đầu cầm lấy thật dài tiêm châm, tiến hành kịch có giọng hát và điệu bộ rất nặng – hình xăm.

Mỗi thứ một bút, hắn lại dùng thuốc màu đúng lúc đích đồ thượng, như vậy, chờ miệng vết thương thối lui sau, này xinh đẹp đích đồ án liền vĩnh viễn bảo lưu lại xuống dưới.

Xinh đẹp yêu dị đích cây tường vi hoa, chậm rãi ở họ Vũ Văn chúc đích bụng, phân thân, môn, một đoá đoá địa tràn ra. Họ Vũ Văn phỏng đắc chết ngắt quá khứ, lại lập tức bị đau đau kích thích địa tỉnh lại, sau đó, tái ở cực độ đích đau đau trung chết ngắt quá khứ. Nhất thống khổ đích, là ở thứ hội phân thân thượng đích nụ hoa khi, cùng phân thân hai bên các một mảnh đích lá cây. Nơi này là toàn thân tối mềm mại đích da thịt cùng cảm nhận sâu sắc thần kinh tối tập trung đích địa phương, lại dục vọng đích tập trung địa, lãnh hồ đích mỗi một hạ châm thứ, đều làm cho hắn đích hạ thể giống như băng như lửa, thăng hướng ốt.

Ở lãnh hồ chậm rãi hình xăm trung, họ Vũ Văn chúc đau hôn đau tỉnh, cánh đạt mấy mươi lần nhiều.

Từ cổ chí kim tối tàn khốc đích cực hình, không có tại đây trồng trọt phương sử dụng đích, không ai đích nơi riêng tư, tượng họ Vũ Văn chúc như vậy địa từng giọt từng giọt địa chịu đủ tra tấn. Họ Vũ Văn chúc đích tâm, ngay cả ngay từ đầu đích hoảng sợ, oán hận, nhục nhã..... Cũng bị tra tấn đắc toàn bộ đã không có, hắn thống khổ đắc chỉ có một ý niệm trong đầu, chính là chính mình vì cái gì còn sống, vì cái gì sẽ đến đến thể giới này, vì cái gì không lập tức chết đi.

Lãnh hồ nhìn thấy trước mắt nở rộ đích cây tường vi hoa, hứa rất nhiều nhiều đích ảo ảnh, ở hắn đích trước mặt nhất nhất tái hiện.

Họ Vũ Văn chúc kia thăm thiết đích tiếng hô do ở bên tai: “Vì cái gì là ta –”

Lãnh hồ đích trên mặt một tia cười thâm: “Vì cái gì là ta?”

Nhiều năm trước kia, cũng từng có như vậy một thiếu niên, kêu thăm: “Vì cái gì là ta? Vì cái gì là ta?”

..... Kia xinh đẹp đích cây tường vi hoa nở rộ ở phía sau trong hoa viên, tường hoa hạ, phụ thân nắm tay hắn dạy hắn viết tranh chữ bức tranh, hướng dẫn từng bước: “Hồ nhân, Lãnh gia nhiều thế hệ thư hương, gia phong trong sạch. Người nhớ rõ: sinh tử sự tiểu, chí không thể sửa.”

..... Sau đó, huyết quang tiên thượng xinh đẹp đích đoá hoa, mẫu thân dùng sức đưa hắn thôi thượng thuyền nhỏ xuôi dòng xuống, trước khi chết đích do ở bên tai: “Hồ nhân, chạy mau, Lãnh gia chỉ có người một cái huyết mạch, người như thế nào cũng phải sống sót.”

..... Kia thật lớn đích trên giường, hắn bị hai tay trói tay sau lưng, kia sát thù cha nhân vẽ mặt đích nhe răng cười: “Người kia ma quỷ phụ thân dám cùng ta đối nghịch, chí? Lẽ? Ta thật phải nếm thử, chút con của hắn đích mỹ vị.....”

..... Một tiếng kêu thăm, kia ác ôn thủ bằng bó hạ thân, tê thanh kêu lên: “Đem hắn đưa vào mị châu các, làm cho ngàn nhân thả, vạn nhân ngủ.”

..... Mị châu các đích hầm lý, hắn cả người là thương, vô số đích con chuột đi ở hắn đích trên mặt, một đôi giày thêu đứng ở trước mắt hắn, kia nữ nhân cười khe: “Vào này môn, liền không phải do người.”

..... Hấn thân cảm y đi lên thai đi, bên tai lưu trữ tiêu đại tỷ đích thanh âm: “Cho ta tránh đủ mười vạn hai, ngươi phải quay về tự do thân.” Hấn ngửa đầu: “Cha, con thân mặc dù chịu nhục, tâm làm mất đi chưa khuất phục, Lãnh gia chỉ có ta một chút huyết mạch, ta muốn báo thù, ta muốn sống đi xuống. Tránh đủ mười vạn hai sau, ta liền tự do.”

..... Hấn khiếp sợ địa nhìn thấy đối phương: “Mười vạn hai thiếu chút nữa, ta có thể tránh đến, ngươi không thể lúc này khắc tái bán ta.” Đối phương cười lạnh: “Ngươi quá ngây thơ rồi, liên thật sự lý này môn, ngươi này cả đời, cũng trong sạch không được. Đừng tưởng rằng ngươi đã thương khách nhân chuyện ta không biết, ngươi thành thật điếm. Thái dương cung phải đích nhân, ta phải tội không dậy nổi. Bọn họ chỉ danh phải ngươi, tự do, trong sạch, kiếp sau đi!”

..... Hấn ở bên trong y vật áo trước thượng phùng Nhuyễn cốt tán, chỉ cần một tề, sẽ trúng độc. Trong lòng, một cỗ hận ý viết tích càng nặng, mười năm đến, hấn còn sống đích duy nhất hy vọng, ngay tại sắp sửa tới phía trước, bị người nhẹ nhàng mà vung tay lên, liền hoàn toàn thoát phá. Hảo hận, hảo hận, sinh không thể luyện, tử làm sao cụ.

Lãnh hồ một châm châm địa thứ, hấn nhìn thấy thuộc hạ kia đủ bị làm nhục đắc hấp hối đích thân thể, trong lòng tràn ngập hủy diệt hết thảy đích khoái cảm. Nếu – hấn tuyệt sống sót đích hy vọng, như vậy, hấn muốn cho càng nhiều đích nhân xuống địa ngục.

Khi hấn bị này nam nhân đặt ở dưới thân khi, hấn chỉ có ở trong đầu ảo tưởng một ngày kia, có thể đem này đồ cao cao tại thượng chính là nhân vật, phản đặt ở trên người, hung hăng địa làm nhục, chỉ có nghĩ như vậy, hấn mới sống được đi xuống, hấn mới sẽ không nổi điên.

Hấn ước chừng suy nghĩ mười năm, mà ngày này, hấn quyết không hội dễ dàng địa buông tha.

Hấn không có lực lượng đi làm nhục thế giới này, nhưng là hấn thủ hạ chính là khối này thân thể đã có. Hấn muốn mượn trợ khối này thân thể, điên cuồng mà trả thù hấn đích cừ nhân.

Tranh thủy mặc quá đích đoá hoa đều đã muốn diễm lệ đích nở rộ, hiện tại, chỉ còn lại có nơi này.....

Hấn dùng lực ấn hạ họ Vũ Văn chúc đích sau đình, kia một khai một bế đích phấn hồng màu, giống như ở thịnh tình địa mời.

“Hảo dâm đẳng đích hoa tâm.” Lãnh hồ lẩm bẩm, hấn nghĩ tới, nơi này, chính là lớn nhất đích một đoá cây tường vi hoa đích hoa tâm. Bình thường, buộc chặt nụ hoa, sau đó, chậm rãi vì hấn nở rộ mở ra.

Không cần tái tranh thủy mặc một lần, lãnh hồ trong tay đích dài châm, chuẩn xác địa mới hạ xuống.....

Nhẹ nhàng mà lau đi tất cả đích vết máu, kia một bức cây tường vi đồ đã muốn tiếp cận hoàn mỹ, nhất là kia một khai hợp lại đích cực đại hoa tâm, lại chính bức họa đích tình hoa.

Cởi bỏ họ Vũ Văn chúc tay chân đích dây thừng, nhẹ nhàng mà lôi ra hấn trong miệng đích cấm khăn, một cỗ tử huyết đồng thời trào ra.

Sau đó, lãnh hồ đem khối này lạnh như băng mà không được run rẩy đích trần trụi thân thể, nhẹ nhàng mà ôm vào trong ngực, nằm ở trên giường, hấn ôn nhu địa an ủi đối phương.

Có lẽ là kia cổ theo ngoại giới truyền vào đích lo lắng, khiến cho nhắm chặt hai mắt đích họ Vũ Văn chúc chậm rãi mở mắt, mê mang địa nhìn thấy hấn.

Lãnh hồ gần sát hấn đích cái lỗ tai, nhẹ giọng hỏi: “Còn nhớ rõ ta là ai sao không?”

Đau hôn đau tỉnh, bị lấp lại gây sức ép đích họ Vũ Văn chúc, lúc này đã muốn lâm vào bán hôn mê đích trạng thái, nhưng mà nghe được bên tai kia đáng sợ đích ôn nhu thanh âm, ngay cả là trong đầu trống rỗng, cũng không từ tự chủ địa toàn thân mãnh liệt run rẩy, lại nhắm hai mắt lại, trong mắt nước mắt không khống chế được địa cuộn cuộn xuống.

Lãnh hồ trong mắt xẹt qua một tia ý nghĩ - thương xót, ở hấn đích thần thượng, nhẹ nhàng mà vừa hôn, nhẹ giọng nói: “Thực xin lỗi, ta cũng không nghĩ muốn như vậy đối với ngươi. Muốn hận, ngươi liền hận sử vũ, tiêu mị cùng lý bá, là bọn hấn hại ngươi thành như vậy đích.”

Họ Vũ Văn chúc cả người run rẩy, hấn đích trong đầu, ở trống rỗng cùng cực độ trong thống khổ, đem này ba tên chặt chẽ địa dấu hiệu thượng “Cừu hận” hai chữ.

Hảo lãnh, đau quá..... Họ Vũ Văn chúc đích trong đầu trống rỗng, chỉ có cực độ đích trong thống khổ, lại cảm giác bị một cổ ấm áp đích lực lượng bao hàm trong ngực trung, có một đôi tay, nhẹ nhàng mà xoa hấn trên người đích đau xót chỗ, tuy rằng không thể giải trừ hấn đích thống khổ, nhưng mà – ít nhất tại đây hai tay đích vỗ về chơi đùa chỗ, thống khổ thoáng giảm bớt.

Lãnh hồ cảm thuốc mỡ, nhẹ nhàng mà vẽ loạn họ Vũ Văn chúc đích ngoại thương chỗ, khi hấn buông họ Vũ Văn chúc khi, như vậy cực độ đích thống khổ, bỗng nhiên lệnh đắc hấn kia lạnh như băng vô tình đích tâm, cũng lâm vào bị kiềm hãm. Họ Vũ Văn chúc đã bị đích thống khổ, đã muốn xa xa vượt qua hấn đích sai lầm, nhưng mà – tính hấn không hay ho, hấn chính là bị chính mình giận chó đánh mèo.

Lãnh hồ đem thân mình thoáng hút ra, đang chuẩn bị vì họ Vũ Văn chúc đồ mặt khác một bên đích thuốc mỡ, nhưng mà đã muốn lâm vào bán hôn mê trung đích họ Vũ Văn chúc, lại bỗng nhiên cảm thấy được bên người đích kia cổ ấm áp phải rời khỏi, trực giác địa vội vàng địa, hấn gắt gao địa ôm lấy lãnh hồ.

Lãnh hồ khê thở dài một tiếng, nhưng khai thuốc mỡ, cũng ôm lấy họ Vũ Văn chúc, nhẹ nhàng mà hôn.....

Họ Vũ Văn chúc hỗn loạn trung, chỉ cảm thấy bên tai có người ở khốc, có người ở kêu, lại mơ mơ màng màng địa nghe không rõ lắm, trực giác đắc hạ thân một trận một trận địa co rút đau đớn, chính mình giống bị thể giới vứt bỏ giống như địa, một người băng lạnh như băng lãnh địa nằm ở chỗ, bị đau đớn từng trận tra tấn, mà trong mộng ôm hấn đích kia cổ ấm áp đích cảm giác, cặp kia nhu tình đích thủ, tựa hồ đã muốn tiêu thất.

Đau quá, hảo lãnh, hấn không được về phía nội lui thân mình.

Cũng không biết qua bao lâu, chói mắt dương quang rốt cực khiến cho hấn mở mắt.

Trước mắt đích cảnh vật tựa hồ là đảo ngược đích, trước mắt đích nhân cũng mơ mơ hồ hồ địa hoảng cái không ngừng, hấn nhắm mắt lại, hít sâu một hơi, lần thứ hai mở.

Một cái hồng y thị nữ kinh hỉ địa kêu lên: “Chủ công tỉnh, chủ công tỉnh!”

Lập tức, một cái áo trắng thị nữ vọt tới hấn đích trước mặt, thần tình sắc mặt vui mừng: “Chủ công, chủ công thật sự tỉnh, ngài cảm thấy được thế nào?”

Họ Vũ Văn chúc phương muốn nói nói, mới động đắc một chút, hạ thân một trận cự liệt đích đau đớn, hấn kêu lên một tiếng đau đớn, thủ không khỏi địa ấn hướng chỗ đau, chưa thân khi đến thân, trước chạm được chính mình bụng thượng gấp ghềnh đích văn lộ, sắc mặt đại biến, nhưng lại cả người run rẩy đứng lên.

Hấn đích bên người thị nữ Hồng Liên thấy hấn sắc mặt không đúng, vội lo lắng hỏi: “Chủ công, ngài, không có việc gì đi!”

Họ Vũ Văn chúc khuôn mặt vạn vẹo: “Lãnh hồ này tiện nhân đâu?”

Một khác bên người thị nữ Bạch Liên do dự một chút: “Lãnh hồ? Chính là ngày đó đích cái kia nam sủng sao không? Hấn, hấn mất tích!”

“Cái gì?” Họ Vũ Văn chúc giận dữ hét: “Các người, các người đều là người chết sao không? Thái dương cung cư nhiên sẽ làm nhân chạy trốn?”

Hồng Liên đầu sắt một chút, vội quỳ xuống nói: “Nô tỳ, nô tỳ chờ cũng không biết tình, chính là ba ngày tiền buổi sáng, nô tỳ chiếu lệ thường hầu hạ chủ công đứng dậy, mới phát hiện, phát hiện trong phòng chỉ có chủ nhân một người.....”

Họ Vũ Văn chúc ngăn ra: “Từ từ, ba ngày tiền, ý của người là, theo ngày đó khởi – đã qua ba ngày?”

Họ Vũ Văn chúc trong đầu oanh địa một tiếng, thẳng dục hôn mê bất tỉnh. Hấn cắn chặt răng, định rồi thảnh thơi, chậm rãi nói: “Các người đem tình huống chậm rãi nói đến.”

Bạch Liên cũng đã muốn quỳ xuống, nói: “Nô tỳ nhóm phát hiện, phát hiện chủ công bị thương.....” Hai người nhìn nhau, không biết nên như thế nào tiếp tục nói tiếp.

Họ Vũ Văn chúc sắc mặt đã muốn trưởng thành tử hòng mầu, hần cư nhiên làm cho này hai cái tỳ nữ, thấy được hần hạ thân đích thương, âm thầm địa nắm chặt nắm tay, hần hừ lạnh một tiếng: “Nói tiếp –”

Bạch Liên mặt đỏ lên, nói: “Nô tỳ tử muội không dám kinh động người bên ngoài, đành phải trước hầu hạ chủ công một thân đối đãi, đối ngoại đầu chỉ nói, chủ công đi xóa liễu khí, phải nghỉ ngơi vài ngày.”

Họ Vũ Văn chúc nắm chặt đích nắm tay chậm rãi buông ra: “Tính người thông minh. Chính là.....” Hần trọng lại nắm tay: “Kia tiện nhân như thế nào chạy thoát đích?”

Hồng Liên cúi đầu nói: “Thủ vệ hồi báo nói, kia một ngày buổi sáng, có cái giống quá chủ công đích nhân, mặc chủ công đích quần áo ra cung đi, hần còn tưởng rằng là chủ công. Sẽ không xin hỏi, cũng không dám ngăn đón.”

Họ Vũ Văn chúc bỗng nhiên cười to, cười đến mặt bộ vận vẹo: “Hảo, khá lắm lãnh hồ, cư nhiên còn có thể thuật dịch dung, người còn có cái gì sẽ không đích? Cho dù người hội bảy mươi hai biến, ta muốn bắt đích nhân, lấy địa ba thước cũng trốn không thoát.” Hần đích cười to lại tác động miệng vết thương, không khỏi địa một tiếng kêu rên.

Hồng Liên Bạch Liên kinh hãi: “Chủ công cẩn thận!”

Họ Vũ Văn chúc cắn chặt răng, hỏi: “Này ba ngày lý, hay không chỉ có các người hai cái.....” Phía dưới trong lời nói, hần cũng nói không nên lời.

Hồng Liên đích mặt cũng đỏ, nói: “Chỉ có chúng ta hai cái.....”

Bạch Liên tiếp lời nói: “Hơn nữa này ba ngày lý, tỳ tử nói chủ công không thấy gì ngoại nhân, chỉ có chúng ta hai cái hầu hạ chủ công.”

Họ Vũ Văn chúc âm âm địa cười, nhẹ vỗ về Hồng Liên đích phát hơi nói: “Các người quả nhiên vừa ý.”

Hồng Liên cả người run lên, cường tự trấn định thanh âm nói: “Nô tỳ tử muội, mười tuổi khi liền theo chủ công, chủ công đó là chúng ta đích tái sinh phụ mẫu. Nô tỳ tiện mệnh là nhỏ sự, chủ công đích thân mình, còn cần hầu hạ. Nô tỳ chờ đã muốn hầu hạ mười năm, cầu chủ công làm cho chúng ta tiếp tục hầu hạ.”

Họ Vũ Văn chúc đích thủ chậm rãi ấn hạ, bỗng nhiên thu tay lại, cười lạnh một tiếng: “Đem bên phải ngăn kéo lý đích được bình lấy ra nữa.” Hồng Liên run rẩy xuất ra được bình, họ Vũ Văn chúc nói: “Làm cho Bạch Liên ăn một viên.”

Hồng Liên cả người run lên, ngẩng đầu cầu xin nói: “Chủ công.....”

Họ Vũ Văn chúc chậm rãi về phía sau ngưỡng đi: “Ta biết người cân nhắc, chính là, Bạch Liên quá nhỏ, yên tâm, kia chính là ách được mà thôi.” Hồng Liên chậm rãi tiếp nhận được đến: “Đa tạ chủ nhân.” Hung ác tâm, đem được nhét vào Bạch Liên đích trong miệng, dùng sức đẩy đi đi.

Nhìn Bạch Liên nắm yết hầu không được địa run rẩy, họ Vũ Văn chúc lạnh lùng thốt: “Các người có thể vẫn hầu hạ đi xuống, có thể nói truyền lệnh đích, chỉ cần một cái là đủ rồi, phải không?”

Hồng Liên gắt gao ôm muội muội, rưng rưng nói: “Là, nô tỳ đa tạ chủ công.”

Họ Vũ Văn chúc nhú mi, phát phát tay, nói: “Người lấy mặt gương cho ta, đều đi xuống đi!”

Trong phòng chỉ còn lại có họ Vũ Văn chúc một người, hần cường tự nhiếp thanh thoi thân, chậm rãi xốc lên chân, cởi bỏ quần, sau đó, một bức tuyết tươi đẹp yêu dị đích cây tường vi đồ xuất hiện ở chính hần đích trước mặt, nhìn thấy kia rón giữ nở rộ đích hai đóa cũng để hoa, kia phân thân thượng đứng thẳng đích nụ hoa, sau đó kia lá cây mạn đặng về phía sau uyển đình kéo dài mà đi, họ Vũ Văn chúc chỉ cảm thấy toàn thân đích máu đều thẳng hướng ọt, đem hôm đó đích khiếp sợ, khuất nhục, đau đớn, cái loại này toàn thân vô lực, bị người nơi tay lòng bàn tay ý xoa nắn đích kích thích, cái loại này ở lãnh hồ đích thuộc hạ kêu thảm thiết kiểu đề đích bất đắc dĩ, chính mình đau khổ cầu xin đích khuất nhục, còn có..... Kia bị thật treo muốn chết không thể đích cực độ tuyệt vọng cùng đau đớn, đều nhất nhất địa tái hiện ở trước mắt –

“A –” tấm trong điện, truyền ra một tiếng vận vẹo đích tê hảm, kia trong thanh âm, tràn ngập thống khổ, khuất nhục cùng tuyệt vọng, kia tuyệt không giống nhân đích thanh âm, càng giống một con tần lâm tử vong đích tiểu thú. Ngay sau đó, là leng keng đích điên cuồng mà tạp đồ vật này nọ đích thanh âm.

Kế tiếp đích một tháng lý, mỗi một cái tiếp cận tấm điện đích nhân, đều phi thường phi thường địa cẩn thận, bởi vì hơi bất lưu thần, sẽ có nhân chết oan chết uổng, bởi vì – trong khoảng thời gian này, liệt đế họ Vũ Văn chúc đích tính tình, là trước nay chưa có thô bạo.

Trên thực tế, họ Vũ Văn chúc đích tính tình không có khả năng không thô bạo, khi hấn mỗi ngày không thể tránh cho mà đối diện chính mình trên người kia cây tường vi đỏ trung, bên tai sẽ vang lên lãnh hồ trên cao nhìn xuống đích tiếng cười: “Nhớ kỹ, ta là chủ nhân của người, này phúc cây tường vi đỏ, chính là người làm ta trên giường yêu nô đích dấu hiệu, từ hôm nay trở đi, tên của người, đã kêu cây tường vi nô.”

Cây tường vi nô, cây tường vi nô, không – hấn tuyệt đối không thể lấy là cái kia ác ma đích cây tường vi nô. Hấn dùng lực địa sát, hấn điên cuồng mà bức bách duy nhất có thể gần người hầu hạ hấn đích Hồng Liên xóa này bức họa. Chính là, hấn đoạt được đến đích báo cáo là: hình xăm là chung thân không thể xóa đích, nếu không quan phủ sẽ không đem hình xăm làm đối phạm nhân đích dấu hiệu. Trừ phi, dùng bàn ủi đem có hình xăm đích bộ vị toàn bộ đốt trụi, hấn cười thầm, hấn bị hình xăm đích bộ vị, chỉ sợ bàn ủi còn không có lạc đi hình xăm, trước đã muốn lạc đi hấn đích một cái tánh mạng.

Trừ lần đó ra, hấn đích hạ thân cũng là vết thương buồn thiu, hình xăm đích bộ vị làn da một mực đau, này vẫn là việc nhỏ, chính là hấn hạ thân đích ngay trước sau đình đều chịu đủ bị thương, ngay trước là bị lãnh hồ ninh thương đích hơn nữa hình xăm đích thương, sau đình cũng bị lãnh hồ đích phân thân lộng thương đích, hơn nữa là thương ở bên trong bộ, ngay cả thượng được cũng không có thể. Mỗi khi hấn có lớn nhỏ giải đích thời điểm, cái loại này cự đau quả thực có thể gọi người chết đi sống lại, mỗi lần sắp xếp ra đích, đều có đại lượng đích máu tươi, đem dậm chân biến thành mùi hôi mang theo huyết tinh. Mỗi ngày ít nhất phải thay ba lượt dậm chân, mà mỗi một lần đích hoạt động, đối hấn đến mà nói đều là khổ hình một hồi.

Vì giảm bớt thống khổ đích số lần, hấn không dám ăn cái gì, không dám uống nước, đối đến thật sự chịu không nổi, mới uống điểm ngao đặc nồng đậm đích bát súp đến điều mệnh, bất trí vụ làm cho chính mình đối chết.

Màn đêm buông xuống đích thời điểm, lại hấn thống khổ đích khai đoan, hấn một ngủ, sẽ liên tục địa làm cái kia ác mộng, lãnh hồ đích ma thủ, ở hấn trên người vô sỉ địa chạy, khơi mào hấn cực độ đích khoái cảm khi, rồi lại bị hạ thân thực tế đích đau đớn kích thích địa tỉnh lại. Hấn một nhắm mắt lại, sẽ xuất hiện kia phúc cây tường vi đỏ đến, hấn trợn mắt mở mắt con người, sẽ cảm thấy được chúc ảnh đồng đồng chỗ, lãnh hồ đích thân ảnh tựa hồ có mặt khắp nơi.

Mỗi đêm, tấm điện lý đều phải điểm mẫn ngọn nến, gần một đội đích thị nữ canh giữ ở trước giường, mà Hồng Liên Bạch Liên tỷ muội ngủ ở hấn đích bên người, trấn an hấn nửa đêm tỉnh lại đích rung động.

Ước chừng qua một tháng, đương họ Vũ Văn chúc hạ thân đích đau xót chậm rãi khép lại khi, hấn đích cường thể, hấn đích kiêu ngạo cùng hấn đích tàn nhẫn thủ đoạn cũng khôi phục.

Dẫn tiến lãnh hồ đích đệ nhị phân đường đường chủ sử vũ, lấy phản nghịch đích tội danh, bị ngạnh tắc hạ suốt một lộ đích cùng hợp tán, sau đó ném vào tử tù lao, bị tất cả đích tử tù luân bạo bảy ngày bảy đêm mà chết.

Sau đó, hấn tới rồi mị châu các, hỏi lão bản tiêu mị: “Lãnh hồ là cái gì lai lịch?”

Tiêu mị đích trả lời, làm hấn quả thực không dám tin, lãnh hồ – thể nhưng thật sự chính là một cái thể đồ nam kỹ mà thôi? Liền đơn giản như vậy? Hấn đi vào lãnh hồ đích trong phòng, hấn thấy được – một ngày một địa đích cây tường vi hoa, nhất là ở trên giường, chấn thương, đều tú mẫn đích cây tường vi hoa. Càng làm hấn thân tình đồ bùng chính là – kia áo ngủ bằng gấm thượng đích cây tường vi hoa, cùng hấn trên người đích đa dạng cực kỳ tương tự.

Họ Vũ Văn chúc xoay người lại, hỏi tiêu mị: “Vì cái gì hấn trong phòng đều là cây tường vi hoa?”

Tiêu mị đáp: “Hấn nói, hấn mới trước đây, trong nhà đích sau viên trung, nở đầy cây tường vi hoa, cho nên, hấn thích nhất đích chính là cây tường vi hoa.”

Họ Vũ Văn chúc cực lực ức chế trụ hai tay đích run rẩy: mẹ nó, Lãnh gia sau viên nở đầy cây tường vi hoa làm hấn cái gì, vì cái gì phải ở hấn đích trên người thứ cây tường vi, hấn đích thân mình, cũng không phải hấn gia đích sau hoa viên, hấn trên giường đích chấn.

Hắn chậm rãi xoay người sang chỗ khác, mỉm cười hỏi tiêu mị: “Lãnh hồ ở thủ hạ của người mười năm, có cái gì phương pháp tối có thể tra tấn hắn?”

Tiêu mị suy sụp nói: “Ta không biết, mười năm, ta nghĩ đến hắn đích mao đã muốn làm theo, không nghĩ tới hắn còn có thể có như vậy địa liêu lĩnh, hắn tối giỏi về làm cho người ta mặt ngoài đích phục tùng biểu hiện giả dối, Trên thực tế, hắn đích tâm cũng ai cũng bắt hàng phục không được.....”

Trầm mặc một lát, họ Vũ Văn chúc hỏi: “Lí bá đầu tiên là người nào?”

“Lãnh hồ đích sát thù cha nhân, cũng là hắn đem lãnh hồ bán cho mị châu các đích.”

Đương họ Vũ Văn chúc rời đi đích thời điểm, mị châu các đã muốn không tồn tại, lão bản tiêu mị trên người đích mỗi một cái xương cốt, đều đã muốn bị niết đoạn. Nàng không có chết, nhưng là sống không được.

Đương họ Vũ Văn chúc đi vào lãnh hồ đích gia hương, Giang Nam đích Đông Sơn trấn khi, trấn trên lớn nhất đích trạch địa – lí bá trước đích gia, đã muốn bị hỏa thiêu thành một mảnh đất trống, Lý gia ba mươi mốt khẩu, táng thân biển lửa.

Mười năm đến lãnh hồ đi qua đích từng địa phương, mỗi điều manh mối đều đã muốn nhất nhất bị truy tra, nhưng là, lãnh hồ lại tượng nhân gian chừng phát rồi giống nhau, không còn có cái gì tin tức.

Biên quan.

Mặt trời lặn bãi cỏ.

Thật dày địa tuyết suốt hạ một ngày, dẫm nát tuyết thượng hội chi nha địa vang.

Một cái đầu đội thật dày da mạo đích nhân, mang theo một con cạc cạc kêu đích hoan tử đẩy ra cổng tre tiến vào, kêu lên: “Trong nhà đích, mau tiếp đồ vật này nọ.”

Một cái lược có ba phần tư sắc đích thôn phụ chạy đi ra, nói: “Người dẫn theo cái gì trở về?” Một bên hoan vui mừng hi địa nhận lấy: “Thiên lạnh, vừa lúc ngao chút hoan tử du, hoan tử da làm cho người kiện ngực.”

Người nọ cởi da mạo, hắn dài hai điều thật dài điều hơi mi, má phải một khối đại hắc chí, ngoài miệng hai phiến thử tu, vốn là cực xấu đích cùng, chính là hắn đích ánh mắt trong suốt linh động, lại giảm bớt không ít xấu xí, hắn cười nói: “Ta là nghĩ, thiên lạnh, người ăn nhiều một chút tốt. Ngày mai ta phải đi ra ngoài chạy hóa, người đặc hảo hảo chiếu cố chính mình.”

Kia thôn phụ nhìn hắn một cái, trong lòng cảm động, nói: “Tướng công, ta có một sự kiện nghĩ muốn nói cho người.”

Người nọ nói: “Chuyện gì?”

Kia thôn phụ muốn nói lại thôi, nói: “Phải....”

Chính nơi này, bên ngoài có người ở kêu: “Lão Hồ, hồ sơn, người ở nhà sao không?”

Hồ sơn ngẩng đầu lên, nói: “Là lão Triệu sao không?”

Hàng da thương nhân lão Triệu chạy tiến vào, lôi kéo hồ sơn đi uống rượu, buổi tối về nhà khi, hồ sơn đã muốn uống rượu, kết quả, hồ sơn nường tử muốn nói trong lời nói, sẽ không tới kịp nói.

Hàng da thương nhân lão Triệu cùng hồ sơn, vội vàng xe ngựa hướng nam phương đi. Tối gần cửa ải cuối năm, tất cả mọi người ở mua đồ vật này nọ, kết quả bọn họ lần này đích hàng da bán tốt giá, tái phiền chút phương bắc không có đích hàng hóa, vì thế tính toán ra roi thúc ngựa, ở cuối năm tiền chạy về gia hương đi.

Đêm dài nhân tĩnh, hồ sơn đi ra khách điểm, hướng trấn đông đầu đi đến.

Chỗ là cái bãi tha ma, táng rất nhiều vô danh thi, hồ sơn ở nắm mồ lý đi tới, tìm được một chỗ nằm xưa cũ phần, hắn quỳ xuống, lấy tay một cây cái địa bát phần thượng đích thổ, thấp giọng địa nức nở.

Cũng không biết trải qua bao lâu, hồ sơn đứng lên, xoay người sang chỗ khác, sợ tới mức thiếu chút nữa ngã sấp xuống, không biết khi nào thì, hắn đích phía sau đứng hai cái Hắc y nhân, cao lớn xơ xác tiêu điều, ở dưới ánh trăng tượng hai cái du hồn giống như địa.

Bên trái đích Hắc y nhân, nhếch môi đối với hắc cười: “Tuyệt lang, rốt cục đợi cho người.”

Hồ sơn đại ra địa nhìn thấy hắc, tựa hồ không có phản ứng lại đây.

Bên phải kia Hắc y nhân nổi giận mắg: “Mẹ nó người cái tử con thổ, làm hại lão tử ngày ngày đêm đêm ngủ nằm mơ, suốt một năm, ta thao mẹ người –”

Lời còn chưa dứt, đã thấy kia hồ sơn thẳng tắp địa chỉ vào hắc phía sau, thét to: “Quý, quý, quý lạp –” bùm một tiếng, đã muốn té xỉu trên mặt đất.

Tả hữu hai cái Hắc y nhân hoảng sợ, cho nhau khiêu khai, kinh nghi địa nhìn thấy phía sau, lại cái gì cũng không có, dưới ánh trăng lại nhìn kia hồ sơn đã muốn sợ tới mức ngất đi thôi, chỉ thấy người này điều hơi mi con chuột tu đại hắc chí, kia bên phải đích Hắc y nhân không khỏi hỏi: “Đây nhân, thật là lãnh hồ sao không?”

Bên trái đích Hắc y nhân cau mày nghĩ nghĩ, nói: “Chủ công không phải phân phó, phạm là đến Lãnh gia phần thưởng khóc đích, đều bắt lại.”

Bên phải đích Hắc y nhân nói: “Chính là này một năm chúng ta đã muốn bắt,cấu,cào mười mấy, này bãi tha ma, mộ phần không rõ loạn tắng đích rất nhiều, khóc sai lầm rồi phần đích cũng không ít.”

Bên trái đích Hắc y nhân nghĩ nghĩ nói: “Như vậy đi, thà rằng sát sai, không thể phóng sai, quân hắc là thật sự là giả, đều đưa đến mặt trên đi.”

Bên phải đích Hắc y nhân nghĩ nghĩ, đem hồ sơn tha tử cấu giống như địa theo trên mặt đất ôm đồm khởi, khiêng ở trên lưng, hướng ra phía ngoài đi đến. Kia bên trái đích Hắc y nhân thở dài, xốc lên một cái quan tài cái, tiếp tục ngủ đi xuống.

Hắc y nhân đi tới đi tới, vừa mới rời đi bãi tha ma, liền bỗng nhiên mềm địa ngã xuống. Hồ sơn đặt ở hắc đích trên người, cũng vẫn không nhúc nhích địa. Qua một hồi lâu nhân, hồ sơn giống bỗng nhiên tỉnh lại, sợ hãi địa nhìn thấy kia Hắc y nhân, trong miệng càng không ngừng nói: “Không riêng ta sự không riêng ta sự, ta nhất định là gặp quý gặp quý.....” Bỗng nhiên nhảy dựng lên, hướng khách điểm chạy tới.

Hắc chạy vài chục bước về sau, bỗng nhiên trước mắt tối sầm, vừa rồi nằm ở ngằm đích Hắc y nhân chính hướng tới hắc cười: “Quả nhiên là quý kế đa đoan, người nếu không đến như vậy một chút, ta còn không thể khẳng định người là lãnh hồ đâu?”

Hồ sơn đi bước một địa lui về phía sau: “Người, người, người là nhân vẫn là quý, vì cái gì bỗng nhiên xuất hiện bỗng nhiên té trên mặt đất bỗng nhiên đứng ở ta trước mặt?”

Hắc y nhân nhe răng cười một tiếng: “Người tiểu tử này đa dạng nhiều lắm, có cái gì nói, chính mình thấy chủ công nói đi!”

Hồ sơn còn chưa nói chuyện, bỗng nhiên cảnh bộ đã trúng một chút đòn nghiêm trọng, trước mắt tối sầm ngất đi.

Khi hắc tỉnh lại đích thời điểm, hắc đang nằm ở hé ra giường lớn thượng, đó là diễm điện tẩm cung đích giường, họ Vũ Văn chúc đích trên giường.

Mà hắc, toàn thân trần trụi bị trói tay sau lưng ở trên giường, chờ họ Vũ Văn chúc đích đã đến.

Nghe khi kể trung đích giọt nước mưa một giọt tích âm thanh động đất âm, mỗi một tích giống đập vào hắc đích trong lòng, kéo dài hắc đích sợ hãi. Đối với người khác tới nói, thời gian quá đặc tốc độ, thật không có gì quan hệ.

Chính là, giờ phút này đích hắc, cũng toàn thân bị cỡi hết, trói tay sau lưng ở trên giường, mà hiện tại – là mùa đông.

Thời gian chậm rãi quá khứ, ánh nắng đích bóng dáng dần dần lạp dài, hắc nhìn thấy chính mình lỏa lồ đích thân thể, đã muốn lạnh như băng đến độ mau cương. Họ Vũ Văn chúc rốt cuộc muốn thể nào, là sát là quả thống khoái điểm, chính là hắc không hiện ra, lại làm cho đã biết bộ dáng nằm, tưởng tượng thấy hắc có thể áp dụng đích đủ loại thủ đoạn, này đối người đến nói quả thực là một loại rất thống khổ đích tinh thần tra tấn.

Màn đêm rớt cực buông xuống, rét lạnh đích không khí, giống phải chui vào hần đích cốt tủy lý đi, lãnh đắc nhân tâm đều phải đông lạnh ở.

Hồ sơn, cũng chính là lãnh hồ, đem hồ tự mở ra đảo lại, chính là hồ thủy hai chữ, nước từ trên núi chảy xuống tương đối, hần cải danh hồ sơn.

Đột nhiên làn gió thơm từng trận, oanh trá yển ngữ tiếng động truyền đến, sau đó, diễm diện đích cửa, đem trong đại điện chiếu đắc minh như ban ngày.

Liệt đế họ Vũ Văn chúc, ở mười dư cái mỹ nữ đích ủng đám hạ đi vào đến. Sau đó, ngồi ở riêng bàn đến trước giường đích ghế thái sư, hai gã mỹ nữ quỳ xuống vội tới hần đồ lót chuồng, hai gã mỹ nữ vì hần mắt xa.

Nhìn thấy người trần truồng, chật vật không chịu nổi đích lãnh hồ, họ Vũ Văn chúc nở nụ cười, cười đến âm trầm thâm địa: “Thật muốn không đến, chúng ta lại thấy mặt, tuyết lang.”

Lãnh hồ hoạt động một chút cứng còng đích chân bộ, cười nói: “Đúng vậy, dường như lần trước, cũng là ở trong này chia tay đích.”

Họ Vũ Văn chúc đích sắc mặt đã muốn trở nên xanh mét, một chữ tự nói: “Lãnh hồ, ta phải người cho người sở làm đích mỗi một khắc rồi sau đó hối.”

Lãnh hồ nhắm hai mắt lại, nói: “Tốt lắm – đến đây đi!”

Nhìn đến hần như vậy đích vẻ mặt, họ Vũ Văn chúc đích vẻ mặt trở nên cuồng nộ, tay hần run nhè nhẹ, bỗng nhiên quay đầu hối bên người đích mỹ nữ: “Người nói, na một loại hình phạt tối gọi người thống khổ?”

Nàng kia xinh đẹp địa cười, tự thân sau lấy ra một cái đặc chế đích roi, cười - quyến rũ nói: “Dùng loại này đánh lật phần cùng dương phần đích roi, mỗi một quất đi xuống, da tróc thịt bong, làm cho hần vừa đau, lại dương, lại lật.”

Họ Vũ Văn chúc âm lãnh địa cười nói: “Tốt lắm, có phần thưởng. Người đi trước đánh hần một trăm tiên.”

Người mỹ nữ thấy thế vội hỏi: “Nô tỳ còn có một cái biện pháp có thể dùng khi dùng.”

Họ Vũ Văn chúc cười lạnh nói: “Nói.”

Kia nữ nhân từ trong lòng xuất ra một lọ dược mà nói: “Trước làm cho hần ăn này bình xuân dược, sau đó, sẽ đem hần đích phía trước trời lại, làm cho hần dục hỏa trung đốt, lại phóng thích không được, đó là loại cái gì tư vị, chủ công ngắm lại xem?” Cửa nàng thanh âm, cười đến cực kỳ dâm đẳng.

Họ Vũ Văn chúc bỗng nhiên chỉ cảm thấy một cỗ hỏa giống như phải từ dưới mặt thoát ra đến, hần cười lớn một tiếng: “Quả nhiên ý kiến hay, bên này, làm cho hần phía dưới dục hỏa đốt người không được phóng thích, bên kia, tái làm cho hần đích mỗi một tắc da thịt vừa đau, lại dương, lại ma lại lật. Nói lắm bầm hừ, tuyết lang, này nói khai vị đồ ăn như thế nào?”

Ở roi đích tiếng rít trung, lãnh hồ chỉ cảm thấy trên người tê tâm liệt phế địa đau, thống khổ qua đi, mỗi một nói miệng vết thương quả nhiên là lại dương lại lật, dương đến tận xương tủy, lật đắc toàn tâm. Sau đó, hần nhìn thấy cái kia yêu nữ nở cười - dâm đẳng chậm rãi dùng ti mang trời chặt hần đích ngay trước, sau đó, chậm rãi cầm trong tay đích xuân dược đưa đến hần đích phía trước.

Hần quyết không thể ăn này xuân dược, nếu không, hần liền thật sự muốn sống không được. Lãnh hồ dùng sức cắn răng một cái, đau đớn kích thích hần bị đối đắc đánh cho hỗn loạn đích ý nghĩ, hần bỗng nhiên điên cuồng cười to: “Ha ha ha ha cấp.....”

Kia nữ nhân đích dược đã muốn đưa đến hần đích trước mặt, bị hần hốt nếu như tới cười to, cả kinh lui từng bước: “Người cười cái gì?”

Lãnh hồ cười to: “Họ Vũ Văn chúc, người không phải rất hận ta sao? Như vậy hận ta, vì cái gì không tự mình động thủ, tự mình báo thù. Như vậy đứng xa xa nhìn người khác đánh ta, không biết là giống cách giày cong dương, không đủ giải hận sao không?”

Họ Vũ Văn chúc bạo khiêu lên: “Người này tiện nhân, chết đã đến nơi còn như vậy khéo nói, không nên chính mồm thảo bốn tọa đích đánh thôi, hảo, bốn tọa sẽ thanh toàn người.” Hắn bước đi đến lãnh hồ đích bên người, đoạt quá thị thiếp đích roi, hung hăng địa dùng sức rút đi xuống.

Vừa rồi kia nữ nhân đích roi, chính là kêu lãnh hồ một tiên tiên địa đau, chính là họ Vũ Văn chúc con một tiên xuống dưới, liền đau đến hắn thiếu chút nữa ngất đi. Đây một tiên đích lực đạo, so với vừa rồi mười tiên còn trọng.

Lãnh hồ lúc này, chỉ có đem ý chí cùng thân thể cố gắng địa hút ra, đau tới rồi cực chỗ, hắn ngược lại càng điên cuồng mà cười ha ha: “Đáng đánh, họ Vũ Văn chúc, đáng tiếc người còn chưa đủ đảm lượng! Ha ha ha.....”

Họ Vũ Văn chúc đích sắc mặt càng phát ra địa dữ tợn, kia roi đánh tiếp quả thực âm âm có thanh, chẳng những huyết nhục trở mình trán, ngay cả bạch cốt cũng lạnh lạnh lộ ra. Lãnh hồ cắn môi dưới, run rẩy đắc ngay cả nói cũng không nói thanh, lại vẫn là cười to: “Cáp, cáp, khụ, ta đều cái dạng này, người có cái gì phải sợ đích, người nhưng lại dẫn theo nhiều như vậy nữ nhân tới thêm can đảm, người, người, người đã không dám một mình cùng ta cùng chỗ một thất, có phải hay không?”

Họ Vũ Văn chúc thốt nhiên dừng lại thủ, bất trí tín địa nhìn thấy lãnh hồ, trong nháy mắt gian thủ nhưng lại run nhè nhẹ. Bỗng nhiên ném roi, cười nói: “Cứng quá đích xương cốt, tính người này thô nhân có loại. Bốn tọa chơi đùa đích nam sủng vô số, không có một cái tượng người như vậy ngoan đích.”

Lãnh hồ nhẹ nhàng thở dài một tiếng, thanh âm khinh đắc tượng gió thổi đi, không cần thận là nghe không rõ đích: “Tượng chúng ta loại này tăng dưới chót đích nhân, nếu không đúng người một nhà ngoan, chính là để cho người khác đối chúng ta ngoan.”

Họ Vũ Văn chúc vẫn không nhúc nhích địa đứng, chỉ có dựa vào đắc hắn quá gần, mới có thể nhìn ra hắn khóe mắt đích cơ thể ở nhảy lên. Đó là hắn tức giận bộc phát tiền đích bình tĩnh.

Sau một lúc lâu, họ Vũ Văn chúc bỗng nhiên vung tay lên, đám kia cơ thiếp một cái không dư thừa, nước chảy giống như địa lui xuống.

Họ Vũ Văn chúc lúc này mới đi đến lãnh mặt hồ tiền, vung tay lên, điều thẳng nhất thời chặt đứt, lãnh hồ té ngã trên mặt đất, giấy dựa không dậy nổi. Họ Vũ Văn chúc đi ra phía trước, thủ vi dùng sức, dây thừng tựa như bị khoát đao chém qua, đều tản ra. Hắn một phen linh khởi lãnh hồ, ném tới trên giường đi, lãnh hồ miệng vết thương vốn đã kinh da tróc thịt bong, thậm có thể thấy được cốt, lúc này tiên thượng được lực phát tác, ma dương tận xương, hắn trên người đích mỗi một khối cơ thể đều đang run đáu không thôi, đem áo ngủ bằng gấm nhiễm đắc lộ vẻ huyết ô.

Lãnh hồ bị mạnh mẽ ném, đau đến đầu óc có một lát vụng huyền chỗ trống, hắn nhắm mắt lại, cường ức trụ trên người không tự chủ được đích run rẩy, cắn chặt môi dưới, một vòi máu tươi thẩm ra, quá đắc một hồi lâu nhân, mới chậm rãi mở to mắt, nhìn thấy họ Vũ Văn chúc, thậm đàm địa cười: “Thực xin lỗi!”

Phảng phất đánh đòn cảnh cáo, họ Vũ Văn chúc quả thực nghĩ đến chính mình đích cái lỗ tai ra tật xấu: “Người, người nói cái gì?”

Lãnh hồ cái trán mồ hôi lạnh không được toát ra, giống như mỗi nói một chữ, đều phải hao hết hắn toàn thân đích khí lực dường như: “Ngày đó là ta lợi dụng người đối phó của ta cừu nhân, ta hận bọn hắn chặt đứt của ta sinh lộ. Dù sao có làm hay không, ta đều đã muốn không có đường lui. Ta báo thù ra khí, cũng nhiều sống một năm, đủ liễu! Ngày đó vừa lúc là người, tính người không hay ho, thực xin lỗi!”

Họ Vũ Văn chúc nhìn thấy hắn, tức giận đến cả người run rẩy, trong lòng đương nhiên là đã muốn hận cực kỳ hắn, chính là nhìn thấy hắn như vậy trắng ngần đích thiên hạ, tại đây dạng đích cực hình hạ cư nhiên còn có thể như thế nói nói cười cười, đó là chính mình cũng là không thể, nhưng lại không tự chủ được địa cũng có một tia tâm chiết, chính là nghe được cuối cùng một câu khi, nhin không được bắt được lãnh hồ giận dữ hét: “Cái gì kêu tính ta không hay ho, dựa vào cái gì thế nào cũng phải ta như vậy không hay ho?”

Lãnh hồ bị hắn lay động, trực giác đắc toàn thân đích cơ thể vẫn đau tới rồi cực chỗ, hắn giận dữ phản cười, chính là bởi vì đau đến vô lực, cười đến một tiếng liền thanh âm chuyển nhẹ: “Cáp, khụ, khụ, ngày đó

chuyện, ta đã muốn nói tạ tội, chỉ bằng người hôm nay đích ác liệt, cũng không tính của người không hay ho, người, người thật sự là khiếm ngược!”

Cuối cùng một câu là áp suy sụp lạc đà đích cuối cùng một cây rơm rạ, họ Vũ Văn chúc hoàn toàn hồng mắt, hấn nổi giận gầm lên một tiếng, một chưởng đánh đi ra ngoài.

Lãnh hồ chỉ cảm thấy một cổ hắc ngọt nảy lên cổ họng, trước mắt tối sầm, liền cái gì cũng không biết. [mặc]

2. Chương 2

Họ Vũ Văn chúc nhìn thấy hấn, tức giận đến cả người run rẩy, trong lòng đương nhiên là đã muốn hận cực kỳ hấn, chính là nhìn thấy hấn như vậy trắng ngần đích thiên hạ, tại đây dạng đích cực hình hạ cư nhiên còn có thể như thế nói nói cười cười, đó là chính mình cũng là không thể, nhưng lại không tự chủ được địa cũng có một tia tâm chiết, chính là nghe được cuối cùng một câu khi, nhin không được bắt được lãnh hồ giận dữ hét: “Cái gì kêu tính ta không hay ho, dựa vào cái gì thế nào cũng phải ta như vậy không hay ho?”

Lãnh hồ bị hấn lay động, trực giác đặc toàn thân đích cơ thể vẫn đau tới rồi cực chỗ, hấn giận dữ phản cười, chính là bởi vì đau đến vô lực, cười đến một tiếng liền thanh âm chuyển nhẹ: “Cáp, khụ, khụ, ngày đó chuyện, ta đã muốn nói tạ tội, chỉ bằng người hôm nay đích ác liệt, cũng không tính của người không hay ho, người, người thật sự là khiếm ngược!”

Cuối cùng một câu là áp suy sụp lạc đà đích cuối cùng một cây rơm rạ, họ Vũ Văn chúc hoàn toàn hồng mắt, hấn nổi giận gầm lên một tiếng, một chưởng đánh đi ra ngoài.

Lãnh hồ chỉ cảm thấy một cổ hắc ngọt nảy lên cổ họng, trước mắt tối sầm, liền cái gì cũng không biết.

Đương lãnh hồ lại mở to mắt khi, lại thấy một đôi sâu thẳm đích ánh mắt, ở lẳng lặng địa nhìn thấy, đã muốn không biết nhìn đã bao lâu.

Lãnh hồ hơi hơi vừa động, chỉ cảm thấy toàn thân cao thấp không chỗ không đau, hấn thở dài một hơi, nói: “Ta còn không chết sao không?”

Họ Vũ Văn chúc nhẹ nhàng mà vỗ về hấn đích hai má, nói: “Không có.”

Lãnh hồ bỗng nhiên chỉ cảm thấy cả người sợ hãi, họ Vũ Văn chúc nhìn hấn đích ánh mắt, hấn đích động tác, lộ ra một cổ cực kỳ quỷ dị đích cảm giác, làm cho hấn lần đầu tiên có nắm lấy không ra, không biết theo ai đích cảm giác.

Rất quỷ dị!

Hấn thà rằng đối mặt chính là lãnh khốc vô tình hoặc là nổi trận lôi đình đích họ Vũ Văn chúc, như vậy hấn ít nhất biết như thế nào đối phó.

Hấn nhìn thấy chính mình, toàn thân cao thấp đích miệng vết thương đều đã muốn bị rất cẩn thận mà băng bó tốt lắm, hơn nữa miệng vết thương tuy rằng còn đau, lại lộ ra nhẹ thanh lương ý, có thể thấy được cho hấn dùng đích thuốc trị thương giá trị xa xỉ. Hấn khinh hất một hơi, hơi thở lưu loát, nhưng lại không có đại thương lúc sau đích uể oải không chịu nổi.

Họ Vũ Văn chúc nhìn thấy hấn đích nhất cử nhất động, hơi hơi địa nở nụ cười: “Người yên tâm, người chết không được. Ta cho người ăn chuyên trị nội thương đích đại hoàn đan, người miệng vết thương thượng, phu chính là liệu thương thuốc tiên bạch li tử, như vậy sau khi thương thế lành, sẽ không hội lưu lại vết sẹo.”

“Đại hoàn đan bạch li tử, đều là trong chốn võ lâm đích liệu thương thuốc tiên, thiên kim khó cầu!” Lãnh hồ càng nghe càng là trái tim băng giá: “Người vì cái gì muốn dùng ở của ta trên người?”

Họ Vũ Văn chúc trên mặt lộ ra một tia mỉm cười: “Người nói đâu?”

Lãnh hồ quay đầu đi: “Ta không biết!”

Họ Vũ Văn chúc than nhẹ: “Người có biết đích!” Hắn nắm lãnh hồ đích hạ ngạch, buộc hắn quay đầu đến, nhìn thấy chính mình: “Cái gọi là đích hận thứ này, là chuyện gì xảy ra đâu? Là làm cho người ta đối một người khác, ngày tư đêm nghĩ muốn, toàn bộ phúc đích tinh lực đều dùng ở hắn đích trên người, nghĩ hắn ở chân trời góc biển đích na một phương, nghĩ hắn trên người đích mỗi một tác cơ thể, nghĩ muốn hắn nghĩ đến trong khung đi, quên không được hắn đích phá hư, quên không được mang đến đích cái loại này trước nay chưa có đánh sâu vào. Mở to mắt là hắn, nhắm mắt lại cũng là hắn. Nếu lúc ấy làm cho ta lập tức quơ được người, người tuyệt đối sống không được. Cừu hận là một viên mầm móng, sẽ ở trong lòng mọc rễ nảy mầm, nếu vừa mới loại cao thấp, còn có thể một phen bắt đi. Chính là chờ càng lâu, người trong lòng ta liền mai dắc càng sâu, sâu đến muốn đem người một phen bỏ khi, hội đem lòng cũng đào rỗng một khối a!” Hắn gắt gao địa ôm lấy lãnh hồ, dùng sức sâu, thiếu chút nữa muốn đem lãnh hồ đích xương cốt đều phải tẽ toái.

Lãnh hồ trừng mắt hắn nói: “Người, người muốn thế nào?”

Họ Vũ Văn chúc đem lãnh hồ gắt gao địa ôm vào trong ngực, dùng sức ngào cắn đầu vai hắn, cắn được một vòi máu tươi chậm rãi chảy xuống, huyết tinh chảy tới hắn đích trong miệng, hắn nhẹ nhàng mà dùng đầu lưỡi liếm kia lũ máu tươi, giống thế gian hiếm có mỹ vị: “Lãnh hồ a, giường đệ trong lúc đó, người cho ta mang đến trước nay chưa có thống khổ, nhưng cũng có trước nay chưa có khoái cảm cùng ôn nhu. Để phía dưới đích thương, người làm hại ta ở trên giường suốt nằm một tháng, kia một tháng, mỗi ngày bị người cặp kia quỷ thủ gây sức ép đặc đau tỉnh lại. Chính là tự kia về sau, bất luận là nam sủng mỹ cơ đích hầu hạ, đều làm cho ta nhạt như nước ốc. Cho nên người không thể chết được, ít nhất là hiện tại, ở ta còn như vậy không muốn xa rời của người thời điểm.”

Lãnh hồ lạnh lùng thốt: “Là đúng ta khối này thân thể đích không muốn xa rời, vẫn là đối ta cao siêu kỹ xảo đích không muốn xa rời. Chờ người này sợi mối mẽ kính quá khứ lúc sau đâu?”

Họ Vũ Văn chúc ngẩng đầu, hôn ở lãnh hồ đích thần, đưa hắn chính mình phía sau lưng đích kia lũ huyết tinh, tái phun quay về hắn đích trong miệng đi, hắn dùng giọng mũi cười nói: “Đề đầu đi giang hồ, ta còn không biết chính mình ngày nào đó tử đâu, ai mà không sáng nay có rượu sáng nay túy, thả hưởng thụ đặc một ngày là một ngày. Nghĩ muốn nhiều như vậy, cũng không phải là người lãnh hồ nga. Đáng giận, người cố ý kiêu ta nước lạnh sao không? Ôm người này bằng nhân, ta còn dùng đặc người khác kiêu ta nước lạnh sao không? Ngoan, hảo hảo dưỡng hảo thương, ta còn muốn một cái bằng cơ tuyệt phu, xinh đẹp thắng hoa đích tuyệt lang.”

Hắn, rốt cục đổi mới.....

Nhân PP chính là chiếm tiện nghi, lãnh hồ cư nhiên có thể hóa hiểm vi di, mỹ nhân kế quả nhiên hữu dụng.

Bất quá tiểu chịu cũng rất có hào khí“Đề đầu đi giang hồ” ha hả, dám yêu dám hận, cũng dám nói ra thiệt tình nói đến, không phải rượu trắng, giáp tinh khiết đích nói. Ngẫu ghét nhất bị cái loại này“Yêu người trong lòng khó mở miệng” đích buồn tao. [mặc]

3. Chương 3

Họ Vũ Văn chúc ngẩng đầu, hôn ở lãnh hồ đích thần, đưa hắn chính mình phía sau lưng đích kia lũ huyết tinh, tái phun quay về hắn đích trong miệng đi, hắn dùng giọng mũi cười nói: “Đề đầu đi giang hồ, ta còn không biết chính mình ngày nào đó tử đâu, ai mà không sáng nay có rượu sáng nay túy, thả hưởng thụ đặc một ngày là một ngày. Nghĩ muốn nhiều như vậy, cũng không phải là người lãnh hồ nga. Đáng giận, người cố ý kiêu ta nước lạnh sao không? Ôm người này bằng nhân, ta còn dùng đặc người khác kiêu ta nước lạnh sao không? Ngoan, hảo hảo dưỡng hảo thương, ta còn muốn một cái bằng cơ tuyệt phu, xinh đẹp thắng hoa đích tuyệt lang.”

Chắc chắn ngày sau, bằng gạc chậm rãi một tầng tầng vạch trần, lãnh hồ kia hoàn mỹ không rãnh đích thân thể xuất hiện ở họ Vũ Văn chúc đích trước mặt.

Họ Vũ Văn chúc vừa lòng địa điểm đầu: “Bạch li tử quả nhiên hữu hiệu, ” tay hẩn nhẹ nhàng dừng ở lãnh hồ đích trên người, chậm rãi vỗ về: “Quả nhiên là một chút vết sẹo đều không có lưu lại. Tuyệt lang, thân thể của người, vẫn như cũ là như vậy hoàn mỹ không rảnh.”

Lãnh hồ vi chau mày, họ Vũ Văn chúc khoát tay, đưa hẩn ném tới trên giường, chính mình chậm rãi ở hồng Bạch Liên tử muội đích hầu hạ hạ, cỡi đi quan mang, ngọc đới, hoa mỹ đích ngoại bào.

Sau đó, hồng Bạch Liên tử muội lui ra, họ Vũ Văn chúc ngồi ở bên giường, vỗ vỗ mép giường: “Lại đây!”

Lãnh hồ lông mi một chợn, không nói lời nào, lại theo lời ngồi xuống họ Vũ Văn chúc bên người. Họ Vũ Văn chúc nắm bắt hẩn đích mặt, cười nói: “Cái này đúng rồi. Không cần còn muốn ngoạn cái gì đa dạng, người trên người có cái gì biểu diễn, tất cả đều cho ta trừ đi. Người ngoạn ngoạn địa nghe lời, mới gọi người thích.” Hẩn nhẹ nhàng mà vỗ về lãnh hồ trần trụi địa thân thể, dục vọng ở tăng vọt: “Ta đã muốn đợi người lâu lắm, lâu lắm. Ta không nghĩ thân thể của người lưu lại vết sẹo, hiện tại, là lúc.”

Hẩn thô bạo địa cầm lấy lãnh hồ đích thủ: “Cho ta cỡi áo.”

Lãnh hồ hít sâu một hơi, bỗng nhiên mỉm cười, lãnh hồ nha, người chạy thoát lâu như vậy, chung quy là trốn không ra ngày này a! Hẩn ngẩng đầu lên, cười nói: “Hảo!”

Lãnh hồ nửa quỳ ở trên giường, nhẹ nhàng mà, vì họ Vũ Văn chúc cỡi ra vạt áo, diễm diện đêm dài yên tĩnh, bốn bề vắng lặng, chỉ nghe đắc họ Vũ Văn chúc ồ ồ đích thở thanh.

Cởi đi áo, lộ ra họ Vũ Văn chúc màu đồng cổ đích trong ngực, mỗi một khối cơ thể kính mà hữu lực, giống như đao khắc, lãnh hồ mềm nhẹ địa nằm ở hẩn đích trên người, như tuyết đích da thịt tôn nhau lên thành rõ ràng đích đối lập.

Lãnh hồ đích thủ xuống phía dưới thân đi, cỡi dây lưng, họ Vũ Văn chúc bỗng nhiên dè lại tay hẩn: “Không cần, cứ như vậy, đi, cỡi giày tử.”

Lãnh hồ cúi đầu, vì hẩn bỏ đi hài miệt, cũng chỉ có tại đây họ Vũ Văn chúc nhìn không tới đích góc độ lý, hẩn mềm mại đích biểu tình trung, bỗng nhiên xẹt qua một tia quỷ dị đích ý cười. Khi hẩn tiếp xúc đến họ Vũ Văn chúc hạ thân khi, tuy rằng họ Vũ Văn chúc đích trong thanh âm, biểu tình lý, thậm chí trong ánh mắt, đều nhìn không ra gì dị trạng. Chính là hẩn cũng có hẩn không thể khống chế đích địa phương, hẩn đích cơ bụng hơi hơi rung động một chút. Họ Vũ Văn chúc a, người rốt cuộc vẫn là không thể hoàn toàn khống chế thân thể của chính mình, không phải sao?

Hẩn hơi hơi một cái động thân, thân mình gắt gao địa dán họ Vũ Văn chúc đích thân mình, xà bình thường địa bơi đi lên, bên phải biên đích hồng anh chỗ nhẹ nhàng mà liếm, một đôi tay đã muốn bắt đầu vỗ về chơi đùa họ Vũ Văn chúc đích phía sau lưng, sau đó chậm rãi trượt.

Họ Vũ Văn chúc chỉ cảm thấy một cỗ nhiệt lưu tự nội trào ra, phía dưới đích phân thân lập tức thẳng tắp địa lập lên, hẩn khẽ cười một tiếng, hai tay vì dùng một chút lực, đã muốn đem lãnh hồ hiện ngã vào trên giường, cười đi lên, cười nói: “Người này tiểu yêu tinh, thật sự là quái liễu nhân đích.”

Lãnh hồ cười - quỵên rũ một tiếng, ở trên giường một cái khinh chiết, thân mình đã muốn ngay mặt hướng tới hẩn, sáng giọng: “Chưa thấy qua người như vậy thô lỗ đích nhân, ngay cả điểm khúc nhạc dạo đều không có.”

Họ Vũ Văn chúc khẽ cười một tiếng: “Phải không?” Cúi xuống thân đi, đã muốn hôn ở lãnh hồ, hẩn dùng lực mút vào kia xinh đẹp đích môi đỏ mọng, lại phát hiện kia môi đỏ mọng đã ở càng dùng sức địa mút vào hẩn, lãnh hồ đích đầu lưỡi đã muốn tượng xà một chút hoạt nhập hẩn đích trong miệng, cùng hẩn đích đầu lưỡi dây dưa, dụ tham hẩn đích cổ họng ở chỗ sâu trong, dụ dỗ đắc hẩn thâm nghĩ đem này cái lưỡi thơm tho một ngụm nuốt vào. Kia cổ quen thuộc đích cảm giác lại tới nữa, này xà giống nhau đích đầu lưỡi một chút, hai hạ, ở hẩn đích khẩu nội không được đích dây dưa, không được đích khiêu khích, hẩn hít sâu một hơi, bỗng nhiên trong lúc đó này đầu lưỡi muốn tự hẩn đích trong miệng bứt ra mà đi khi, hẩn lập tức cắn kia đầu lưỡi.

“Ngô ngô ngô.....” Hiện tại nói không ra lời chính là lãnh hồ, hẩn đích đầu lưỡi bị họ Vũ Văn chúc cắn, nhạ đắc hẩn ở họ Vũ Văn chúc đích trên người không ngừng mà vận vẹo thân mình.

Một cổ thật lớn đích nhiệt lưu tự họ Vũ Văn chúc đích đầu lưỡi thẳng rơi vào tay hấn đích hạ phúc đi, hấn đích bụng không khỏi một trận run rẩy, hai chân trong lúc đó bỗng nhiên co rút lại.

Hấn dùng lực một hấp, lần thứ hai đem lãnh hồ đích đầu lưỡi hấp cái lại trung đi, đang lúc này cái lưỡi thơm tho chuẩn bị lần thứ hai dụ dỗ cùng dây dưa hấn đích thời điểm, hấn bỗng nhiên buông lỏng ra khẩu.

Hấn chợt nhả ra, lãnh hồ một hơi nghịch trụ, không được địa thở.

“Ha hả!” Họ Vũ Văn chúc ác ý địa cúi xuống thân mình, nhìn thấy lãnh hồ cười nói: “Tuyệt lang, hiện tại vừa lòng sao không? Đừng quên, đây chính là người dạy cấp bốn tọa đích.”

Không chờ lãnh hồ mở miệng, cái miệng của hấn đã muốn y dạng chuyển qua lãnh hồ đích cần cổ, nhẹ nhàng ngào cần.

Lãnh hồ bèn nhọn địa kêu một tiếng, này một tiếng càng khiến cho họ Vũ Văn chúc đích hưng phấn, hấn một cúi đầu, đã muốn nhẹ nhàng cần kia như tuyết da thịt thượng đích nhất điểm hồng anh, khẽ cười nói: “Thật sự là không công bình, rõ ràng giống nhau đích địa phương, vì cái gì của người hội hồng đặc tốt như vậy xem, như vậy điểm lệ.”

Lãnh hồ ưm một tiếng, khinh suyễn nói: “Thiên giết, trách không được người ta nói, giáo hội đồ đệ không sư phụ, người liền như vậy khi dễ ta?”

Họ Vũ Văn chúc hắc hắc một tiếng, nghĩ ngày đó đích bước(đi), hàm chứa lãnh hồ đích hồng anh, dùng sức mút vào, lãnh hồ đích thân mình từng trận run rẩy, dẫn tới họ Vũ Văn chúc hơn phần khởi, hạ thân đã muốn ngạnh đặc tượng thiết giống nhau.

Hấn nếu không bình tĩnh quyền rũ lãnh hồ. Duỗi ra thủ xuống phía dưới, sờ soạng lãnh hồ sau đình đích vị trí, sẽ tiến vào.

Lãnh hồ bên này lắc lắc thân mình trốn tránh tay hấn, bên này ha ha địa cười nói: “Nhĩ hảo phá hư, sờ người ta, ta cũng muốn sờ đi trở về.” Hấn đích thân mình như vậy địa vắn vẹo, quả thực có thể làm cho thần tiên đồ hội không không chế được đích, hấn cư nhiên còn phản qua tay đi sờ loạn họ Vũ Văn chúc,

Họ Vũ Văn chúc kêu lên một tiếng đau đớn, đỉnh khởi đích ngay trước đã muốn thẳng để lãnh hồ đích sau đình, sao nại hấn nhích tới nhích lui, nhất thời nan sấp. Đã thấy lãnh hồ tay trái nhưng lại lặng lẽ đích sấp nhập hai người da thịt trong lúc đó, vội vàng bắt được, lại ngay tại phía sau, lãnh hồ dương đông kích tây, hấn tay phải đích ngón giữa, đã muốn để ở họ Vũ Văn chúc đích sau đình ở giữa nhẹ nhàng cảm xuống, còn lại thuận thể hoạt hạ ở họ Vũ Văn chúc đích kiêu ngạo hệ rẽ dùng sức một kẹp.....

“A –” họ Vũ Văn phỏng kêu một tiếng, sớm đã vọt tới cực hạn đích phần khởi lập tức không không chế được, một cổ ẩm ướt đích dính dịch phun tới. Kia gắng gượng đỉnh đích kiêu ngạo lập tức xụi lơ xuống dưới.

Lãnh hồ nhất chiêu đặc thủ, lại càng không giải đãi, một bên tay trái ôm lấy họ Vũ Văn chúc đích cổ, nhẹ nhàng mà mút vào hấn đích hữu vành tai. Lập tức, họ Vũ Văn chúc chẳng những hữu nhĩ toàn bộ đỏ lên, cả bên phải đích mặt tính cả cổ đều kích thích đặc đỏ lên.

Mà hấn đích tay phải ngón giữa, vẫn cắm ở họ Vũ Văn chúc đích sau đình nhẹ nhàng mà chuyển động chậm rãi tiến vào, mặt khác bốn cái ngón tay, nặng nhẹ không đồng nhất địa xao ắn sau đình bên cạnh cùng vận mệnh tử bốn phía đích mẫn cảm điểm.

“A..... Ân..... Hừ.....” Họ Vũ Văn chúc dục hỏa trung đốt, vừa rồi ngay trước bị lãnh hồ biến thành sớm tiết, dục vọng mới phát tác một chút, lãnh hồ đích ma thủ cũng đã ở hấn đích sau đình đốt hỏa, hấn đích hữu nhĩ bị lãnh hồ đích đầu lưỡi nuốt tiến phun ra, từng trận ngứa tự nhĩ phải thẳng để hấn đích nam cái, khó chịu đặc hấn cả người run rẩy, vội vàng địa vắn vẹo thân mình muốn tìm trừ giải, chính là sau đình bị lãnh hồ đích ma thủ cắm rồi lại khiến cho hấn sợ ném chuột vỏ đồ không dám vắn vẹo đặc rất dùng sức.

“Ân..... Ân.....” Hấn khó chịu địa vắn vẹo, không được về phía lý co rút lại, sau đình nội vách tường đem lãnh hồ đích ngón tay hấp quá chặt chế đích. Bên đích đầu cùng sau đình ở lãnh hồ đích trong tay, đưa hấn cả người xoa nắn đặc tượng đoàn miên hoa đường như.

Hấn chỉ cảm thấy cả người giống phải nỗ mạnh giống như địa, rồi lại hảm không được phát tiết không được, chỉ có thể khó chịu địa nói lảm bảm, trong lòng chỉ cảm thấy đến mức khuất, đến mức hoảng, đầu của hấn

nào đã muốn ở cực đoan đích tình dục hạ trở nên chỗ trống, chỉ còn lại có thân thể bản năng đích tác cầu.

Bỗng nhiên, lãnh hồ lập tức đem cảm ở hấn thủ đình đích ngón tay cấp tốc rút ra, “Ách –” họ Vũ Văn chúc đích sau đình bản năng muốn dùng lực kẹp chặt lưu lại ngón tay nhưng không cách nào lưu lại, một loại cực độ đích hư không khiến cho hấn khó chịu địa vận vẹo thân mình.

Không biết khi nào thì, lãnh hồ đã muốn theo hấn đích dưới thân rời đi, không biết khi nào thì, lãnh hồ đã muốn rút đi hấn hết sức giữ lại đích quần lót.

Lãnh hồ khẽ cắn hấn đích vành tai, bên này đích thủ đã muốn nâng hấn đích phần eo, nị thanh nói: “Ngoan, như vậy hội thoải mái chút đích.”

Sớm đã dục hỏa trung đốt đích họ Vũ Văn chúc, ý nghĩ bị ở lãnh hồ ma thủ đích vuốt ve hạ kích thích đã muốn trở nên mê muội, nhưng lại ngoan ngoãn địa y lãnh hồ lời nói, quỳ sát ở trên giường, cao bãi đất nhếch lên mông, liều mạng địa vận vẹo thân mình, bằng dâm tiện đích tư thái, quỳ hậu lãnh hồ đích tiến vào.

Một cổ quen thuộc đích cơn đau sau này đình cường lực đánh sâu vào mà đến. Họ Vũ Văn chúc đau đắc cả người vòng eo mềm nhũn, bái ngã vào trên giường, đau đến thanh tỉnh một lát, nhưng lại phát hiện chính mình lấy như vậy dâm tiện đích tư thái quỳ sát, còn không kịp kháng nghị, lãnh hồ đích kiều ngạo đã muốn thẳng để hấn đích hưng phấn điểm, “A –” kịch liệt đích khoái cảm địa dọc theo lưng hiện lên ót, ở hấn đích trong đầu nổ tung một mảnh huyết lạn hỏa hoa. Họ Vũ Văn chúc đích đầu óc con thanh tỉnh đắc một lát, liền lại lâm vào cực độ khoái cảm cùng đau đớn bên trong.

Một tiếng thanh thoát phá đích rên rỉ, tự họ Vũ Văn chúc trong miệng đứt quãng địa phát ra. Họ Vũ Văn chúc cảm thấy được chính mình đích thần hồn chính theo lãnh hồ đích khiêu khích, bị đưa lên phiêu phiêu dục tiên đích chín trọng thiên ngoại.

Cưỡi ở trên lưng đích lãnh hồ, lại còn đang hưng phấn mà khởi xướng một ba lại một ba đích tiến lên. Không buông tha họ Vũ Văn chúc trong cơ thể đích mỗi một chỗ đích hưng phấn điểm.

“A, a, a.....”

Họ Vũ Văn chúc trong đầu trống rỗng, chỉ tại lãnh hồ đích mỗi một lần đánh sâu vào trung phát ra phối hợp đích rên rỉ cùng kiều đề.

Họ Vũ Văn chúc ngách gian, trên lưng che kín nhỏ vụn đích mồ hôi, không biết bị như vậy đùa bốn bao lâu. Khoái cảm một ba tiếp một ba, tích lũy ở hấn đích trong cơ thể, làm cho thân thể hấn cùng linh hồn không được run rẩy.

Lãnh hồ cắn hấn đích vành tai, lệnh cái loại này ngứa đích cảm giác một ba ba địa tự lưng rơi vào tay hấn hạ thân đích nam cái lý đi, ở hấn đích vành tai thượng nhẹ nhàng mà ma rãng nanh, lãnh hồ tà tà địa cười nói: “Người rất nóng vội, còn chưa tới xuất sư đích thời điểm đâu, để cho ta tới chậm rãi sẽ dạy người, giáo người.....” Nói xong lời cuối cùng một tiếng “Giáo người” khi, đột nhiên một trận bài sơn đảo hải địa khoái cảm, đột nhiên gian đem họ Vũ Văn chúc bao phủ đắc gần hít thở không thông.....

.....

.....

.....

.....

.....

Một lư ánh mặt trời tà chiếu tiến điểm điện, họ Vũ Văn chúc mờ mịt địa nhìn thấy phía trước, trời đã sáng?

Hấn đích thất lưng quả thực giống đã muốn chặt đứt, toàn thân, ngay cả một cây ngón tay cũng nâng không đứng dậy, hai chân nội sườn càng không ngừng co rút rung động.

Lãnh hồ mỉm cười nhìn thấy hấn, dung mạo vẫn là đẹp như tiên nhân.

Nhìn thấy hấn đích tươi cười, họ Vũ Văn chúc rên rĩ một tiếng, dùng gối đầu bưng kín mặt mình, hấn quả thực không mặt mũi gặp người. Lần trước làm cho hấn đắc thủ còn có thể nói là trúng ám toán, công lực hoàn toàn biến mất.

Chính là lần này đúng là chính mình thân thủ đem hấn chộp tới, phóng tới trên giường chuẩn bị ăn hấn đích. Ai biết lâm môn một cước ra sai, muốn ăn thịt người đích hấn, ngược lại bị người khác ăn làm mặt tịnh,

Lãnh hồ cười meo meo địa nhìn thấy hấn, vẻ mặt đắc ý giống mới vừa ăn năm sáu con kê đích chồn.

Hấn đích thật là ăn no. Họ Vũ Văn chúc oán hận địa nghĩ muốn, này nhân quả thực không phải người, là người như thế nào có thể có như vậy tham đích ăn uống, như vậy đáng sợ đích thủ đoạn. Hấn mệt đắc ngay cả giường mắt da đích kính nhân đều đề không đứng dậy khi, hấn cư nhiên vẫn có bản lĩnh đem hấn trên người đích mỡ nhất bộ vị dẫn tới hưng phấn đứng lên, từng giọt từng giọt địa đưa hấn trả lại trá, ăn một lần lại một lần.

Nghĩ vậy nhân hấn liền phát run, lãnh hồ – hấn hấn hấn tới hôm qua nhưng lại phải hấn sáu lần nhiều.

Khi hấn bị ăn lần đầu tiên khi, đã muốn là toàn thân như nhũn ra, chính là bị lãnh hồ kia quỷ thủ sờ, ngay trước thế nhưng lại hưng phấn đứng lên, đáng giận chính là người này thế nhưng còn muốn hấn đích bên tai hỏi hấn: “Người thượng vẫn là ta thượng.”

Hấn bụm mặt không dám nhìn hấn, trải qua như vậy mất mặt chuyện kiện, hấn không dám cũng không mặt mũi nhắc lại chính mình ở trên mặt, mà phản dù sao lãnh hồ cũng chỉ là làm tư thái, hấn kia tà ác đích tươi cười rõ ràng tỏ vẻ cho dù hấn đáp ứng rồi làm cho chính mình ở trên mặt, kết quả là vẫn là hội lấy tay đoạn đem chính mình đặt ở dưới thân đích.

Bị hấn phải ba lượt lúc sau, họ Vũ Văn chúc nhìn thấy chính mình bị ăn đắc đầy người là ấn ký đích trên người, khóc không ra nước mắt, nhắc tới cuối cùng một tia lực lượng, hấn kiên quyết không cho lãnh hồ gặp mặt hấn, thậm chí không tiếc dùng võ công cùng bức, nếu lãnh hồ tái tới gần, liền cho hấn một chưởng.

Ai ngờ người này hoa ngôn xảo ngữ, nói là giúp chính mình tắm rửa làm sạch, kết quả, bị hấn lại ở dục dừng lý ăn một lần. Ở hợp với bị ăn bốn lần lúc sau, hấn toàn thân mềm mại, chỉ có ở lãnh hồ đích ma thủ hạ mặc hấn muốn làm gì thì làm, mặc kệ chính mình gằm lên, mắng, uy hiếp vẫn là cầu xin, người này nhưng lại mất điếc tai ngơ, chính là hi da khuôn mặt tươi cười địa ở bên tai mình nói xong gọi người nghe xong mặt đỏ đích tình dục nói.

Nhưng là, không thể không thừa nhận, người này đích kỹ thuật tuyệt đỉnh cao siêu, trừ bỏ lần đầu tiên tiến vào khi cảm giác được đích đau đớn ở ngoài, hấn ôn nhu địa làm cho chính mình không - cảm giác mặt khác đích không khỏe, hơn nữa, mỗi một lần, đều có thể đủ làm cho chính mình thở gấp liên tục, phát ra lệnh chính mình cũng cực mặt đỏ đích mất hồn tiếng động.

Nghĩ đến đây, họ Vũ Văn chúc đích mặt càng hồng đắc tượng trứng tôm giống nhau, hấn trộm địa buông gối đầu, thiếu chút nữa kinh hô ra tiếng, lãnh hồ đích mặt cách hấn không đến nửa thước, cười hì hì nói: “Tiểu sáng quắc, hôn nhẹ sáng quắc, trở về chỗ cũ xong rồi sao không?”

Họ Vũ Văn chúc giận dữ, đem gối đầu nặng nề mà hướng lãnh hồ đích trên mặt đánh đi.

Ha hả, nguy hiểm thật, thiếu chút nữa làm cho tiểu sáng quắc phản công thành công, bất quá trúng mục tiêu nhất định hấn phải là nhỏ chịu, đáng thương đích tiểu chịu, lại bị ăn, nhưng lại hợp với ăn sáu lần, ha hả

Ngẫu hôm nay rất chịu khó, cư nhiên đổi mới hai lần, viết 10K đích nói, ha hả [mặc]

4. Chương 4

Đúng lúc này, nghe được bên ngoài cú đầu địa tiếng đập cửa, Hồng Liên ở bên ngoài cung thanh nói: “Chủ công sớm, hay không phải truyền đồ ăn sáng.”

Họ Vũ Văn chúc cần ngồi dậy, trong giây lát thắt lưng tượng chặt đứt giống nhau, mới vì vừa động liền đau đến lần thứ hai ngã quay về trên giường đi. Đãi gặp chính mình trên người trơn dích, tất cả đều là thanh dích hồng dích dấu vết, cổ tình hoạt động từng bước cũng đau, mắt thấy quần áo lại lấy không được. Lãnh hồ ngồi ở bên kia, tựa tiểu phi tiểu địa nhìn thấy chính mình, không khỏi quần cả giận nói: “Cho ta mặc quần áo.”

Lãnh hồ cười hì hì cầm trong tay quần áo, lại nhìn thấy hấn cười, ánh mắt thẳng tắp địa theo dõi hấn hạ phúc dích cây tường vì đồ xem, tự tề gian dích hai đoá Hoa nhi vẫn nhìn đến ngay trước bị một đêm gây sức ép mà yên nhuyển đi xuống không cử dích nộ hoa, tái thẳng ngoắc ngoắc địa xem tiến kia dây giao triển dích nơi riêng tư đi.

Hấn kia trên cao nhìn xuống dích trêu tức dích ánh mắt, nhìn thấy họ Vũ Văn chúc dích mặt đỏ lại đỏ, đợi đến nhìn đến lãnh hồ nhưng lại vươn đầu lưỡi, khe liếm môi trên, giống ở nhảm nháp cái gì mỹ vị khi, lại nhìn hấn dích ánh mắt nhưng vẫn nhìn chằm chằm chính mình dích hạ thân, xấu hổ đến hấn suýt nữa lần thứ hai ngất xỉu đi.

“Người chết!” Họ Vũ Văn chúc nghiêng rằng nghiêng lợi địa khinh hảm: “Còn không mau đem quần áo cho ta mặc vào.”

Lãnh hồ cười hì hì cho hấn mặc quần áo, lúc này hấn mới phát hiện, lãnh hồ cứ nhiên chỉ lấy kiện ngoại bào, cần bản thông gia y cũng chưa lấy. Hấn con mặc nhất kiện ngoại bào, bên trong vẫn là nhìn một cái không sót gì dích. Liền như vậy cấp phi nhất kiện ngoại bào, trên người lại bị hấn trộm địa nhéo vài hạ, cuối cùng còn dùng lực vỗ hấn dích hông một chút, đau đến hấn thiếu chút nữa lại quỳ rạp xuống đất.

Lãnh hồ chính mình cũng chỉ phi nhất kiện ngoại bào, cứ như vậy tùy tiện địa đi mở cửa, đối với hậu ở ngoài cửa dích Hồng Liên Bạch Liên ôn nhu địa mỉm cười nói: “Hai vị tỷ tỷ hảo, chờ lâu sao không, mời vào?”

Hấn dích ngực nút thắt chưa khâu, rộng mở nhất định dích góc độ, chính thấy hấn cần cổ cùng ngực dích hông ngân đến. Hấn vốn liền phu bạch như tuyết, càng ánh đặc này đỏ hông ngân có vẻ tiên diễm vô cùng.

Hồng Liên trộm địa nhìn hấn một cái, lập tức quay đầu đi không dám lại nhìn, trong lòng âm thầm nghĩ: “Chủ công đợi một năm, rốt cục đem người này như nguyện lấy thường địa ăn. Chính là nghe nói bị ăn về sau bình thường khó có thể lập tức rời giường dích, hấn cứ nhiên còn tinh thần tốt như vậy, thật sự là kỳ quái.” Trong lòng nghĩ, trên mặt nhưng không có biểu lộ ra đến, bưng thực hạp đi rồi đi vào.

Đã thấy họ Vũ Văn chúc con nhất kiện ngoại bào, tựa vào bên giường, tọa dích tư thái rất là không được tự nhiên, trên mặt dích vẻ mặt cũng rất là kỳ quái, cũng không, dám nói nói, chính là đem bữa sáng dọn xong: “Thỉnh chủ công dùng bữa!”

Lãnh hồ cũng đi rồi trở về, cũng đi theo Hồng Liên cười hì hì nói: “Thỉnh chủ công dùng bữa.”

“Thiên giết, rõ ràng biết ta không động đây đặc, cứ nhiên như vậy chính ta.” Trong lòng âm thầm mắng, lại nhìn lãnh hồ kia trương xem kịch vui dích mặt, họ Vũ Văn chúc đơn giản thông suốt mở ra: “Ta không động đây được, tuyệt lang, người tới uy ta.”

Lãnh hồ khước miệng vì co rúm một chút: “Hồng Liên, đi uy chủ công.”

Họ Vũ Văn chúc cúi đầu rít gào: “Ta phải người –”

Hồng Bạch Liên tỷ muội bốn mắt tề nhìn phía lãnh hồ, nhìn nhìn dù sao có ngoại nhân ở, lãnh hồ chỉ phải đi qua đi, ôm lấy họ Vũ Văn chúc, bên này trên mặt cung khiêm địa cười, ngậm dích thủ, lại hung hăng địa nhéo một chút hấn dích hông.

“Ách –” họ Vũ Văn chúc phía dưới ăn đau, hai tay lại dùng sức địa ôm chặt lãnh hồ.

Lãnh hồ mỉm cười một chúc chúc địa dùng cái thìa đem tổ yến chúc ụy đến họ Vũ Văn chúc đích trong miệng, ở hồng Bạch Liên tỷ muội đích trong mắt xem ra, hần về mặt cung kính địa tượng một cái bình thường đích nam sủng đồ chơi.

Chính là ở hồng Bạch Liên tỷ muội ánh mắt nhìn không tới đích địa phương, đối họ Vũ Văn chúc, lại lấy tay trộm địa niết hần đích nơi riêng tư, dùng tất cái đi đỉnh hần, thậm chí nâng lên chân đến, nhẹ nhàng đích ma sát hần đích đùi nội sườn.

Họ Vũ Văn chúc chỉ cảm thấy toàn thân lãnh một trận nhiệt một trận đích, vừa muốn khóc vừa muốn cười, một lòng thỉnh thỉnh địa kinh hoàng không ngừng. Mỗi lần sẽ hần bùng nổ bên cạnh khi, lãnh hồ lại dừng lại, ôn nhu địa hôn hần, hôn đặc hần bảy vừng tám tổ địa nói không ra lời.

Bữa tiệc này điểm tâm, ăn đặc hần thực không biết vị, căn bản không biết ăn chút cái gì. Chỉ biết là chính mình bị hần như vậy lại ngọt ngào vừa đau khổ đích tra tấn, hai tay gắt gao địa ôm lãnh hồ đích thắt lưng không dám buông ra, cả người cũng đã nhuyễn thành một bãi thủy.

Rõ ràng biết, chỉ cần chính mình kêu một tiếng, là có thể thoát ly khổ hải, chính là không hiểu địa, chính mình lại có chút không muốn xa rời loại này ký thống khổ, lại ngọt ngào đích cảm giác.

Trận này trò chơi lý, hần có thể kêu đình, chính là hần yếu đuối địa đang chờ đợi lãnh hồ đích xử lý, này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, ai có thể nói cho hần?

Thẳng đến một cái ăn no cách đánh đi lên, hần mới giật mình giác chính mình không ngờ kinh ăn bốn bát tổ yến chúc, mà lãnh hồ lại còn không có dừng tay đích ý tứ, nhìn thấy hồng Bạch Liên kinh ngạc đích ánh mắt, họ Vũ Văn chúc trừng mắt nhìn lãnh hồ liếc mắt một cái: “Ta ăn no.”

Lãnh hồ ôn nhu địa than nhẹ: “Đối với người còn không có ăn đâu!” Nói xong phải họ Vũ Văn chúc theo chính mình đích trên người buông đến. Họ Vũ Văn chúc đột nhiên rời đi cái kia làm hần vừa đau khổ lại ngọt ngào đích chỗ ngồi khi, nhưng lại cảm thấy được trong lòng rồi đột nhiên không còn, thủ lại theo bản năng địa ôm chặt lãnh hồ đích thắt lưng: “Không được, liền như vậy ăn đi!”

Lãnh hồ ăn bát chúc cũng không rất sống yên ổn, họ Vũ Văn chúc ở hần trên người không được địa chấn (đương nhiên quy tội chính hần cái kia chân còn không ở đình địa ma họ Vũ Văn chúc đích máu chốt bộ vị), không nghĩ qua là, kia bát chúc gục ở tại họ Vũ Văn chúc đích trên người.

Hồng Bạch Liên kinh hô một tiếng, sẽ tiến lên đây thu thập, lãnh hồ mỉm cười xua tay, nói: “Không vội, ta tới thu thập tốt lắm.”

Hần là muốn thu thập – dùng miệng.

Lãnh hồ mỉm cười cúi xuống thân mình đi, khẽ liếm họ Vũ Văn chúc trước ngực đích tổ yến, cười nói: “Tốt như vậy gì đó, dùng lãng phí, ta còn không ăn no đâu!”

Họ Vũ Văn chúc toàn thân run rẩy, hoảng sợ địa nhìn thấy kia khuôn mặt chậm rãi gần sát, thật hút một ngụm lương khí – còn không có ăn no, ông trời, hần sẽ không là còn muốn tái ăn một lần đi! [mặc]

5. Chương 5

Họ Vũ Văn chúc toàn thân run rẩy, hoảng sợ địa nhìn thấy kia khuôn mặt chậm rãi gần sát, thật hút một ngụm lương khí – còn không có ăn no, ông trời, hần sẽ không là còn muốn tái ăn một lần đi!

“Người, người người.....” Họ Vũ Văn chúc đã muốn giật mình đặc ngữ có thể nào câu, cả nói chuyện đều đầu loạn không chịu nổi, đột nhiên nhớ tới còn có hồng Bạch Liên tỷ muội ở một bên, cổ sức chân cả giận: “Đi ra ngoài –”

Lãnh hồ che lại hần đích ngực, quay đầu đến, về mặt vô tội địa đối với hồng Bạch Liên tỷ muội nói: “Hần chỉ chính là người nhóm.”

Không cần đệ nhị câu, hai người bay nhanh địa tiêu thất, còn chủ động mang cho môn.

Lãnh hồ xoay người lại, vẻ mặt tà cười địa nhìn thấy họ Vũ Văn chúc, ôm hắc đi đến dưới giường, buông – sau đó, cởi bỏ hắc đích quần áo –

Tê – địa một tiếng, là họ Vũ Văn chúc bởi vì giây dựa dưới bị tê đi áo khoác, sau đó trình chữ to hình bị bãi bình ở trên giường.

Sau đó, lãnh hồ đích hai thủ, sáp nhập hắc đích đùi bên trong.....

Ông trời, hắc sẽ không là trong vòng một ngày phải ăn thứ bảy thứ đi!

“Không được –” họ Vũ Văn chúc hai tay gắt gao địa che chính mình đích hạ thân, cứ việc – này dường như không có gì dùng!

Lãnh hồ cười xấu xa, cũng không cường đến, khả kia hai ma thủ lại bắt đầu xoa nắn hắc đích đùi nội sườn.

Ông trời, vừa rồi hắc chính là dùng tất cái cọ cọ, liền đủ để cho họ Vũ Văn chúc dục tiên dục tử, hiện tại cư nhiên còn dùng hắc kia hai ma thủ.....

“Ân, hừ, hừ..... Không cần nha, không cần nha! Thiên giết, ta chịu không nổi lập..... Mau, mau, mau, ô ô ô, hôn nhẹ, a, a, ta, ta phải, phải, phải.....” Hôm nay sáng sớm, mỡ thượng ở trên giường càng không ngừng phát ra kẻ khác mất hồn, muốn tìm bắt mẫn đích tiếng rên rỉ.

Lãnh hồ đích thủ, theo tất cái vẫn nhu tới rồi đùi hệ rẽ kia vận mệnh tử phụ cận, lại bỗng nhiên đình sát, thu tay lại: “Tốt lắm, người có thể đi ra ngoài!”

Họ Vũ Văn chúc tố chất thần kinh địa cầm lấy áo ngủ bằng gấm chỉ vào hắc: “Người, người, người.....” Hắc đã muốn theo nghiêm trọng kháng cự đến buông tha cho phản kháng đến tiêu cực nhận đến tích cực mở ra cửa sau nghênh đón, lâm môn một cước lãnh hồ cư nhiên dám dùng tay, ông trời, người giết ta đi!

Lãnh hồ vẻ mặt vô tội địa nhìn thấy hắc: “Ta làm sao vậy?”

Họ Vũ Văn lo lắng đắc nói đều nói không được, thiên giết: “Người, người vì cái gì lại không ăn?”

Lãnh hồ nhìn thấy hắc, lộ ra thực nghiêm túc thực chính phái đích biểu tình: “Người nói cái gì, ta chỉ là nhìn đến chân của người một mực đau, hảo tâm giúp người nhu nhu chân thả lỏng thả lỏng, làm cho người có thể đứng đứng lên đi đường. Người nghĩ đến đâu nhân đi?”

Họ Vũ Văn chúc tức giận đến thiếu chút nữa ngắt đi, này nhân cư nhiên lúc này trang Liễu Hạ Huệ, ông trời, có biết hay không phải chết nhân đích nha!

Lãnh hồ lộ ra nhiên đích vẻ mặt: “Ta hiểu được, thiên, trách không được người hội phát ra cái loại này âm đẳng đích thanh âm, nguyên lai người này nhân, cư nhiên chuyện gì đều hưởng cái loại này mầu mầu đích địa phương suy nghĩ. Trời ạ, người cho là ai đều tượng người giống nhau mầu đích. Người, người người quá mức phân người –” nói xong lời cuối cùng hắc cư nhiên còn vẻ mặt thẹn thùng địa vươn Lan Hoa Chỉ trạc hướng họ Vũ Văn chúc đích cái trán.

Họ Vũ Văn chúc khóc không ra nước mắt, nhìn thấy lãnh hồ ở nơi nào trang mô tác dạng, nếu không phải hắc đích khí lực sớm đã ở tối hôm qua bị lãnh hồ trá phạm, giờ phút này sớm đã một ngụm máu tươi cuồng phun.

Lãnh hồ cũng đã không đi để ý đến hắc, phủng đến đây một bộ quần áo nói: “Mất đi ta sớm có dự kiến trước, sớm biết rằng người đây mình tình dục, làm sao hảo hảo mà ăn điểm tâm, con cho người mặc nhất kiện áo khoác, bằng không, trọn bộ quần áo đều cho người bị hủy. Ăn cái gì chính mình không tốt ăn ngon không tính, còn muốn hại người khác cũng ăn không ngon!”

Họ Vũ Văn chúc hiện tại rốt cục biết cái gì kêu so với đậu nga còn oan, này nhân, làm thần cũng là hắc, thành quỷ cũng là hắc, đem hắc ăn làm mất hết, cư nhiên còn đem sắc quỷ đích tội danh táit cho hắc. Hắc dùng hết sức khí kêu lên: “Người nói bảy.....”

“Ha hã, ta nói bảy?” Lãnh hồ rốt cục lộ ra ma quỷ bản sắc đến, cúi người đi xuống, nhẹ nhàng cắn họ Vũ Văn chúc đích vành tai, đó là hắc đích mẫn cảm bộ vị, đắc ý cười nói: “Nguyên lai của ta tiểu sáng quắc

như vậy thích ta ăn người nha, như vậy gấp không thể chờ nha! Ngoan, đêm nay ta nhất định hảo hảo mà, gấp bội địa thương người, chính là –” tay hắn chỉ nhẹ nhàng mà tự họ Vũ Văn chúc đích thân, đi xuống hoa, chậm rãi ở hai bên đích hồng anh chỗ đánh cái giới, tái chậm rãi hạ hạ tề bộ đích hai đóa hoa tâm, sau đó nhẹ nhàng mà bắn ra kia biến đi xuống đích nụ hoa, sau đó, hoa đến sau đình kia hoa tâm đi, nhẹ nhàng mà ở lối vào, dò xét tham, nhìn thấy họ Vũ Văn chúc cự hấp khí, đầu ngón tay bị hút vào đi một chút, bỗng nhiên trù thủ.

Họ Vũ Văn chúc đích thân mình, ở hần ngón tay đích đùa bốn hạ không được sợ run, cuối cùng, là rất lớn hấp khí thanh, nhựt chí thanh.....

Lãnh hồ đích thủ ở hần đích sau đình khinh xảo: “Nhìn xem của người phản ứng, ha ha, người còn không thừa nhận, là người màu.”

Họ Vũ Văn chúc rốt cục nức nở ra tiếng: “Ồ – người buông tay, ách – ta, ta sai lầm rồi, là, là ta màu.....”

Thất diện bát đảo trung, cũng không biết khi nào thì đã muốn bị hắn mặc quần áo đẩy dời đi môn đi, chỉ nghe đắc bên tai cúi đầu một tiếng cười khê: “Cầm đèn tiền ngoan ngoan địa chạy trở về đến, làm cho ta hảo hảo tái thương người.”

Mông bị nặng nề mà nhéo một chút, đau quá!

Họ Vũ Văn chúc ngồi ở đại điện thượng chờ đợi dưới tay báo cáo các nơi tình huống khi, mặt sau vẫn là đau đắc tọa không được, tử lãnh hồ, trong miệng nói cho cùng nghe ôn nhu ôn nhu đích, chính là sau đình như vậy tiến tiến xuất xuất đích, này di chứng ở ngày hôm sau rõ ràng vô cùng. Ngồi ở lãnh ngạnh đích cây tử đàn chiếc ghế thượng, quả thực giống ở ngồi ở châm chiên thượng giống nhau, vạn châm mặc mông giống như địa đau, thất lưng cũng nhuyển đắc tọa không được, khó chịu đắc hần mặt đỏ một trận bạch một trận đích, phía dưới nói cái gì đó căn bản nghe được loạn thất bát tao.

Cái gì thanh long đàn chủ phản loạn.....

Từ từ ‘Chậm đã –’ họ Vũ Văn chúc uy nghiêm địa mở miệng: “Thanh long Đường chủ trần thanh, nguyên là bốn tọa bên người đích thị vệ trưởng đề bát đi lên đích, đi theo bốn tọa cũng có mười năm, đi ra ngoài mới hai năm, như thế nào liền cấu kết ánh trăng điện chủ nhân?”

“Này –” thứ nhất Đường chủ ghen lời: “Câu hỏi đích người ta nói, trần thanh trong lời nói trung, đã muốn không thể phủ nhận!”

Họ Vũ Văn chúc cười lạnh: “Có bao nhiêu chứng cứ chứng minh? Cho dù là chính mồm thừa nhận, vị tất cũng không có tui chữ nhật nói, vu oan giá hoạ đích!” Bởi vì, hắn vừa mới liền tự mình trải qua quá vu oan giá hoạ a!

“Này –” chúng Đường chủ kinh dị địa nhìn thấy hắn, diễm để luôn luôn bạo táo, ngày thường gặp gỡ loại sự tình này, trần thanh na còn có kêu oan đích đường sống, sớm kéo xuống răng rắc, hôm nay cư nhiên như thử thánh minh.

Đã muốn có đồng tình trần thanh đích nhân, cảm động địa rơi lệ.

Trần thanh bị nắm trở về, thấy họ Vũ Văn chúc, liền khóc không thành tiếng. Họ Vũ Văn chúc đương điện tự mình thẩm vấn vu án, theo mấy trước sau mâu thuẫn hiểu rõ bản cung trung, điều tra rõ đây là ánh trăng điện đích kẻ phản gián. Họ Vũ Văn chúc tuyên bố, trần thanh thăng nhiệm sử vũ chức vụ ban đầu, vì đệ nhị Đường chủ.

Giờ phút này, quỳ sát họ Vũ Văn chúc trước mặt đích trần thanh, nhìn thấy trước mắt đích chủ công, từ nay về sau, hắn có thể là việc chính công đích một ánh mắt, một câu vượt lửa quá sông, không chối từ.

Xem qua đích phải nhần lại, không được xem bá vương văn ^_^ [mặc]

6. Chương 6

Ma cọ xát cọ địa tới rồi bầu trời tối đen khi, họ Vũ Văn chúc đứng ở điểm điện đích ngoài cửa, do dự mà muốn hay không đi vào.

Nhớ tới lãnh hồ đích tươi cười, hấn trong lòng không khỏi có chút rùng mình.

Chính là bất kỳ vọng địa, lại có một ít chờ mong.

Do dự luôn mãi, rốt cục vẫn là đẩy cửa đi vào.

Lãnh hồ ngẩng đầu lên, không khỏi có chút kinh ngạc, người này như thế nào như vậy không biết sống chết, còn dám trở về.

Bên này nghĩ, trên mặt cũng không lộ ra dấu vết đến, mỉm cười, đứng lên đi hạ lễ đến: “Gặp qua chủ công.”

Họ Vũ Văn chúc đứng ở chỗ, giống không biết như thế nào cho phải, ngay cả khẩu cũng không dám mở, do dự sau một lúc lâu, mới nói: “Người, người, người hôm nay –”

Lãnh hồ đứng lên, mỉm cười: “Ta ở bức tranh bức tranh.”

Họ Vũ Văn chúc ngẩn ra: “Bức tranh bức tranh?”

Lãnh hồ lôi kéo tay hấn, mang theo hấn đi đến bàn học biên, ý bảo hấn trở mình trang nhìn.

Họ Vũ Văn chúc vừa thấy dưới, lập tức mặt đỏ tai hồng, cái mũi trung giống có cái gì chất lỏng chảy xuống dưới, hấn tái vừa thấy, cư nhiên là huyết, hấn chảy máu mũi.

Bên tai nghe lãnh hồ ma quỷ bàn đích tiếng cười, hấn khí giận nảy ra: “Người, người bức tranh chính là cái quỷ gì bức tranh?”

Lãnh hồ thực đứng dẫn địa đối hấn nói: “Đó là ta ở mị châu các khi đích nhập môn giáo tài.”

Họ Vũ Văn chúc chỉ vào hấn, tức giận đến phát run: “Người, người.....”

Lãnh hồ mỉm cười, tự hấn phía sau ôm lấy hấn, ở hấn đích giáp biên khinh cạo: “Như thế nào, người không vui sao?”

Họ Vũ Văn chúc mặt đỏ dắc tượng phiên gia giống nhau, đông cung hấn xem qua không ít, chính là loại này tư thế đích, thật sự, thật sự là rất, rất cái kia đi!

Lãnh hồ ha hả địa cười, ở hấn đích bên tai nhẹ giọng nỉ non: “Muốn hay không thử xem?”

“Không –” lớn tiếng kháng nghị, bỗng nhiên cảm thấy được bên hông chợt căng thẳng.

“Không?” Một loại cực đủ uy hiếp đích thanh âm ở hấn đích bên tai vang lên.

“Không.....” Thanh âm rõ ràng nhỏ đi nhiều, cũng yếu đuối rất nhiều, mang theo cầu xin: “Theo ngày hôm qua đến bây giờ, cũng chưa ngủ quá.....”

“Ha hả, không quan hệ, ta đã muốn ngủ cả ngày.” Sau bảo đã muốn bị người nhắc lên, mộng gian bỗng nhiên chợt lạnh, cả người đã muốn bị ấn ngã vào trên bàn, không hề dự triệu địa, mặt sau đã muốn bị người cường tiến xâm nhập.

“Ách –” cự liệt đích cảm nhận sâu sắc tự hạ thân vẫn rơi vào tay trái tim, cả người đều lâm vào run rẩy. Họ Vũ Văn chúc cắn chặt răng, không dám phát ra thanh đến, cố nén cự đau kêu rên.

Đột nhiên da đầu căng thẳng, cả đầu bị dất nữ đến bên kia đi, hai mắt bị bắt buộc nhìn thấy mặt bàn thượng – trang mặt bay qua, lại là một khác phó đông cung.

Máu mũi bạo phun.....

Lãnh hồ lười biếng địa bán nằm ở phô thật dày nhuyễn điểm đích dài tháp thượng, họ Vũ Văn chúc ngồi ở hấn hai chân trong lúc đó, hai người cũng chưa mặc quần áo, phía sau, cũng không cần phải mặc quần áo, bởi vì – lãnh hồ đích một bộ phận, còn tại họ Vũ Văn chúc đích mặt sau không có đi ra.

Họ Vũ Văn chúc nường tay chân nhuyển, ngồi phịch ở lãnh hồ đích trên người, mặc hấn đùa bỡn. Lãnh hồ ôm hấn, lật xem hé ra trưng tranh vẽ: “Ngô, này trưng Bà La Môn kinh điển đích tư thái không tồi, muốn hay không thử xem? Còn có, này trưng mặt tông đích vui mừng phật, người cảm thấy được thể nào? Có cái gì cảm tưởng? Còn có này trưng là Tây Vực đích mười sáu thiên ma vũ, người xem xem này tư thái, nhìn kỹ xem phía dưới, này bộ vị, nga –” lãnh hồ theo hầu để phát ra một tiếng than nhẹ đến.

Họ Vũ Văn chúc lại mau khóc đi ra, một người sau đình bị người sắp nhập khi, còn muốn bị bắt buộc thưởng thức này đồ siêu cấp tư thái đích vẽ, hội thể nào đâu? Hấn toàn thân đích huyết tuôn ra, khó chịu đặc không ngừng vận vẹo, sau đình khấn trưng địa co duỗi không ngừng. Chính là mặt sau bị cấm, mỗi một lần đích vận vẹo, đều làm cho hấn cơ khát vô cùng cảm nhận sâu sắc gấp bội.

Lãnh hồ thư thư phục phục địa nằm, hưởng thụ họ Vũ Văn chúc tự giác tự động đích vận vẹo vì hấn phục vụ, cũng không khăng bấn tình đến thỏa mãn đối phương. A, thiên hạ thật sự là rất khó sẽ tìm ra cái như vậy phục tùng, như vậy chủ động đích tính nôm.

Họ Vũ Văn chúc đích động tác hơi có giải đãi, lãnh hồ đích thủ, lập tức có thể liền kích thích đặc hấn gấp bội địa phục vụ đứng lên.

..... Người dường quá miêu sao không?

..... Làm sao vậy?

..... Có biện pháp nào không, làm cho miêu đi liếm chính mình đích cái đuôi?

..... Liếm chính mình đích cái đuôi, miêu không chịu đích. Ân, ản miêu đích đầu, làm cho nó đi cắn!

..... Ha ha, cẩn thận bị miêu móng vuốt trảo thương người.

..... Kia làm sao bây giờ đâu?

..... Người ở đuôi mèo ba thượng đồ một tầng cây ớt, như vậy đích kích thích, sẽ làm miêu càng không ngừng dùng đầu lưỡi đi liếm hấn đích cái đuôi, hơn nữa mỗi liếm một lần, đồ hội đặc biệt địa khoái hoạt.

..... Phải không? Ta thật sự phải thử một chút xem đâu!

Lãnh hồ ha ha cười, hấn đích hạ thân đã muốn bị họ Vũ Văn chúc đích phục vụ kích thích đặc cương, đột nhiên, hấn cả người một dài thân, dùng sức ôm chặt họ Vũ Văn chúc, hai chân một kẹp nhanh, yêu dịch đã muốn bắn ra.

Họ Vũ Văn chúc phát ra một tiếng thật dài cực độ thỏa mãn đích thở dài, giống một cái ở sa mạc lý cơ khát hồi lâu đích lữ nhân, gần như tuyệt vọng khi, bỗng nhiên nhìn đến chính mình đã bị một cỗ thanh tuyến bao phủ đích cảm kích cùng khoái hoạt.

Thủy triều thối lui khi, họ Vũ Văn chúc ngay cả một cây ngón tay cũng nâng không đứng dậy.

Chính là hai tay của hấn, vẫn là cực kỳ không muốn xa rời địa gắt gao địa ôm lấy lãnh hồ đích góc áo. mặc

7. Chương 7

Thủy triều thối lui khi, họ Vũ Văn chúc ngay cả một cây ngón tay cũng nâng không đứng dậy.

Chính là hai tay của hấn, vẫn là cực kỳ không muốn xa rời địa gắt gao địa ôm lấy lãnh hồ đích chân.

Họ Vũ Văn chúc này vừa cảm giác, vẫn ngủ thẳng ngày hôm sau hoàng hôn, mới lười biếng địa đứng lên.

Hấn trợn mắt mở mắt con người, thân thủ hướng chằm biên lăm đi, đi nắm, bắt cái khoảng không. Sau đó, hấn ngồi xuống, ở bên trong tìm tòi lãnh hồ đích thân ảnh, trong giây lát, hấn thấy được ngồi ở cửa sổ hạ đích lãnh hồ.

Lãnh hồ ý ở bên cửa sổ, quần áo không chỉnh, rối tung tóc, khoe miệng mỉm cười, vẻ mặt giống như thập phần ôn nhu, chính là, này phân ôn nhu không phải cho hắn đích, mà là cấp – nàng, kia một cái màu hồng màu sam tử đích mỹ mạo thị nữ.

Hai người đích tư thái đúng là như thế địa thân đầu, kia thị nữ nhưng lại cởi lãnh hồ đích hải miệt, đưa hắn như ngọc bình thường đích hai chân ôm ở chính mình đích trong lòng, ngực, nhẹ nhàng vỗ về chơi đùa. Lãnh hồ hoàn toàn không có đợi hắn khi đích kia cổ lãnh khóc kiêu căng, nhẹ nhàng mà cười, ôn nhu địa nói xong, cũng không biết hắn nói chút cái gì, kia thị nữ không được địa cười khê, cười đến thập phần liêu nhân.

Họ Vũ Văn chúc này một mạch không phải là nhỏ, chỉ cảm thấy cả người trái tim co rút lại, tất cả đích lửa giận một đột nhiên gian nẩy lên trong lòng.

Lãnh hồ miễn cưỡng địa tọa bên cửa sổ, mới vừa rồi hắn đang muốn tu bổ ngón chân, chính là chính mình không quá phương tiện, Hồng Liên liền hoán thị nữ tiểu đào đến hỗ trợ. Dù sao vô sự, liền một đáp không một đáp địa nhàn thoại: “Nhiều lạ? Nên xứng nhà chồng? Muốn hay không cầu chủ công thả người đi ra ngoài?”

Cũng bất quá nói được vài câu, chợt nghe đắc găm lên giận dữ: “Tiện nhân –” ươ

Họ Vũ Văn chúc gió xoáy giống như địa lại đây, đáng thương tiểu đào còn không kịp ngẩng đầu, lập tức bị một chưởng đánh cho huyết nhục mơ hồ.

Lãnh hồ té ngã trên mặt đất, đã muốn bị họ Vũ Văn chúc thu lên: “Người này tiện nhân, ta như thế đối đãi người, người thế nhưng làm trò của ta mặt, liền dám câu ba đáp bốn. Người, các người này đối gian phụ dân phụ –”

Lãnh hồ nhìn thấy tiểu đào huyết nhục khuông hồ đích xác chết, trong nháy mắt huyết đều lạnh, không chút nghĩ ngợi, đối với họ Vũ Văn chúc thân thủ chính là một cái tát.

Họ Vũ Văn chúc cả người đều giật mình ở: “Người, người dám đánh ta? Người dám vì này tiện nhân mà đánh ta?”

Lãnh hồ tức giận đến cả người phát run: “Là, là ta đánh người, người không thể chịu được sao không? Một cái rõ ràng đích nhân, người một chưởng liền đánh chết, nếu giết được nàng, không cần ta giết ta một cái đi!” Hắn xông lên, húc đầu chính là một chút hành hung: “Vì cái gì người không giết ta, giết ta, chúng ta đều giải thoát rồi.”

Họ Vũ Văn chúc giận dữ, khớp xương khanh khách làm vang: “Đừng tưởng rằng ta sẽ không hội giết người, đừng tưởng rằng ta không thể giết cho người!” Hắn thân thủ ách ở lãnh hồ đích cổ: “Người cho ta dừng tay, dừng tay!”

Lãnh giữa hồ một hoành, cái gì cũng không quản không để ý địa loạn đánh vừa thông suốt, cổ càng ngày càng gấp, càng ngày càng đau, rốt cục trước mắt tối sầm, ngất đi.

Cũng không biết qua bao lâu, lãnh hồ giãy dụa tỉnh lại, phương muốn nói nói, mãnh cảm thấy được cổ một trận đau nhức, cuồng khụ không ngừng, mông lung trung có người ôn nhu địa thân qua tay đến, uy hắn uống xong một trận tham trà.

Lãnh hồ chậm rãi mở to mắt, hắn thấy được họ Vũ Văn chúc. Chính là giờ phút này đích họ Vũ Văn chúc, tả mắt một khối ứ thanh, hữu giáp thượng một đạo tử hồng đích năm ngón tay chưởng ngân.

Hắn bỗng nhiên nở nụ cười: “Người xem người như vậy tử, tội gì đến tai!”

Họ Vũ Văn chúc trầm giọng nói: “Vì cái gì cố ý chọc giận ta?”

Lãnh hồ hỏi lại: “Vì cái gì như vậy tử, người còn dễ dàng tha thứ ta?”

Họ Vũ Văn chúc thở dài một hơi: “Sự tình đích trải qua ta đều biết nói. Ta ngủ một giấc, hàn cơ các nàng sẽ nhục nhã người, tiểu đào chính là cho người sửa bàn chân chỉ, là ta hiểu lầm người.”

Lãnh hồ cười thâm: “Hảo, khinh phiêu phiêu một câu hiểu lắm, chính là một cái mạng người? Người là điểm để, vô lâm bá chủ, là nơi này mọi người đích chủ công, dù sao chúng ta người như thế đích mệnh không phải mệnh, cũng không để ý hôm nay ngày mai đích.”

Họ Vũ Văn chúc ôm hân, nhẹ giọng nói: “Tiểu không lương tâm đích, đến phía sau người còn nói ra loại này nói đến, người rõ ràng biết đến, theo lần đầu tiên nhìn thấy người bắt đầu, ta này thân mình sẽ không là chính mình đích, ta này trái tim cũng không phải chính mình đích. Mỗi người đều bảo ta chủ công, chính là ở người ta trong lúc đó, người mới là duy nhất đích chủ nhân. Tuyệt lang, tuyệt lang, ta biết hàn cơ các nàng đắc tội người, ta cái này đi trừng phạt các nàng.”

Lãnh hồ cười lạnh một tiếng: “Thỏ tử hồ bi, một con ngựa đau cả tàu bỏ cỏ. Bất quá đều là đàn người đáng thương, ta làm gì cùng các nàng so đo.”

Họ Vũ Văn chúc thở dài: “Yếm đi dạo, mặc kệ người khác làm cái gì, xét đến cùng, của người khí luôn phát ở của ta trên người. Ta biết, người trong lòng không thoải mái, cho nên lấy ta đến xỉ đích. Được rồi, người ta thân mật như thế, người trong lòng có hỏa, không hướng ta phát, còn có thể hướng ai đâu? Chính là.....” Hân vỗ về chính mình trên mặt đích vết thương, nói: “Lần sau muốn đánh đừng đánh mặt được không, miễn cho ta không tốt đi ra ngoài gặp người.”

Lãnh hồ cười lạnh một tiếng, duỗi ra thủ, thanh thúy đích một cái cái tát, lại rơi xuống họ Vũ Văn chúc đích má phải, lần thứ hai thêm thương một đạo chưởng ngăn: “Nếu xưng ta là việc chính nhân, há có thể từ người nói tính? Điểm để đường đường vô lâm bá chủ, cư nhiên cam tâm ở trước mặt ta, đi này thiếp phụ chi nói, người sẽ không sợ vô lâm nhân sĩ đích nhạo báng?”

Cây tường vi đã muốn còn tiếp đến 16, đến tận đây cảm tạ kikyuu, lệ lợi, cathyang, nghỉ chân đình, làn váy múa đơn, vẫn như cũ tôi ngày xưa, tuyingxian, tề tranh lão Đại, ngẫu thích phỉ y, chi thẳng, winjan

, koki, da da hùng, từ hi, đông điều liên, mirage yên màu, khoai tây, liên, lạnh rung, vịnh san, SNO, uzj, yoyomum, bối tây, lam tinh linh 2000, nước chảy

, cathyang, ccon18, chengcheng, khiên sai thủ, con mèo nhỏ miêu, ba tháng bệnh trùng tợ, người cá, điều san san, đêm huy cơ, rbc123, Twinned, winjan,

xiaomao, yoyomum bội bội, trăm già liệt, chim di trú, koki, bei, biển sâu thiên lam, hạ văn phong, hạ nại người, koki, tử nguyệt trúc tử, đêm ngưng, sarina

Từ từ các vị đại nhân đích quay về thiếp cùng cổ vũ. Điểm đến danh căn cứ chính xác quay về ngẫu một tiếng, được ít mất nhiều cũng không cố ý, nếu còn có tên chưa báo danh đích đại nhân đá một chút ngẫu đi!

Cúi đầu!!! mặt

8. Chương 8

Lãnh hồ cười lạnh một tiếng, duỗi ra thủ, thanh thúy đích một cái cái tát, lại rơi xuống họ Vũ Văn chúc đích má phải, lần thứ hai thêm thương một đạo chưởng ngăn: “Nếu xưng ta là việc chính nhân, há có thể từ người nói tính? Liệt để đường đường vô lâm bá chủ, cư nhiên cam tâm ở trước mặt ta, đi này thiếp phụ chi nói, người sẽ không sợ vô lâm nhân sĩ đích nhạo báng?”

Họ Vũ Văn chúc nhẹ vỗ về mặt, cười to: “Vô lâm bên trong, chỉ có ánh trăng điện chủ nhân nguyệt trọng hoa cùng ta nổi danh, dư người, ai dám chê cười ta? Về phần nguyệt trọng hoa, hân mê luyện yêu nữ yển thù, cư nhiên ba người đồng hành đồng túc, đã sớm là trong chốn vô lâm công khai đích chê cười.”

Lãnh hồ thối một ngụm, nói: “Các người này đó vô lâm bá chủ, thật đúng là mỗi người đều bệnh cũng không nhẹ!”

Họ Vũ Văn chúc khê thở dài: “Trước kia ta cũng vậy như vậy xem nguyệt trọng hoa đích, sau lại cẩn thận ngắm lại có lẽ đều có nguyên nhân. Tượng ta cùng nguyệt trọng hoa người như thế, thiên hạ sự vật ta cần

ta cứ lấy, ngược lại đối gì sự đều mất đi cảm thụ cùng khoái hoạt. Cho nên một khi gặp gỡ đặc thù đích nhân hòa sự, cũng không hội dễ dàng buông tha.”

Lãnh hồ hừ một tiếng, trong lòng nhưng không khỏi dâng lên thấy lạnh cả người đến.

Xích chân, ở hành lang dài thượng kiều hoa, bọn thị nữ đều cúi đầu không dám nhìn hần. Tự kia một ngày chủ công tức giận, chém hàn cơ lúc sau, tất cả mọi người hiểu được tuyết lang đích phân lượng, na còn có một tia khinh đãi.

Nhẹ nhàng mà đùa lung trung đích vết, kia chim nhỏ đích móng vuốt trảo bị thương tay hần, Hồng Liên lại đây phó được, hần nhẹ nhàng xua tay ngăn lại, mở ra lồng sắt, cho phép cất cánh chim chóc.

Chim chóc lướt qua cao cao đích đầu tường, bay đi.

Hần nhìn thấy trong tay đích trảo thương, không tiếng động địa nở nụ cười.

Gần đây họ Vũ Văn chúc đích máu ghen càng lúc càng lớn, bên người đích thị nữ lời nói trung hơi hỉ cười vài câu, xoay người lại, người này thị nữ đã không thấy tăm hơi. Lần trước bị hần đánh qua sau, đêm đó ở trên giường, bị hần ninh đắc ngày hôm sau khởi không được thân. Vì thế đã biết hần đích tính tình, nếu không dám đâm đương hần đích mặt giết người, chính là này mấy thị nữ vô cớ mất tích, hần trong lòng tự cũng có sợ, buổi tối ở trên giường thực kêu người nọ ăn chút đau khổ, người nọ lúc ấy chính là cầu xin tha thứ, nhưng mà xoay người sang chỗ khác vẫn như cũ thôi ngày xưa, ở hần đích trong lòng, mấy thị nữ đích mệnh tự nhiên không coi là cái gì. Lãnh hồ tự nhiên càng không thể tỏ vẻ để ý, hần sở dĩ có thể chế phục họ Vũ Văn chúc, chính là bởi vì hần cái gì cũng không để ý.

Hần biết họ Vũ Văn chúc chẳng những thương hần, gần đây lại tới rồi sợ đích trình độ, chính là có khi ở hần đích trên người, không khỏi báo oán hần luôn ý chí sắt đá, không chịu hơi thêm nhan sắc, nhưng thật ra đối thị nữ so với đối hần còn vẻ mặt ôn hoà đích nói, nhưng mà được đến đáp lại đích, chính là hần hung hăng đích vài cái tiến lên.

Hần như thế nào có thể đợi hần hảo đâu?

Cho dù hần ở trên giường là chủ nhân, chính là vừa đến ban ngày, họ Vũ Văn chúc vẫn như cũ là chí tôn vô thượng đích liệt đế, ở người khác đích trong mắt, hần vẫn như cũ chính là cái góc đắc thế đích nam sủng. Mà ở chính hần đích trong lòng, hần cũng hiểu được chính mình chính là cái biến thành đích nam sủng, cùng người khác đích khác nhau, chẳng qua một cái ở trên, một cái tại hạ mà thôi.

Họ Vũ Văn chúc nhìn như ở trên giường bị hần ngược đắc không hề tôn nghiêm, chính là đối hần người như vậy mà nói, ở trên giường ai thượng ai hạ, chính hần bất kể góc, ai dám so đo? Hần phải đích, chính là cái loại này dư cầu dư thủ cuộc sống ở ngoài đích kích thích mà thôi. Thế gian chỉ có lãnh hồ một cái, là thế nào cũng không chịu đối hần khước phục, như vậy, hần chỉ có khước phục vu lãnh hồ.

Chính là loại này cuộc sống, cũng lãnh hồ muốn đích. Họ Vũ Văn chúc tận lực bị làm nhục đắc cực phẩm, cũng không khăng buông tay. Không muốn nãi mới vừa, lãnh hồ cũng không có thể lộ ra hần trong lòng kỳ vọng, hần trong lòng yếu đuối đến. Họ Vũ Văn chúc chiếm hết thiên thời địa lợi nhân hoà, hần đích quyền thế, hần đích võ công, hần đích tâm kế, cũng không là người thường có thể chống lại được đích. Mà hần lãnh hồ duy nhất sở thị đích, chính là hần đích lãnh khốc cùng ý chí, đây đúng là chế phục họ Vũ Văn chúc, làm hần hoàn toàn khuất phục đích vũ khí, một khi lãnh hồ cũng lộ ra hần đích yếu đuối, sẽ vạn kiếp bất phục.

Lãnh hồ thắng ở trận đầu, kia một bức cây tường vì hình xăm, lệnh họ Vũ Văn chúc cảm thấy trước nay chưa có thống khổ cùng sợ hãi. Không biết là ai nói qua, hai người trong lúc đó lần đầu tiên ở chung đích hình thức là thế nào đích, vô cùng có khả năng hội chung thân không thể thay đổi. Từ nay về sau họ Vũ Văn chúc chẳng sợ chiếm hết thượng phong, thời điểm máu chốt nhưng lại cũng sẽ không hiểu kỳ diệu địa khuất phục vu lãnh hồ.

Đây là một hồi tâm lý chiến đích trò chơi, đùa chính là sợ hãi tâm lý đích nắm giữ. Họ Vũ Văn chúc có thể bại hơn một ngàn thứ vạn lần, chính là lãnh hồ lại bại không được. Ở cực đoan đích làm nhục lúc sau, hần lại kì lấy ôn nhu, làm cho hần thụ sủng nhược kinh, bỗng nhiên làm cho hần lên trời, hốt đắc làm cho hần dưới, ở sợ hãi cùng tham luyến trung, ở ngọt ngào cùng trong thống khổ nắm giữ một cái cân bằng. Dem

họ Vũ Văn chúc niết ở trong tay, nhanh một chút, từng một chút, làm cho đôi phương đích tâm tính vĩnh viễn ở sợ hãi cùng khát cầu trung lắc lư cao thấp.

Hắn mới có thể sống, hắn mới có thể thắng, hắn mới có thể đợi cho tương lai một ngày nào đó đích chuyện xấu đã đến.

Có đôi khi trong lòng nghĩ đến này lẽ, kia một cỗ không cam lòng khó chịu, nảy lên trong lòng, tra tấn họ Vũ Văn chúc ai kêu liên tục, lại không biết nói chính mình làm sai nơi nào, đắc tội hắn. Nhưng mà kế tiếp đích ôn nhu vỗ về chơi đùa, lại kêu họ Vũ Văn chúc duy nhất có thể làm đích, chính là ôm chặt lấy hắn, nhất tịnh nhận hắn ban thưởng vu chính mình đích thống khổ cùng sung sướng.

Ha hả, có đại nhân vẫn nói phía trước rất ngược rất ngược, lại không biết nói, chân chính ngược đích còn tại phía sau đâu, ta đáp ứng các người, kết cục là HAPPY

ENDING đích, bất quá quá trình là khúc chiết đích, thúc giục nhân rơi lệ đích, ân, trước tiên là nói về mình, chuẩn bị tốt khăn tay khăn tay, miễn cho nói ngẫu hạp các người khóc nga, biểu đạt ngẫu, trốn

Ân, tái thêm một câu, chuẩn bị nâng răng giả, biểu rút, bởi vì còn có khô hài đích bộ phận. mặc

Cây tường vi (18)

Có đôi khi trong lòng nghĩ đến này lẽ, kia một cỗ không cam lòng khó chịu, nảy lên trong lòng, tra tấn họ Vũ Văn chúc ai kêu liên tục, lại không biết nói chính mình làm sai nơi nào, đắc tội hắn. Nhưng mà kế tiếp đích ôn nhu vỗ về chơi đùa, lại kêu họ Vũ Văn chúc duy nhất có thể làm đích, chính là ôm chặt lấy hắn, nhất tịnh nhận hắn ban thưởng vu chính mình đích thống khổ cùng sung sướng.

Đêm đã khuya, lãnh hồ ôm họ Vũ Văn chúc, nhẹ nhàng mà vỗ về chơi đùa hắn. Khinh niệm hắn đích vành tai, dẫn tới họ Vũ Văn chúc từng trận run rẩy, sau đó, đầu ngón tay uyển chuyển kéo dài hạ, khơi mào hắn đích nhịp đập đến, họ Vũ Văn lo lắng tốc địa thở, hắn một giọt tích địa chảy xuống đến.

Lãnh hồ đích thủ ở hắn đích trong ngực thượng du di, nhẹ nhàng mà niệm hắn trước ngực đích hồng anh, một đôi ma thủ, vĩnh viễn giống mang theo chung thuật, làm cho thân thể hắn theo mặt ngoài đích làn da đến trái tim tất cả đều cùng nhau run rẩy. Lãnh hồ đích thủ, lại vẫn là như vậy ổn định, không chút nào động dung địa tiếp tục vỗ về chơi đùa đi xuống.

Họ Vũ Văn chúc đích thân thể, ở bị lãnh hồ nhiều tháng đích dạy dỗ dưới, đã muốn trở nên cực độ miễn cảm, ở hắn đích vỗ về chơi đùa dưới, không tự chủ được địa phát ra từng trận mất hồn đích rên rỉ tiếng động, toàn thân run rẩy, sau đình khát vọng địa không được khép mở. Nhưng mà, trong lòng lại biết, chính mình còn phải tiếp tục nhẫn nại, bởi vì khúc nhạc dạo diễn, mới tiến hành rồi bất quá một phần ba, hắn phải chịu được cực độ đích khát vọng, chịu được dục hỏa suýt nữa đưa hắn nướng tiêu đích nóng cháy, lãnh hồ chưa bao giờ sẽ ở hắn muốn đích thời điểm liên tiến vào, mà là phải đùa bỡn đến hắn không thể nhịn được nữa, đùa bỡn đến hắn khóc không thành tiếng, đùa bỡn đến hắn gần như hồng mất khi, mới có thể vừa mới tiến vào, sau đó, dẫn hắn thăng lên một ba lại một ba đích cao trào, chỉ có làm cho hắn ở trải qua cực đoạn đích áp lực thống khổ sau, kia mỗi một lần đích tiến lên, mới có thể lệnh đắc hắn sung sướng thỏa mãn đắc gần như hít thở không thông.

Mỗi một lần, khi hắn ở lãnh hồ đích thân dưới uyển chuyển kiều dề, rên rỉ khát cầu khi, đối với lãnh hồ đích tình tự, càng thêm trở nên miễn cảm đứng lên. Bởi vì lãnh hồ cảm xúc đích mỗi một tí dao động, đô hội phản ứng ở thân thể hắn lý, trực tiếp gây cho hắn thống khổ hoặc là sung sướng. Cho nên lúc này lãnh hồ đích biểu tình trung chỉ cần có một tia nhíu mày sẽ làm hắn kinh hồn táng đảm, lãnh hồ khóe miệng lộ ra đích một lư mỉm cười đô hội làm hắn vui mừng đắc rơi lệ.

Lãnh hồ đích răng nanh nhẹ nhàng mà ma diệt họ Vũ Văn chúc đích vành tai, từng đợt đích ngứa thông qua xương sống đánh sâu vào hắn đích ngay trước phân thân, kích thích đắc hắn ngay trước thẳng tắp phóng lên cao, lãnh hồ đích thủ, lại còn chỉ tại nhẹ nhàng mà vỗ về chơi đùa đến hắn đích tề gian, kia hai đoá mềm mại đích cây tường vi tiêu tổn. Lãnh hồ đích đầu ngón tay, nhẹ nhàng mà ấn hình xăm đích văn lộ, chậm rãi vuốt ve lại đây, chậm rãi vỗ về chơi đùa.

Họ Vũ Văn chúc đích hầu gian, đã muốn phát ra giống như khóc giống như cười tiếng rên rỉ, hắn đích chịu được đã muốn tới rồi cực hạn: “Ân, hừ, ô ô..... Chủ nhân, ta, ta chịu không nổi lập, mau, mau, ta phải, van

cầu người, ta phải.....”

Lãnh hồ nhẹ nhàng mà nở nụ cười, ở hân đích vành tai khẽ cắn một chút, này một cắn, họ Vũ Văn chúc cả người run lên dưới, thiếu chút nữa liền một tiết ngân đậm, hân nở nụ cười, nhẹ nhàng mà vỗ một chút họ Vũ Văn chúc đích cái mông, cười nói: “Ngoan, chiều người thích nhất đích tư thế nằm úp sấp hảo!”

Họ Vũ Văn chúc vội vàng quỳ sát ở trên giường, tận lực cao bãi đất nâng lên vãn cây tường vi hoa đích cái mông, cầu xin thương xót địa nhìn thấy lãnh hồ. Này cũng không phải hân thích nhất đích tư thế, mà là lãnh hồ chỉ định vì hân thích nhất đích, cho nên hân phải thích.

Lãnh hồ tà tà địa cười, cũng không nóng lòng đi lên, mà là nhẹ vỗ về họ Vũ Văn chúc đích đầu vai, ở hân đích bên tai cúi đầu nói: “A, ta yêu nhất đích cây tường vi nô, chúng ta hôm nay, ngoạn cái tân đích đa dạng.”

Họ Vũ Văn chúc trong lòng run rẩy, mỗi lần lãnh hồ phải ngoạn tân đích đa dạng, bị ngoạn đắc chết khiếp đích luôn hân. Nhưng mà hân toàn thân đã muốn ở lãnh hồ đích vỗ về chơi đùa dưới quả thực phải nỗ lực như, yếu đuối đắc không có nửa điểm phản kháng cảm xúc. Phương ở hoảng hốt trong lúc đó, bỗng nhiên nghe được “Ca ca” hai tiếng vang nhỏ, hai vai một trận cự đau truyền đến, không ngờ kinh bị lãnh hồ trích đắc hai vai các đốt ngón tay trật khớp. Mông lung gian cảm thấy vô hạn lo sợ nghi hoặc, hân lại ở cái gì không biết tình đích thời điểm, nhạ lãnh hồ mất hứng sao không?

mặc

9. Chương 9: Túy Tôm Nhớ (thượng)

Lãnh hồ tà tà địa cười, cũng không nóng lòng đi lên, mà là nhẹ vỗ về họ Vũ Văn chúc đích đầu vai, ở hân đích bên tai cúi đầu nói: “A, ta yêu nhất đích cây tường vi nô, chúng ta hôm nay, ngoạn cái tân đích đa dạng.”

Họ Vũ Văn chúc trong lòng run rẩy, mỗi lần lãnh hồ phải ngoạn tân đích đa dạng, bị ngoạn đắc chết khiếp đích luôn hân. Nhưng mà hân toàn thân đã muốn ở lãnh hồ đích vỗ về chơi đùa dưới quả thực phải nỗ lực như, yếu đuối đắc không có nửa điểm phản kháng cảm xúc. Phương ở hoảng hốt trong lúc đó, bỗng nhiên nghe được “Ca ca” hai tiếng vang nhỏ, hai vai một trận cự đau truyền đến, không ngờ kinh bị lãnh hồ trích đắc hai vai các đốt ngón tay trật khớp. Mông lung gian cảm thấy vô hạn lo sợ nghi hoặc, hân lại ở cái gì không biết tình đích thời điểm, nhạ lãnh hồ mất hứng sao không?

Lúc này, lại chỉ cảm thấy sau đình một trận lạnh lẽo, có một ngạnh ngạnh gì đó tắc tiến vào, hân đột nhiên co rút lại cung đứng dậy tử, một cổ lạnh như băng đích chất lỏng thẳng hướng mà vào, hân mạnh đánh một cái rùng mình, phản xạ có điều kiện địa co rút lại phần sau, hân làm như vậy đích kết quả, ngược lại chỉ dùng để lực kẹp chặt nhét vào sau đình đích cái kia đồ vật này nọ. Kia cổ lạnh như băng tiến vào hân đích trong cơ thể lúc sau, nhưng lại bỗng nhiên trở nên lửa nóng, hơn nữa lệnh đắc hân đích hạ thân cảm thấy từng trận rõ ràng đích rất mạnh liệt kích thích.

Họ Vũ Văn chúc phát ra bén nhọn đích gọi, hai vai đích cự đau cùng sau đình đích bỗng nhiên tiến vào đích mãnh liệt kích thích lệnh đắc hân cả người run rẩy không thôi, cùng lúc đó, hân nghĩ được trong không khí một cổ mãnh liệt đích mùi rượu. Là rượu, lãnh hồ lấy rượu mạnh mẽ quán nhập hân đích sau đình.

Này ý thức làm hân run rẩy không thôi, chính là hân căn bản không kịp phản ứng, lãnh hồ cầm túi da, dùng sức địa đem trong túi đích rượu áp tiến hân đích trong cơ thể. Họ Vũ Văn chúc thét chói tai, đốt dao nhỏ đích liệt kinh từ sau đình vẫn kích thích đến tràn nói thẳng đến hân đích trong bụng. Rất nhanh địa, một cổ nóng rực đích cảm giác theo thân thể đích ở chỗ sâu trong tràn ra đến, nhanh chóng biến nhiệt, rất nhanh liền hóa thành lửa cháy ở thiêu đốt; liệt hỏa trung lại tượng có vô số đích con kiến đi ra, tinh tế địa khằng cắn hân đích bên trong. Rượu càng thúc dục trong cơ thể đích tình dục, hân đích sau huyết dừng đạo bị loại này lại dương lại nhiệt đích cảm giác tràn ngập, toàn thân đích máu lý lưu động đích đều là nóng chảy đích tình dục.

Còn còn tại không ngừng dưng mãnh vào, họ Vũ Văn chúc phát ra một tiếng thanh ngân ngửi đích thét chói tai, hần liễu mạng giấy dựa, dùng sức vận vẹo thân mình, hần đích trên thân bị lãnh hồ gắt gao địa ôm, hai tay không thể hoạt động, duy nhất có thể sống động đích hai chân bắt lực địa ở không khí loạn đá loạn đặng, tượng một con bị tươi sống ném vào nước sôi lý đích đại tôm. Nhưng mà, chứa đốt dao nhỏ đích túi da vẫn gắt gao địa bám vào hần đích sau đình, lãnh hồ một bàn tay ôm hần, uy con thủ vẫn không ngừng nghỉ chút nào địa đem túi da trung suốt năm cân đích đốt dao nhỏ, dùng sức tự hần đích sau đình đè ép tiến hần đích trong cơ thể.

Hần lúc này mới hiểu được vừa rồi lãnh hồ vì cái gì đem tay hần kiên trật khớp, vì vậy thời điểm đích hần, nếu hai tay có thể hoạt động, tại đây loại khó chịu đích tình huống hạ không phải bóp chết chính mình chính là bóp chết lãnh hồ.

Hần dùng lực đá sự cây, chính là này trương giường ở ba tháng trước nhân tấm ván gỗ vỡ tan, đã muốn bị hần đổi thành đồng giường, dùng như thế nào lực cũng không hội tháp, trong cơ thể giống phải nổ mạnh mở ra, trong bụng đích quận đau theo rượu không đích tiến vào càng ngày càng kịch liệt, liền ý cũng đuối dần mãnh liệt đến không thể chịu đựng được, bất chấp cảm thấy thẹn, hần khóc hô thét chói tai cầu xin tha thứ, chính là trong cơ thể đích rượu thủy vẫn là không ngừng đích tiến vào.

Này rượu sở dĩ kêu đốt dao nhỏ, là bởi vì vi uống tiến nhân đích trong miệng khi, kia cổ bị bỏng đích cảm giác, tượng vô số đích dao nhỏ ở cát yết hầu giống nhau, nhưng là có rất nhiều người thích uống, bởi vì cái loại này mãnh liệt đích kích thích lý, tràn ngập khoái cảm. Như vậy suốt năm cân đích đốt dao nhỏ, sau này đình thông qua tràng nói tiến vào họ Vũ Văn chúc đích trong bụng khi, chính là cái dạng gì đích cảm giác đau.

Còn chảy tới quá đích mỗi một chỗ địa phương, đều tràn ngập mãnh liệt đích bị bỏng cảm cùng khoái cảm, hần đích ngay trước cũng bị cồn kích thích đắc đỉnh tử, hần liễu mạng địa ma sát sự cây đan nghĩ muốn chậm lại một chút loại này không thuộc mình đích tra tấn, khả hoàn toàn không có tác dụng. Trong cơ thể đích nhiệt dương kế tiếp lên cao, ngoại giới đích ma sát chỉ có thể cho hần giờ phút này bị cồn kích thích đắc mẫn cảm vô cùng đích thân thể mang đến lớn hơn nữa đích kích thích.

Trong cơ thể đích con kiến còn đang cắn nuốt hần, điên cuồng đích dục hỏa đốt cháy hần, hần đích bụng lại việt trưởng càng lớn, lớn đến hần đích thét chói tai, hần đích đá đập lung tung cùng giấy dựa đều đã muốn có vẻ khó khăn vô lực.

Rốt cục, suốt năm cân đích đốt dao nhỏ đều tiến nhập họ Vũ Văn chúc đích trong cơ thể, lãnh hồ nhanh chóng đè lại họ Vũ Văn chúc đích sau đình, thông qua túi da, không đợi họ Vũ Văn chúc phản ứng lại đây, lại nhanh chóng đem một con li e nút lọ nhét vào sau đình, ngăn chặn rượu thủy đảo lưu đi ra.“Ca ca” hai tiếng, hần đã muốn tiếp hảo họ Vũ Văn chúc song chương trật khớp đích bộ phận. Nhưng mà lúc này đích họ Vũ Văn chúc, đã muốn vô lực từ chối. Mềm địa thụ hạ hai tay, hần toàn bộ đích tinh lực, đều chỉ tại như thế nào chú ý địa đang cảm chính mình thật lớn đích bụng.

Lãnh hồ nhẹ nhàng mà cuốn họ Vũ Văn chúc đích thân thể, họ Vũ Văn chúc nương tay chân nhuyển, ngửa mặt lên trời nằm, khẩn trương địa đang cảm chính mình trưởng đại đích bụng, hần hiểu rõ toàn thân, đã muốn ở cồn đích tác dụng hạ, từ đầu đến chân, đều hiện ra ra một loại phấn hồng đích ánh sáng màu, hần đích bụng cổ như hoài thai bảy tháng đích phụ nữ có thai, kia hai đóa cây tường vi hoa, giống trưởng lớn gấp đôi, hần xoa mở ra co rút lại đích hai chân, lộ ra cao cao thẳng lập đích ngay trước cùng cảm li e tắc đích sau đình cục huyết.

Nhưng là hần đã muốn rơi lệ đầy mặt, hần dùng hết sức khí, muốn thân thủ đi bát diệu tắc ở phía sau đình đích li e tắc, chính là tay hần trật khớp sau vừa mới trở lại vị trí cũ, yếu đuối vô lực, mà hần tăng vọt đích bụng, càng thêm kéo dài hai người trong lúc đó đích khoảng cách. Mắt thấy hần thử một lần lại một lần, lại như trước không thể đủ đến kia li e nút lọ, ngược lại mỗi động một lần, liền khiến cho trong bụng bài sơn đảo hải đích bắt đầu khởi động cùng theo sát đích mãnh liệt đích kích thích, cái loại này không thể ức chế đích rên rỉ cùng bắt lực địa vận vẹo, khiến cho hần mỗi một lần đích động tác có vẻ như thế địa gợi cảm, làm cho lãnh hồ như vậy tự hạn chế cực nghiêm đích thân thể, cũng khiến cho không thể ức chế đích xúc động đến.

Lãnh hồ nhẹ nhàng đích vỗ về chơi đùa họ Vũ Văn chúc, mà giờ phút này đích họ Vũ Văn chúc thân thể

hiện ra ra trước nay chưa có mẫn cảm, kia trưởng đại đích bụng, kia còn đích kích thích, khiến cho hần mỗi một lần đích rung động đều giống theo phát cái kích đâm đến mũi chân đi. Hần thậm chí một cử động cũng không dám, bởi vì mỗi động một chút đều còn mang đến không thể thừa nhận đích kích thích.

Họ Vũ Văn chúc nhẹ nhàng nức nở: “Cầu người, thả ta đi, bắt nó rút ra, mau!” Hần thậm chí không dám lớn tiếng kêu, dùng sức khóc, bởi vì mỗi một dùng sức, đô hội ảnh hưởng bụng mà kích thích đến toàn thân.

Lãnh hồ ôn nhu địa hôn môi trên mặt hần đích nước mắt, nhẹ giọng nói: “Của ta tiểu sáng quắc, hôn nhẹ sáng quắc, chúng ta còn phải chờ một chút, làm cho mùi rượu đi mẫn toàn thân, mới đủ kích thích đi!”

Họ Vũ Văn chúc dục khóc vô lực địa nhìn thấy lãnh hồ, còn chưa đủ kích thích sao không, tái kích thích chút, hần sẽ đi vào cùng Diêm La vương kích thích. Hần dùng hết toàn lực trộm đích nâng lên cái mông, ý đồ nương áp lực đem li e đưa cho lao ra đi.

Lãnh hồ liếc mắt một cái liền phát hiện, dùng sức nhấn một cái, họ Vũ Văn chúc khóc thét một tiếng, li e tắc càng sâu địa cắm vào hần đích sau đình, kễ sát sự cạy mặt, ngay cả cái rắm cũng dừng nghĩ muốn phóng xuất. Lãnh hồ nhẹ nhàng mà vỗ về chơi đùa hần, mỗi một hạ đích vỗ về chơi đùa, đều lệnh đắc họ Vũ Văn chúc kích thích địa thiếu chút nữa phải nổi điên. Cũng không biết trải qua bao lâu, quả thực là vĩnh viễn sánh cùng thiên địa như vậy lớn lên thời gian (kỳ thật cũng bất quá một nén hương đích thời gian ha hã), lãnh hồ ôm họ Vũ Văn chúc na đến bên giường, nhẹ nhàng mà một bát, “Phanh –” địa một tiếng, rượu thủy bài sơn đảo hải địa trào ra, cả diêm trong điện tràn ngập kỳ dị đích rượu hương.

Họ Vũ Văn chúc phát ra thật dài, thỏa mãn đích tiếng thở dài, hần đích bụng nhanh chóng biết đi xuống, nhưng mà tùy theo mà đến đích, đúng là kia thật lớn đích hư không cùng cảm giác mất mát, hần trong cơ thể còn chảy qua đích địa phương, vẫn là tràn ngập nóng rực cùng ngứa đích cảm giác, phải đắc có cái gì xâm nhập trong cơ thể mới có thể giải thoát loại này khó nhịn đích hư không.

Họ Vũ Văn chúc kia cháy sạch nóng lên đích thân thể, gắt gao địa dán sát vào lãnh hồ, hần vươn đầu lưỡi, thêm lộng lãnh hồ, không được địa khiêu khích, hần đích thanh âm cũng nhân vừa rồi đích thét chói tai quá độ mà có vẻ khàn khàn, lại bày biện ra một loại kỳ dị đích hấp dẫn lực: “A – tuyết lang, mau, mau tới nha! Ta rất nhớ người, ta chịu không nổi lạp! A –” kia thanh thanh thở dài đích mất hồn, càng hơn quá nguyên lai đích cái loại này tiếng rên rĩ. Hần toàn thân đích máu đều nhằm phía hạ thể, mãnh liệt đắc phát đau đích dục vọng chiếm cứ hần đích toàn thân, làm hần không được run rẩy.

Lãnh hồ không thể kiềm được, dùng sức ôm chặt họ Vũ Văn chúc, tiến nhập hần đích trong cơ thể.

Cứ việc thô bạo, nhưng lần này cũng không có lộng bị thương họ Vũ Văn chúc, bởi vì hần đích sau đình đã muốn vừa rồi trưởng đắc tràn đầy đích rượu thủy quán đắc bên trong đích cơ thể khuếch trương từng trì, còn đích khởi tới rồi đối khoái cảm đích kích thích tác dụng, cũng khởi tới rồi đối cảm nhận sâu sắc đích gây tê tác dụng.

Lãnh hồ ở họ Vũ Văn chúc đích trong cơ thể phát ra một ba ba địa tiến công, đồng thời đưa bọn họ hai người, đều mang cho khoái cảm đích đỉnh. Hần lần lượt địa điểm đắc chúc trong cơ thể đích hưng phấn đắc, cũng không khăng một lần cấp vu thỏa mãn, mà phải một lần lại một lần đích lệnh chúc rên rĩ uyển chuyển không ngừng, kéo dài này khoái hoạt đích thời gian.

Nhưng mà ngoài ý muốn đã xảy ra, ngay cả lãnh hồ như vậy kinh nghiệm phong phú đích mọi người tưởng tượng không đến đích đại ý ngoại.

Hần biết còn hội kích thích nhân đích tính dục, nhưng hần không thể tưởng được sự tình sẽ phát sinh ở hần đích trên người.

Tuyệt đối ngoài ý muốn. mặc

10. Chương 10: Túy Tôm Nhớ (hạ)

Lãnh hồ ở họ Vũ Văn chúc đích trong cơ thể phát ra một ba ba địa tiến công, đồng thời đưa bọn họ hai người, đều mang cho khoái cảm đích đỉnh. Hắn lần lượt địa điểm đâm chúc trong cơ thể đích hưng phấn điểm, cũng không kháng một lần cấp vu thỏa mãn, mà phải một lần lại một lần đích lệnh chúc rên rỉ uyển chuyển không ngừng, kéo dài này khoái hoạt đích thời gian.

Nhưng mà ngoài ý muốn đã xảy ra, ngay cả lãnh hồ như vậy kinh nghiệm phong phú đích mọi người tưởng tượng không đến đích đại ý ngoại.

Hắn biết còn hội kích thích nhân đích tính dục, nhưng hắn không thể tưởng được sự tình sẽ phát sinh ở hắn đích trên người.

Tuyệt đối ngoài ý muốn.

Đương lãnh hồ lần lượt đích trừu sát khi, hắn thật không ngờ họ Vũ Văn chúc đích sau trong đình còn tràn ngập còn đích hơi thở, hắn càng muốn không đến chính mình đích phân thân sẽ ở còn đích kích thích hạ so với bình thường càng trưởng lớn gấp đôi.

Thẳng đến bỗng nhiên họ Vũ Văn phồng kêu một tiếng, sau đình đã ở này mãnh liệt đích cảm nhận sâu sắc trung đột nhiên buộc chặt, đem lãnh hồ đích phân thân gắt gao địa giáp ở tại họ Vũ Văn chúc đích trong cơ thể.

Lãnh hồ chỉ cảm thấy hạ thân bị giáp đặc một trận cực đau, hắn dùng lực vuốt họ Vũ Văn chúc lưng: “Người thả lỏng, thả lỏng, mau thả lỏng.....”

Họ Vũ Văn chúc thét chói tai: “Thiên giết, người mau đi ra, người, người bảo ta như thế nào thả lỏng được.....”

Hai người đều bị này hốt nếu như tới biến cố sợ ngây người, họ Vũ Văn chúc viết đau lại càng hướng khi lý không tự chủ được địa co rút lại, lãnh hồ càng nhanh hơn nữa còn đích xâm nhập, hạ bộ lại trở nên lại vừa cứng lại trưởng. Kết quả cứ như vậy cực kỳ xấu hổ địa tạp ở đằng kia tiến không được ra không được.

Hai người đã muốn giấy dựa đặc toàn thân là hân, họ Vũ Văn chúc điên cuồng mà kêu, mà lãnh hồ điên cuồng mà phát hắn đích phía sau lưng, tình huống lại càng ngày càng không xong. Đau nhức dưới tất cả đích tình dục đều đã muốn chạy hết, chính là xét ở mệnh địa nghĩ biện pháp như thế nào đi ra.

Như thế qua một đoạn loạn thất bát tao mà điên cuồng đích thời gian, lãnh hồ rốt cục tỉnh táo lại, cố nén phân thân đích đau nhức, hắn ôn nhu nói: “Chúc, như vậy không phải biện pháp, người nghe ta đích, làm cho ta thử xem.”

Họ Vũ Văn chúc nhin đau gật gật đầu, lãnh hồ nhẹ giọng nói: “Hảo, người hít sâu, hấp khí, hơi thở, tái hấp khí, hơi thở –” bên này, hai tay của hắn hoạt hạ, nhẹ nhàng mà vỗ về họ Vũ Văn chúc đích phân thân, dùng đầu ngón tay khiêu khích, chuyển vòng luẩn quẩn.....

Đang ở cố gắng hít sâu địa họ Vũ Văn chúc run giọng nói: “Tuyệt lang, đều đến lúc này, người còn..... Trời ạ, dừng tay, dừng tay, ta, ta chịu không nổi lập, mau dừng tay – ách –” lúc này, lãnh hồ đã muốn khê cắn ở họ Vũ Văn chúc đích vành tai nhẹ nhàng ngao cắn, dẫn tới từng đợt ngứa tốc hành hắn đích phân thân.

Họ Vũ Văn chúc cả người run rẩy, kéo lãnh hồ ở hắn trong cơ thể đích bộ phận lại đau đớn, lãnh hồ cắn răng một cái, không lùi mà tiến tới, dùng sức một cái tiến lên, cùng lúc đó, họ Vũ Văn chúc đích phân thân đã muốn ở hắn cao thấp song trọng vỗ về chơi đùa hạ một lần nữa cương. Hai người đồng thời phun ra ra kích duyệt đích yêu dịch đến –

“A –” kia cổ bài sơn đảo hải đường như khoái cảm, lệnh đặc hai người hoàn toàn quên mới vừa rồi đích đau đớn, hết sức xông lên kích duyệt đích đỉnh. Tại thân thể bị vậy tới hưng phấn đích trạng thái hạ, đầu óc đồng thời xuất hiện một mảnh chân không. Lãnh hồ phun ra lúc sau đích phân thân, dễ dàng địa rời khỏi họ Vũ Văn chúc đích trong cơ thể, sau đó.....

Tình cảm mãnh liệt qua đi đích hai người, mềm địa ngồi phịch ở áo ngủ bằng gấm thượng, ngay cả nâng lên một cây tay nhỏ bé chỉ đích khí lực đều không có. Giống lý thủy đích ngư, từng ngụm từng ngụm địa thở,

tay chân không tự chủ được địa run rẩy.

Qua một hồi lâu nhân, hai người mới chậm rãi điều cùng hô hấp, nghĩ đến vừa rồi kia tiến thoái không được cực kỳ nguy hiểm đích kia một màn, nhưng lại nhất thời không dám lại nhìn đối phương đích ánh mắt.

Lãnh hồ đích ánh mắt, không tự chủ được địa dừng ở họ Vũ Văn chúc dưới thân đích cây tường vi đồ trung, vẫn nhìn đến mạn đằng uyển duyên chỗ; họ Vũ Văn chúc đích ánh mắt, đã ở trộm địa nhìn thấy lãnh hồ nhuyển đi xuống đích phân thân chỗ, không thể tin tưởng kia nói nhân vừa rồi nhưng lại hội trở nên như thế cự to lớn. Hai người đắm chìm vu hai mắt của mình ăn nhiều đối phương đích đậu hủ, hoảng bất giác chính mình cũng bị đối phương nhìn đi. Bất tri bất giác trung đầu vô hình trung tới gần, thẳng đến – hai người bốn mắt tương giao, bỗng nhiên hiểu được đối phương vừa rồi đích si mê, đột nhiên đồng thời đỏ mặt, chuyển xem qua quang đi.

Một lát sau nhân, lại trộm địa quay lại đến, lại cùng khi gặp nhau, hai người người xem xem ta, ta xem nhìn người, không khỏi địa đồng thời cười ha hả. Hai người cho nhau lấy tay chỉ vào đối phương, cười đến nói không ra lời, cười đến cung hạ thân tử đi, cười đến lấy tay chủy sự cạy, cười không ngừng đắc ngồi xuống ôm nhau tiếp tục cười to.

Họ Vũ Văn chúc cho tới bây giờ chỉ thấy được quá cười lạnh tà cười đích lãnh hồ, làm mất đi không thấy đến hẩn như thế không hề cố kỵ địa thoải mái cười to, mà lãnh hồ nhìn thấy cười đến tượng một cái đứa nhỏ dường như họ Vũ Văn chúc, trong lòng nhưng lại cũng dâng lên một cỗ không hiểu đích cảm động đến.

Thẳng đến hai người ôm nhau, điên cuồng đích cười to biến thành ngọt ngào đích khê hôn, tiếp tục hôn đi.....

Đột nhiên xa xa một tiếng gáy ả ả truyền đến, nhìn thấy cửa sổ trung xuyên thấu qua đích môn lung ánh sáng, thiên – lượng –

Ha hả, sở dĩ kêu túy tôm nhớ, này đoạn văn đích linh cảm nơi phát ra vu ta hôm trước ăn một mâm túy tôm, sống tôm bỏ vào rượu lý không được đích nhảy lên, sau đó túy thật.

(hạ) đích ý tứ là nói hơn nữa ngày hôm qua đích, này một chương và tiết cũng có thể trở thành nhất bộ độc lập đích văn văn.

Ấn, kế tiếp tình tiết hẩn là đi đâu, suy nghĩ sâu xa trung.....

Ngày hôm qua có không ai đoán được này ngoài ý muốn? Ta chỉ nhìn đến vẫn có người nhấn lại nói phản công phản công, ha hả, ngàn năm tiểu chịu như thế nào phản công nha!!! mặc

11. Chương 11

Họ Vũ Văn chúc cho tới bây giờ chỉ thấy được quá cười lạnh tà cười đích lãnh hồ, làm mất đi không thấy đến hẩn như thế không hề cố kỵ địa thoải mái cười to, mà lãnh hồ nhìn thấy cười đến tượng một cái đứa nhỏ dường như họ Vũ Văn chúc, trong lòng nhưng lại cũng dâng lên một cỗ không hiểu đích cảm động đến.

Thẳng đến hai người ôm nhau, điên cuồng đích cười to biến thành ngọt ngào đích khê hôn, tiếp tục hôn đi.....

Đột nhiên xa xa một tiếng gáy ả ả truyền đến, nhìn thấy cửa sổ trung xuyên thấu qua đích môn lung ánh sáng, thiên – lượng –

Họ Vũ Văn chúc mềm địa ý ở lãnh hồ đích trong lòng,ngực, nhận hẩn đích âu yếm, hẩn toàn thân chỗ nào đều đau, tới hôm qua lãnh hồ cái loại này ngoạn pháp, làm cho hẩn kế tiếp đích ba ngày ba đêm đô hội khởi không được thân. Chính là như bây giờ bị lãnh hồ âu yếm, hẩn lại cảm thấy được chẳng sợ tái đau thượng gấp đôi cùng là đáng giá đích.

Lãnh hồ nhẹ nhàng mà hôn hấn trước ngực đích hồng anh, nhạ đắc hấn từng trận nhẹ nhàng rên rỉ, lãnh hồ ngẩng đầu lên, mỉm cười hỏi hấn: “Còn đau không?”

Họ Vũ Văn chúc mềm địa ừ một tiếng, chĩa chĩa chính mình đích hai vai, lãnh hồ đưa hấn đích đầu đặt tại chính mình đích trong lòng,ngực, nhẹ nhàng xoa hấn hai bên đích bả vai, hấn đem qua bị lãnh hồ biến thành trật khớp, đích thật là rất đau.

Họ Vũ Văn chúc đem cả vùi đầu ở lãnh hồ đích trong lòng,ngực, tham lam địa hấp thụ hấn thân thể đặc biệt có hơi thở, nghe được trên đầu đích lãnh hồ nhẹ nhàng mà nói: “Ta phải đi ra ngoài một tháng, chấm dứt ta trước kia đích một việc, này một tháng lý, ngươi cho ta ngoan ngoãn đích, không được câu ba đáp bốn, hiểu chưa?”

Họ Vũ Văn chúc mạnh ngẩng đầu lên, quả thực không thể tin: “Không được!”

Lãnh hồ còn đang cười, còn đang nhẹ nhàng mà xoa cánh tay hấn: “Ta không có ở trưng cầu ngươi đồng ý, ta chỉ là nói cho ngươi chuyện này.”

Họ Vũ Văn chúc cả giận nói: “Ngươi –”

Lãnh hồ sắc mặt đột nhiên thay đổi, bỗng nhiên một cước đem họ Vũ Văn chúc đá xuống giường đi. Họ Vũ Văn chúc chột theo ôn nhu hương trung diệt xuất đến, đau xót đích thân thể đụng tới lãnh hồ mà ngạnh đích mặt đất, cả người trái tim đều lâm vào co rụt lại.

Lãnh hồ chậm rãi ngồi xuống, tao nhã địa oản khởi chính mình đích tóc dài, hấn kia tuyết bình thường đích thân thể, để lộ ra lạnh như băng đích tin tức: “Từ hôm nay trở đi, ta sẽ không gặp mặt ngươi một chút.”

Họ Vũ Văn chúc đứng dậy, tượng một con nổi giận đích sư tử: “Ngươi dám!”

Lãnh hồ mỉm cười nói: “Ngươi dùng biện pháp gì đến đối phó ta? Dụng hình sao không? Vẫn là cường bạo ta? Là ngươi chính mình đến, vẫn là tìm người khác? Tính toán tìm nhiều ít cá nhân đến?”

Hấn mỗi nói một câu, họ Vũ Văn chúc liền run rẩy một chút, rốt cục lớn tiếng kêu lên: “Câm mồm! Đừng cho là ta không hạ thủ được!”

Lãnh hồ mỉm cười: “Ngươi đương nhiên hạ thủ được, ta biết một trăm lẻ tám loại tra tấn nhân đích hình phạt, muốn hay không cấp điểm tham khảo ý kiến?”

Họ Vũ Văn chúc ánh mắt nổi giận: “Ngươi, ngươi là không phải người, cư nhiên dám nói loại này nói?”

Lãnh hồ khê thở dài: “Của ngươi quyền thế có thể áp nhân, của ta ý chí cũng không dung làm trái. Còn nhớ rõ tiêu mị sao không, ngươi bẻ gãy nạng một trăm lẻ tám cái xương cốt, chính là nạng lập tức sẽ chết. Mị châu các có khi là biện pháp, chẳng sợ ta trên người mỗi cái xương cốt đều chặt đứt, chỉ cần ta nghĩ tử, ngươi một khắc đều lưu không được ta.” Hấn mỉm cười nhẹ vỗ về giường trụ, ánh mắt giống vừa rồi ở âu yếm họ Vũ Văn chúc giống nhau, chính là hấn chính là không bính hấn, này hết thấy làm cho hấn phát cuồng.

“Không –” họ Vũ Văn chúc phác đi lên, đem lãnh hồ ấn ngã vào trên giường, lãnh hồ mỉm cười như cũ: “Tiểu sáng quắc, ngươi quên sao không, ngươi ta trong lúc đó, ta nói tính.” Hấn vẫn đang cười, chính là ánh mắt lại lãnh nếu hàn băng.

Họ Vũ Văn chúc đích ngực không ngừng phập phồng, nhìn ra được hấn ở mạnh mẽ áp lực chính mình đích tình tự, qua đã lâu, nghe được họ Vũ Văn chúc đích thanh âm sâu kín nói: “Hai mươi ngày.”

Lãnh hồ quả quyết nói: “Hảo!”

Họ Vũ Văn chúc yếu đuối ở lãnh hồ đích trên người, nói nhỏ: “Ôm ta!”

Lãnh hồ không chút nào động dung địa đẩy ra hấn: “Chờ ta trở lại khi.”

Họ Vũ Văn chúc đích ánh mắt, giống muốn đem hấn tê thành mảnh nhỏ: “Hai mươi ngày sau, giờ tý tiền, ngươi nếu không trở lại, chân trời góc biển ta cũng không buông tha ngươi.”

Lãnh hồ tà khí địa cười, vỗ vỗ hấn đích mặt: “Ta như thế nào hội không trở lại đâu, ta còn luyện tiếu tượng ngươi như vậy hội hầu hạ của ta cây tường vi nô nha!”

Họ Vũ Văn chúc mặt đỏ lên, lãnh hồ cúi xuống thân mình, ghé vào lỗ tai hần nhẹ nhàng mà nói: “Cho người hai mươi ngày hảo hảo nghỉ ngơi, chờ ta trở lại khi, cũng không nên tượng này trợn như vậy vô dụng, ăn cái một hai lần đã kêu chịu không nổi, ha ha!” Ở trên mặt hần nhẹ nhàng uốn éo.

Họ Vũ Văn chúc một ngụm nước miếng sang đến, cuồng khụ: “Người, người, còn không mau đi, nếu không ta phải thay đổi chủ ý.”

Lãnh hồ cười lớn đi rồi đi ra ngoài, hần đích tươi cười, vẫn quải đến ra thái dương cung, vẫn quải đến kỳ mã ra khỏi thành, ly họ Vũ Văn chúc đích địa phương ước chừng có hai mươi trong ngoài đích trong rừng cây. Hần bỗng nhiên dừng lại mã, chạy tiến trong rừng cây đi.

Dựa đại thụ, hần từng ngụm từng ngụm địa thổ, cả người run rẩy, hần thấp trọng y, tay chân như nhũn ra.

Hần rút cục ly khai, hần chỉ có hai mươi ngày đích thời gian.

Nhớ tới vừa rồi kia một màn, thật sự là gọi người tâm đều nhắc tới giọng hát mát. Ai có thể biết hần vừa rồi khản trương đặc thiếu chút nữa hồng mất, nhưng hần vẫn đang bảo trì cường thế. Vừa rồi chỉ cần lộ ra một chút đích yếu đuối, hần liền xong rồi. [mặc]

12. Chương 12

Lãnh hồ cười lớn đi rồi đi ra ngoài, hần đích tươi cười, vẫn quải đến ra thái dương cung, vẫn quải đến kỳ mã ra khỏi thành, ly họ Vũ Văn chúc đích địa phương ước chừng có hai mươi trong ngoài đích trong rừng cây. Hần bỗng nhiên dừng lại mã, chạy tiến trong rừng cây đi.

Dựa đại thụ, hần từng ngụm từng ngụm địa thổ, cả người run rẩy, hần thấp trọng y, tay chân như nhũn ra.

Hần rút cục ly khai, hần chỉ có hai mươi ngày đích thời gian.

Nhớ tới vừa rồi kia một màn, thật sự là gọi người tâm đều nhắc tới giọng hát mát. Ai có thể biết hần vừa rồi khản trương đặc thiếu chút nữa hồng mất, nhưng hần vẫn đang bảo trì cường thế. Vừa rồi chỉ cần lộ ra một chút đích yếu đuối, hần liền xong rồi.

Đông Sơn trấn.

Lãnh hồ đi ở trấn trên, trấn đông đầu đích lí bá trước gia, đã muốn hóa thành một mảnh phế tích, trấn tây đầu đích Lãnh gia chỗ ở cũ, lại sớm đã cỏ hoang ly ly, chính là kia phế cư thượng đích cây tường vi hoa, khai đặc càng thêm sáng lạn.

Kia một lần sát lí bá trước, không nghĩ tới như vậy thuận lợi, khi cách nhiều năm, nguyên lai như vậy cường đích cừu nhân, đúng là không chịu nổi một kích. Mị châu các đích huấn luyện trung, không chỉ có có giường đệ công phu, cũng có võ công. Mà lãnh hồ lại theo những năm gần đây đến mị châu các đích một ít đặc thù khách nhân trên người, học được rất nhiều tà môn thủ đoạn.

Kia một lần e sợ cho họ Vũ Văn chúc đuổi theo, vội vàng giết Lý gia cả nhà mà chạy, mà lần này, hần ở trấn trên chậm rãi đi tới, hô hấp đã lâu đích gia hương đích không khí.

Trấn nhỏ đích cư dân thuần phác, qua nhiều năm, vẫn nhớ rõ vị kia lãnh cửu nhân, bởi vì nhìn thấu quan trường hắc ám trở ra xuống dưới, lại bởi vì bệnh vực lệ phải đặc tội trấn trên ác bá mà bị cả nhà diệt môn, lần này ác bá đền tội, thật sự là đại khoái nhân tâm. Có mấy người lão nhân, thấu tiến đến bãi tha ma thượng lãnh cửu nhân đích mộ phần, trùng tu phần mộ.

Không ai nhắc tới linh hồ, cái kia thông minh xinh đẹp đích tiểu nam hài, đều nghĩ đến hần sớm đã tại nơi một năm đồng thời chết đi.

Lãnh hồ quỳ gối phụ thân đích mộ tiền, nghĩ từ trước đích một màn mạc tình cảnh.

..... Phụ thân đem hân ôm vào trong ngực: “Rất đẹp, nam sinh nữ cùng, ai! Đừng lo đích, hồ nhân, một người đích dung mạo không thể đại biểu hân đích nội tâm. Hân đại đích lưu hậu trương lương, tổng đại đích đại tướng địch thanh, đều là bộ dạng xinh đẹp phụ nhân, giống nhau kiến công lập nghiệp, làm đỉnh thiên lập địa đích đại anh hùng.”

.....“Tiền tắc kiêm tế thiên hạ, lui mà chỉ lo thân mình, mặc kệ thế nào, đại trượng phu khả sát không thể nhục!” Phụ thân nói như vậy.

.....“Có người mặc dù sinh do tử, có người mặc dù sinh do sinh.” Phụ thân còn nói.

Mặc dù tử do sinh, là chỉ phụ thân sao không, hân đã chết mười năm, hân vẫn đang sống ở mọi người trong lòng.

Mặc dù sinh do tử, là hân lãnh hồ đi, như thế kiêu ngạo đích Lãnh gia con cháu, này mười năm đến, chính là một cái nam kĩ, một cái nam sủng, hân ngay cả còn sống, cũng không như đã chết thật là tốt.

Lãnh hồ chậm rãi đứng lên, hân bởi vì quỳ đắc lâu lắm, mà hai chân chết lạng.

Đừng lo, hân nếu đi một chỗ.

Mặt trời lặn bãi cỏ, hoàng hôn.

Xuất hiện ở bãi cỏ đích lãnh hồ, vẫn như cũ thiếp buồn cười đích con chuột râu, vẫn là hồ sơn đích cách ăn mặc đi vào bãi cỏ.

Đứng ở hồ gia sân ngoại, y hi nghe được phòng ở chỗ sâu trong, có trẻ con đích khóc nỉ non thanh.

Lãnh hồ hơi hơi địa nở nụ cười.

Một năm trước hân rời đi đích thời điểm, thê tử hoàng thị ngượng ngùng địa muốn nói lại thôi, tuy rằng chưa kịp nói cho hân, nhưng là lấy hân đối nhân thể đích hiểu biết trình độ, lại như thế nào không biết, nàng đã muốn người mang lực giáp.

Chính là tin tức này, duy trì hân vẫn cường ngạnh xanh đi xuống, chống được hôm nay có thể còn sống tới gặp hân.

Đứng ở ngoài cửa, lại có một tia đích khiếp ý, khiến cho hân không dám lập tức đi vào.

Trong lòng mãnh liệt địa muốn đi vào ôm một cái chính mình đích đứa con, thân một tự mình mình đích thê tử, chính là, hân bỗng nhiên khiếp đảm.

Gắt gao địa cắn môi dưới, hân nói cho chính mình: ”Nhấn đi! Lãnh hồ, chỉ cần tái kiên trì một đoạn thời gian, họ Vũ Văn chúc là cao cao tại thượng đích liệt đế, một ngày nào đó, hân nắp khí quần loại này bị người cười ở dưới thân đích cảm giác. Chỉ cần chính mình vẫn duy trì cường thế, hân liền không dám tượng đối này bị chán ghét đích nam sủng tùy tiện xử trí, đến lúc đó, họ Vũ Văn chúc hội chậm rãi không dám tới tìm chính mình, chậm rãi làm bất hòa chính mình, chỉ cần chính mình tâm lý thượng không bị hân đả bại, họ Vũ Văn chúc cũng không dám giết hân. Sau đó, hân tái trá tử. Đến lúc đó, họ Vũ Văn chúc chỉ biết từng một hơi, may mắn chính mình rốt cục thoát khỏi hân. Chỉ cần vài năm thời điểm, hân liền lại có thể đắc quay về tự do. Sau đó, bọn họ một nhà ba người, không cầu phú quý, chỉ tại trong núi An Lão cả đời. Lãnh hồ cả đời này, thật sự là không có sống thêm đích giá trị, nhưng là Lãnh gia đích huyết mạch truyền xuống đi. Hy vọng, đem ở bên trong cái kia nho nhỏ đứa nhỏ đích trên người.

Hai mươi ngày, này quý giá đích hai mươi ngày, hân chỉ là vì đến xem này liếc mắt một cái. Chỉ cần có thể đến lúc này đây, hân lại có kiên trì lần sau đích lực lượng.

Cũng không biết trải qua bao lâu, thiên chậm rãi đêm đen đến đây.

Lãnh hồ lưu luyến địa nhìn trong phòng liếc mắt một cái, đang chuẩn bị rời đi khi, bỗng nhiên nghe được một trận tiếng bước chân.

Lãnh hồ vọt đến một bên, nhìn thấy một cái tướng mạo anh khí đích thanh niên hân tử đang ở gõ cửa: “Nương tử, mở cửa!”

Môn chi địa một tiếng mở, hoàng thị ôm đứa nhỏ đi ra, oán giận nói: “Trời đã tối rồi, mới hiểu được trở về nhà!”

Hán tử kia ha hả địa cười nói: “Ta này không phải đã trở lại sao không? Nga, đứa con ngoan, cấp phụ thân ôm một cái, ân huệ tử, không hổ là con ta, khí lực lớn như vậy.”

Trong phút chốc, chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, lãnh hồ cả người chỉ cảm thấy trái tim mãnh liệt co rút lại, nên cái gì cũng không biết. [mặc]

13. Chương 13

Cũng không biết trải qua bao lâu, thiên chậm rãi đêm đen đến đây.

Lãnh hồ lưu luyến địa nhìn trong phòng liếc mắt một cái, đang chuẩn bị rời đi khi, bỗng nhiên nghe được một trận tiếng bước chân.

Lãnh hồ vọt đến một bên, nhìn thấy một cái tướng mạo anh khí đích thanh niên hán tử đang ở gõ cửa: “Nương tử, mở cửa!”

Môn chi địa một tiếng mở, hoàng thị ôm đứa nhỏ đi ra, oán giận nói: “Trời đã tối rồi, mới hiểu được trở về nhà!”

Hán tử kia ha hả địa cười nói: “Ta này không phải đã trở lại sao không? Nga, đứa con ngoan, cấp phụ thân ôm một cái, ân huệ tử, không hổ là con ta, khí lực lớn như vậy.”

Trong phút chốc, chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, lãnh hồ cả người chỉ cảm thấy trái tim co rút lại, cái gì cũng không biết.

Lãnh hồ cuộn mình thân mình, ngã vào chân tường.

Cũng không biết trải qua bao lâu, nghe trong phòng đích tiếng hoan hô truyện cười, hán tử cục đứng lên, đẩy cửa đi rồi đi vào.

Tiếng cười ngữ thanh, lập tức dừng lại, không khí giống đọng lại ở giống nhau.

Qua hơn nửa ngày, mới nghe được hoàng thị run giọng nói: “Ồ,Ồ đại ca!”

Lãnh hồ cười thâm: “Ta là không phải không nên trở về?”

Hoàng thị sợ run sau một lúc lâu, chậm rãi nước mắt chảy xuống: “Người vừa đi một năm không có tin tức, đều nói người làm cho cường đạo giết. Ta một cái nữ tặc người ta mang theo đứa nhỏ.....”

Lãnh hồ nhắm mắt lại: “Hảo, này đó ta cũng không so đo, ta mang bọn người mẫu tử rời đi.”

Hoàng thị lắc lắc đầu: “Ta không thể.” Bỗng nhiên quỳ xuống nói: “Thực xin lỗi, là chúng ta thực xin lỗi người, người tái thú một cái đi!”

Lãnh hồ giống bị đánh một bạt tai giống như địa, cả người run lên, tỉ mỉ địa nhìn hán tử kia liếc mắt một cái, bỗng nhiên cười nói: “Người là chệ ta tướng mạo xấu xí sao không, đừng lo đích, người tới xem –” hán tử dùng thủ tề đi chính mình trên mặt đích ngực trang, mỉm cười nói: “Tượng ta như bây giờ đích dung mạo, người còn không động tâm sao không?” Hán tử rằng là cười đích, khả kia tươi cười lý, lộ ra khắc cốt đích hàn ý đến.

Hoàng thị nhìn thấy lãnh hồ đích thực bộ mặt, cả kinh trợn mắt há hốc mồm, nàng đứng lên run rẩy vươn tay đến, giống như muốn đi kiểm tra lãnh hồ trên mặt đích dung mạo có phải hay không thật sự, còn chưa chạm đến đến hán tử đích mặt, lập tức tượng bàn ủi lạc đến giống như địa lui qua lại đến: “Người, người là ai, người đến tốt cùng là ai? Người không phải hồ sơn, người tuyệt đối không phải hồ sơn.”

Lãnh hồ ôn nhu nói: “Ta chính là hồ sơn, ta không trách người, người ảm đứa nhỏ, chúng ta rời đi nơi này đi, coi như chuyện gì cũng chưa phát sinh quá.”

Hoàng thị kinh ngạc địa lập lại: “Ảm đứa nhỏ, rời đi người này, cái gì cũng chưa phát sinh quá!”

Kia trắng hán thấy thế, nhưng lại không hiểu địa sợ hãi đứng lên, không khỏi lớn tiếng kêu một tiếng: “A viện, không cần –”

Hoàng thị đột nhiên một cái giật mình, nhìn thấy lãnh hồ, rốt cục lắc lắc đầu: “Không, ta không đi.”

Lãnh hồ đích sắc mặt đã muốn trở nên dữ tợn: “Vì cái gì?”

Hoàng thị si ngốc địa nhìn thấy hán: “Hồ đại ca, người là tốt lắm tốt lắm đích, sẽ có rất nhiều hảo cô nương. Chính là ta chỉ là cái ở nông thôn nữ nhân, ta chỉ phải một cái mỗi ngày canh giữ ở ta bên người đích trượng phu, hán đồn củi ta canh củi. Ta không cần một cái không biết là ai, cái gì lai lịch, khi nào thì hội biến mất, không biết sống hay chết, ở ta một người đích thời điểm, vĩnh viễn sẽ không xuất hiện đích nhân làm trượng phu. A người hán cái gì cũng không như người, chính là lâu như vậy tới nay, cùng của ta là hán.”

Lãnh hồ nghe được nàng nói một câu, thân thể liền lãnh đặc chia ra, nhìn thấy nàng nói xong, bỗng nhiên cảm thấy được cả người lạnh như băng, toàn thân đích khí lực cũng muốn tiêu thất. Hán cường tránh cuối cùng chia ra khí lực, nghe được chính mình đích thanh âm đã muốn khàn khàn: “Hảo, ta thành toàn người, ta chỉ đem đứa nhỏ ôm đi.”

Hoàng thị kinh hãi, gắt gao địa ôm lấy đứa nhỏ: “Không, đây là hài tử của ta, không phải hài tử của người, người không thể ôm đi hán.”

Lãnh hồ trong đầu chỉ cảm thấy oanh địa một tiếng, chỉ nghe đến “Không phải hài tử của người” này một câu, mặt khác đích nên cái gì cũng nghe không đến.....

Lãnh hồ chậm rãi đi ra hồ gia sân.

Sau lưng, là tận trời đích đại hỏa –

Lãnh hồ kỵ lên ngựa, dùng sức quất, hán cũng không biết chính mình phải hướng chạy đi đâu, chính là càng không ngừng quất mã, càng không ngừng sử dụng chạy đi, dùng hết toàn lực, muốn chạy trốn khai vừa rồi kia tràng ác mộng.

Tận trời đích huyết quang, tận trời đích đại hỏa, hai tay của hán, đều là tẩy cũng tẩy không đi đích huyết.

Nội tâm tràn ngập hủy diệt đích dục vọng, hán sắp điên rồi, hoặc là, hán ước gì chính mình giờ phút này đã muốn chết đi.

Bỗng nhiên trong lúc đó, hán theo lập tức té xuống, kia mã dài tê một tiếng, ở hán đích quất dưới không ngừng chạy đi, đúng là kiệt lực mà chết.

Lãnh hồ run rẩy vươn tay đi, đem kia mã đích ánh mắt khép lại.

Hán làm sao tăng không phải này con ngựa, cuộc sống chính là hán trên lưng đích roi, quất hán càng không ngừng về phía trước chạy, càng không ngừng chạy, nhìn không tới tương lai, vĩnh viễn chỉ có tuyệt vọng, chỉ có vô tận đích huyết tinh cùng sợ hãi.

Hán đã muốn chạy bất động.

Nhẹ nhàng mà từ trong lòng lấy ra một phen chủy thủ, đó là trước khi đi họ Vũ Văn chúc giao cho hán phòng thân đích. Một tắc một tắc đích, chủy thủ đích phong tiêm chuyển qua ngực chỗ, lãnh hồ khéo miệng lộ ra một tia điềm tĩnh đích tươi cười, chỉ cần lại có một tắc, hết thảy đều giải thoát rồi.

“Thái dương cung đã xảy ra chuyện gì, liệt đế như thế nào hội bị thương, người nói vậy!” Đột nhiên bên tai xâm nhập một tiếng cực to đích thanh âm, lãnh hồ tay run lên, chủy thủ đích phong tiêm cắt qua rãnh tay, bỗng nhiên rơi xuống đất.

Hai gã thô thô lỗ lỗ đích giang hồ hán, vừa đi lộ, một bên lớn tiếng địa tranh luận.

Bỗng nhiên thấy hoa mắt, một cái Bạch y nhân đứng ở bọn họ trước mặt, hắc bộ dạng thực tuần mỹ, chính là hắc đích tươi cười có chút đáng sợ, trên người đích vết máu cũng không tránh khỏi hơn chút: “Thái dương cung ra chuyện gì?” [mặc]

14. Chương 14

Một đêm gian, một tin tức tượng phi bình thường truyền khắp cả giang hồ.

Thái dương cung thứ nhất Đường chủ tạ ơn toàn bộ cấu kết ánh trăng điện, ẩn núp sát thủ ám toán liệt để họ Vũ Văn chúc.

Họ Vũ Văn chúc trọng thương dưới đả thương tạ ơn toàn bộ, tạ ơn toàn bộ dẫn dắt dưới tay đầu ánh trăng điện, giờ phút này, ánh trăng điện chính hướng thái dương cung tiến công, đã muốn chiếm lĩnh gần một nửa đích địa bàn, thái dương cung nguy ngập nguy cơ.

Thái dương cung diễm điện bên trong, họ Vũ Văn chúc sắc mặt tái nhợt, đối với chúng dưới tay hạ liên tiếp đích phòng vệ mệnh lệnh lúc sau, phát tay làm bọn họ đi ra ngoài, chính mình nhìn thấy bản đồ xuất thân, thỉnh thoảng bạn một hai tiếng đích ho khan.

Bỗng nhiên, hắc giống như cảm giác còn có một người chưa đi ra ngoài, cũng không quay đầu lại, trầm giọng nói: “Người còn có chuyện gì sao không?”

Người họ chậm rãi đến gần, chậm rãi thân thủ ôm lấy hắc.

Họ Vũ Văn chúc cần một chưởng đánh tới, lại ở đối phương đích thủ ôm hắc đích thắt lưng lúc sau, hoàn toàn nhuyển xuống dưới.

Người họ gât gao địa ôm lấy hắc, làm càn địa ở hắc đích bên hông cao thấp dùng địa xoa nắn.

Họ Vũ Văn chúc cả người đều mềm địa ngồi phịch ở đối phương đích trong lòng, ngực, thở hào hển nói: “Tuyệt lang, tuyệt lang –”

Lãnh hồ đích thủ, đã muốn ở bắt đầu tê hắc đích quần áo.

Họ Vũ Văn chúc chột kinh giác, run giọng nói: “Không, không được!”

“Vì cái gì không được –” lãnh hồ đích thanh âm, đột nhiên trở nên cực kỳ thô bạo.

Họ Vũ Văn chúc quay đầu đến, nhìn thấy lãnh hồ kia vẫn như cũ như băng như tuyết đích hé ra mặt, không tha địa nhẹ nhàng mơn trớn, ôn nhu nói: “Tuyệt lang, người, người đi đi! Hiện tại thái dương cung gặp nạn, ta họ không được người.....”

Lời còn chưa dứt, lãnh hồ bỗng nhiên ôm lấy hắc, hướng cái miệng của hắc thượng dùng sức địa ngao cắn, đưa hắc trong lời nói đổ ở hầu trung, một bên không lưu tình chút nào địa dùng sức tê hắc đích quần áo.

Họ Vũ Văn chúc trọng thương rất nhiều, nhưng lại nhất thời gãy không ra, càng kiên hắc bình thường bị lãnh hồ một ôm dưới, thường thường tay chân lập tức như nhũn ra, không thể điều khiển tự động, giờ phút này lại vô lực phản kháng, mới gãy dựa đắc hai hạ, bị lãnh hồ thật mạnh đích một bạt tai, đánh cho hắc một lát vệt huyết. Đợi đến phục hồi tinh thần lại, đã muốn bị lãnh hồ đặt ở dưới thân, sau đình một trận cự đau dưới, đã là toàn thân vô lực, tùy ý chà đạp.

Nhưng mà cho dù là như vậy dưới tình huống, hắc vẫn đang cảm giác được lãnh hồ đích trên người, tràn ngập lửa giận, giống một tòa lập tức phải bùng nổ đích núi lửa, lập tức sẽ hủy thiên diệt địa dường như.

Họ Vũ Văn chúc cho tới bây giờ chưa từng thấy như vậy thô bạo đích lãnh hồ, hắc không hề tượng bình thường miêu diễn con chuột giống như địa thân nhiên tự đắc, cũng không có thường có ôn nhu thủ đoạn. Chính là đè nặng hắc, điên cuồng mà đòi lấy, điên cuồng mà đoạt lấy, ở hắc đích trên người ấn tiếp theo nhớ lại một cái đích công kích dấu hiệu.

Hắn dùng lực cắn hấn đích vành tai, hung hăng địa ninh hấn trước ngực đích hồng anh, kháng cắn hấn đích cảnh vai, hấn không chút nào thương tiếc địa tiến hành một lần lại một lần đích đánh sâu vào, thịt nhận tượng ở một đao đao cắt họ Vũ Văn chúc đích sau đình, hai thủ tắc hung tợn địa ở hấn toàn thân đích mẫn cảm mảnh đất lại trào lại ninh, thẳng ninh đặc vết thương buồn thiu, đối với họ Vũ Văn chúc phát ra một tiếng lại một tiếng thê lương đích khóc rống thanh, tiếng kêu thảm thiết nghe mà không thấy nhìn như không thấy.

Họ Vũ Văn chúc cảm thấy được chính mình sắp đã chết, lãnh hồ bỗng nhiên đưa hấn dùng sức địa kéo đến, bắt buộc hấn đứng hai tay ôm trong điện thiết trụ, mùa đông thiết trụ khắc cốt đích lạnh như băng vẫn lãnh đến họ Vũ Văn chúc đích xương cốt lý đi, đau xót buồn thiu địa đời trước đông lạnh đặc thiếu chút nữa ma điệu, mà phía sau, cũng gần như lửa nóng đích lãnh hồ, dùng sức nâng lên hấn đích chân phải, quải đến cây cột đích vôi nước thượng. Phía trước là băng, mặt sau là hỏa, hấn cứ như vậy ôm lãnh băng đích cây cột, hai chân bị bắt tách ra, kia bị xé rách thành hai nửa đích hạ thể, bị lãnh hồ một lần lại một lần điên cuồng mà tiến vào.

Hấn đau hôn lại bị chà đạp địa đau tỉnh lại, thẳng đến ở lãnh hồ dùng sức đánh sâu vào dưới, thân thể hấn cũng không có nửa điểm phản ứng.

Mà dưới thân, theo bên cạnh bàn đến bên giường đến cây cột thượng, đều là loang lổ vết máu.

Trong treo nhưng lạnh lùng đích dưới ánh trăng, toàn thân lân thương toàn bộ vô tri giác đích họ Vũ Văn chúc, bị lãnh hồ yên lặng địa ôm vào trong ngực, thân thể còn đang phản xạ tính địa co rút run rẩy.

Lãnh hồ nhẹ nhàng mà vuốt ve họ Vũ Văn chúc trên người đích vết thương, ánh mắt một mảnh lạnh như băng, hấn ngẩng đầu, nhìn thấy không trung, nghiêng rằng nghiêng lợi nói; “Kẻ trộm ông trời, ta hiện tại cái gì còn không sợ, người mơ tưởng lại có thể dả kích ta. Người nghĩ rằng ta và người như vậy liền sống không nổi nữa sao không, ta cố tình muốn sống đặc hảo hảo đích, ai muốn ngăn đón ta, ta ngộ phạt sát phạt, gặp ma giết ma.” Hấn nhìn thấy trong lòng, ngực đích vợ, nhẹ giọng nói: “A chúc, người là của ta, ta không thể tái mất đi người. Người cứ như vậy ngoan ngoan địa nằm, nằm ở cửa ta trong lòng, ngực, hết thấy đều giao cho ta. Nguyệt trọng hoa không thể tái thương người, tạ ơn toàn bộ cũng không có thể tái thương người. Bởi vì, người là của ta, chỉ có ta có thể thương người, cũng chỉ có ta có thể thương người.”

Ánh trăng đánh cái run run, lôi kéo một mảnh mây đen đến che lấp, vôi vàng đích chạy thoát.

Ngày hôm sau, bức rèm che buông xuống, lãnh hồ ôm họ Vũ Văn chúc, ở phía sau rèm phát ra từng đạo mệnh lệnh, hoàn toàn vứt đi ngày hôm qua đích kế hoạch, mà chấp hành tân đích phương án.

Họ Vũ Văn chúc hấn đích hạ thân bị xé bỏ đặc lợi hại, đã muốn không thể chính mình ngồi, đành phải bị lãnh hồ ôm vào trong ngực.

Bị ôm ở lãnh hồ trong lòng, ngực đích họ Vũ Văn chúc, đã muốn bị hấn ngày hôm qua đích thô bạo ngược đặc ngay cả nửa điểm phản kháng đích ý thức cũng không dám có, chỉ có ngoan ngoan địa y lãnh hồ đích phân phó, phát ra từng đạo chỉ lệnh.

Thẳng đến hoàng hôn khi, tin tức truyền đến, ánh trăng điện hữu quân ở thiên huyền trong cốc lãnh hồ đích hỏa công, ánh trăng điện cánh tả ở loạn thạch than bị lãnh hồ thiết hạ đích thạch trận khó khăn, mà vào công thái dương cung đích ngay mặt quân, lại bị trường cung cường nỗ sở đánh lui.

Ghé vào trên giường đích họ Vũ Văn chúc, đang nghe tầng tầng lớp lớp đích hồi báo trung, đã muốn kinh dị địa nói không ra lời.

Hấn cùng nguyệt trọng hoa, giống một ván cờ hạ mười năm đích lão đối thủ, đối phương ra cái chiêu gì sở, hấn có thể đón được, hấn hội như thế nào bố trí, đối phương cũng có thể lường trước được đến. Bởi vậy thượng ở lực lượng giữ lẫn nhau không dưới đích tình huống hạ, vẫn có thể bảo trì thế lực ngang nhau đích cục diện.

Nhưng là lãnh hồ lại quấy rầy hết thấy, nguyệt trọng hoa ở đoán trước sai lầm đích tình huống hạ, nhưng lại trung mai phục. Đây nguyên nhân trong đó, có hấn ngày hôm qua bố trí khi, lãnh hồ đã muốn thấy rõ nguyệt trọng hoa đích con đường, nguyệt trọng hoa lại không biết nói chính mình đích đối thủ là lãnh hồ,

mà lãnh hồ làm việc kế hoạch, rất có binh gia khí, hoàn toàn không phải giang hồ vận mệnh, nhất là không từ thủ đoạn đích ngoan độc, lại lệnh nguyệt trọng hoa ăn giảm nhiều.

Người trong võ lâm chú ý một đao một thương địa chém giết, giở trò đích, cũng có ám sát phục kích, nhưng rất ít nhân dùng hỏa công, thủy công, trận pháp, trường cung đại nỗ này đó bình thường cực đích vũ khí, lại rất ít nhân dùng đến. Mà lãnh hồ đích không thuận theo giang hồ quy củ, không từ thủ đoạn đích dụng độc dùng tà thuật, lại cực đủ lực sát thương.

Họ Vũ Văn chúc xuất thần địa nghĩ, thẳng đến lãnh hồ nặng nề mà dùng sức ở hần xoa rượu thuốc khi, hần mới đau đến thanh tỉnh trở về: “Tuyệt lang, ngươi, ngươi – a, đau –” lại một chút cự đau lệnh đắc hần hé ra khẩu, một ngụm tử huyết phun ra.

Lãnh hồ lãnh linh địa nhìn thấy hần: “Chỉ có như vậy dùng sức, mới có thể cho ngươi đích tử huyết nhỏ ra.” “Ba” địa vỗ một chút hần đích móng, đau đến hần kêu thảm thiết một tiếng, thiếu chút nữa ngất xỉu đi.

Lãnh hồ hừ một tiếng: “Da thịt chi thương, dùng đắc kêu đắc như vậy vang sao không? Ngươi chân chính đích thương, là tạ ơn toàn bộ có kia một chưởng, cho ngươi nội phủ bị hao tổn, huyết mạch không thông, mới không thể phát huy võ công.”

Họ Vũ Văn chúc cố hết sức nói: “Tuyệt lang, ta thật không nghĩ tới, ngươi có thể đối phó nguyệt trọng hoa.”

Lãnh hồ ôm lấy họ Vũ Văn chúc, thản nhiên nói: “Từ hôm nay trở đi, hết thủy giao cho ta. Thắng chúng ta cùng nhau thắng, thua chúng ta cùng chết.”

Tăng nhớ rõ mới trước đây, khi hần biết lưu hậu trương lương, Đại tướng quân địch thanh cũng là mạo nữ tử tử khi, đã đi xuống định rồi quyết tâm, phải ở chiến trường thượng biểu hiện chính mình đích nam nhi khí khái, nguyên lai mới trước đây, mỗi ngày đang cầm xem đích binh thư, ở nhiều năm về sau, còn có thể phát huy tác dụng.

[mặc]

15. Chương 15

Giang hồ giành thắng lợi, thực lực vi trước.

Chính là ở lịch đại binh pháp thượng, lại lưu lại rất nhiều lấy ít thắng nhiều đích ví dụ.

Đương này hai người hợp cùng một chỗ khi, tự ra hiện như vậy đích tình cảnh.

Nguyệt trọng hoa ở ngay cả trung hai lần mai phục lúc sau, đã đi xuống thư cấp họ Vũ Văn chúc, phải ước hần ở mười ngày sau, mười dặm sườn núi một mình đấu, lấy hai người đích võ công đến quyết định thắng bại.

Mà họ Vũ Văn chúc cũng không có thể cự tuyệt. Chư Cát Lượng có thể ở họ Tư Mã ý đưa tới nữ nhân dùng đích quần áo xấu hổ vũ hần khi, cười trừ. Chính là ở trên giang hồ, thân là nhất bang đứng đầu, không dám ứng chiến người ta đơn độc chọn, người về sau sẽ không dùng lẫn lộn.

Hơn nữa, ai hội đi theo một cái người nhát gan nhà văn hạ, vừa ra đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ bị người gia chê cười, càng đừng nói tranh phách giang hồ.

Họ Vũ Văn chúc cảm tín suy nghĩ sâu xa.

Lãnh hồ mất hứng, ở hần trước ngực đích hồng anh thượng hung hăng địa ninh một chút, họ Vũ Văn chúc ngán ngủ địa kêu một tiếng, thanh âm có vẻ vô lực mãnh mai.

Tuy rằng là rõ ràng thiên, hấn chỉ có thể mặc nhất kiện trống trơn đích ngoại bào, lấy phương tiện đưa hấn ôm vào trong ngực đích lãnh hồ, đưa tay vói vào hấn trong thân thể giở trò đùa đùa bờn, vuốt ve hấn trần trụi đích làn da, xoa bóp hấn đích mẫn cảm mãnh đất, nghe hấn không thể ức chế đích rên rỉ kiểu dễ thanh.

Thân thể hấn, ở lãnh hồ đích trong tay run rẩy, không hề riêng tư đáng nói, không hề mình đáng nói, giống như là một cái niết viên chà sát biến đích tượng người giống nhau. Phải hấn gọi đã kêu, phải hấn khóc liên khóc, phải hấn rên rỉ liên rên rỉ, phải hấn cầu hoan liên cầu hoan, suốt ngày mười hai cái canh giờ, đều bị vây lãnh hồ đích đùa đùa bên trong, một khắc cũng vô pháp thoát khỏi.

Lãnh hồ cuối cùng tái không lộng thương hấn, bởi vì bị thương đích họ Vũ Văn chúc, hội sử chính mình mất đi thiệt nhiều đùa đùa đích lạc thú.

Nhưng mà người ở bên ngoài đích trong mắt, lãnh hồ đích thái độ có vẻ cung kính, hoàn toàn là một cái vì sẵn sóc bị thương đích chủ công, mà cam nguyện hy sinh chính mình làm y điểm đích nam sủng.

Tự đêm đó bạo lực đích thương tổn lúc sau, lãnh hồ có vẻ thực ôn nhu – đương nhiên là ở họ Vũ Văn chúc ngoan ngoãn phục tùng đích điều kiện tiên quyết hạ.

Hơi có xem nhẹ hấn đích ánh mắt, hấn lập tức hội nhắc nhở họ Vũ Văn chúc, hung hăng địa ninh hấn một chút, hoặc là rất nhiều hạ, ninh đến hấn khóc.

Liên tượng hiện tại, họ Vũ Văn chúc giờ tín, thủ đầu đắc lợi hại, sỉ run run sách địa nhớ kỹ tín đích nội dung – phía dưới, lãnh hồ vì trừng phạt hấn vừa rồi tiêu sái thần, ở hung hăng địa xoa nắn hấn đích phân thân.

Thật vất vả đem tín đọc xong, nước miếng cùng phía dưới đích tinh dịch đã muốn chảy một địa, cả người lập tức than làm một uông thủy giống nhau, chỉ còn lại có cùi đầu rên rỉ đích khí lực.

Lãnh hồ dừng thủ, hấn đã ở tự hỏi: “Người tính toán làm sao bây giờ?”

Họ Vũ Văn chúc thở dốc trong chốc lát, hai kiết nhanh địa ôm lãnh hồ để ngừa hấn bỗng nhiên đem chính mình đá xuống dưới, vắn vẹo thân mình nói: “Tính toán làm sao bây giờ, chỉ có ứng chiến. Không thể không ứng chiến, nếu không thái dương cung sẽ không dùng ở trên giang hồ lẫn lộn.”

Lãnh hồ hừ một tiếng, nữu ninh một chút hấn mềm nhũn đích thân thể: “Ứng chiến, chỉ bằng người này thân thể.”

Họ Vũ Văn chúc miêu cũng giống như địa kêu một tiếng, thanh âm liêu nhân, ưm nói: “Hôn nhẹ, ta biết một loại có thể làm công lực nhân đích phương pháp, thực đến bất đắc dĩ khi, cũng phải thử một lần.”

Lãnh hồ hôn hấn, hôn đắc hấn thấu bất quá khí đến, mới buông ra hấn, nói: “Cái gì phương pháp?”

Họ Vũ Văn chúc sắc mặt ứng hồng, mồm to địa thở, một hồi lâu nhân mới nói: “Thiên ma giải thể đại pháp..... A ô, đau quá –” nói không nói chuyện, mông thượng thật mạnh đã trúng một chưởng, đau đến nhảy dựng lên.

Lãnh hồ trừng mắt hấn: “Người đây là cái gì quỷ phương pháp. Thiên ma giải thể đại pháp là dễ dàng dùng đích, công lực mặc dù khả nhân gấp ba, nhưng mà dùng một chút dưới, toàn thân máu huyết câu tổn hại, nhẹ thì phế đi kinh mạch, nặng thì toi mạng. Người ngại sống đủ liễu có phải hay không, ta hiện tại khiến cho người thử xem sống đủ liễu đích tư vị.” Dùng sức đưa hấn kéo qua đến, nhắc lên trường bào liên tiến vào họ Vũ Văn chúc mặt sau đích cúc huyết trung.

Họ Vũ Văn chúc dùng sức nhân vắn vẹo thân mình, vắn vẹo đến co rút, dùng sức địa vừa khóc lại bảo, thanh âm đều kêu ách.

Lãnh hồ lần này ý định muốn dạy huấn hấn, tiến tiến xuất xuất địa, không ngừng đến quay lại mảnh đất hấn vu khoái cảm đỉnh, một đôi tay ở hấn trong cơ thể chung quanh đốt lửa. Hấn đích phía trước bị một quả kim hoàn chế trụ, đầu vú bị ninh đều tích xuất huyết đến. Trong cơ thể đích khoái cảm tới rồi cực hạn, lại tìm không thấy chút địa phương thượng phát tiết, hấn đều quả thực phải điên rồi.

Không thể ức chế chính mình đích khóc, không thể đột phá chính mình đích khoái cảm, họ Vũ Văn chúc trực giác đắc khoái hoạt tới rồi cực điểm, cũng thống khổ tới rồi cực điểm. Sưng đích dục vọng bị Kim Bôi

kháp đặc đau đớn vô cùng, lại ngược lại vết thương càng lớn, đau đến hân hận không thể lấy đao đem kia biểu diễn đoạ xuống dưới, thân thể tượng cái hỏa được dùng giống nhau, hận không thể lập tức đem hỏa, đem chính mình tạc đặc tan xương nát thịt, làm cho mỗi một tắc da thịt, mỗi một tắc xương cốt có thể được đến giải phóng.

Hắn ngay cả khóc đều khóc đặc đứt quãng địa: “Hôn nhẹ, ta, ta sai lầm rồi, tha ta đi, ta lần sau nếu không dám, a, người giết ta đi, giết ta đi, chủ nhân, ta lần sau nếu không dám. Ta cái gì đều nghe người, ô ô ô.....”

Trời ạ, vì cái gì còn không té xỉu, vì cái gì còn muốn tiếp tục thừa nhận, hắn chịu không nổi lập, hắn thà rằng lãnh hồ tái ở hân đích phân thân thượng lật thanh, tái làm cho hân ôm thiết cây cột, đưa hân đích hạ thân xé rách, cũng không phải thừa nhận khoái cảm không thể phát tiết đích thống khổ, toàn thân nghĩ muốn nổ mạnh lại tạc không được cực đoan đích kích thích.

Lãnh hồ không có dễ dàng bỏ qua cho hắn, ở suốt tra tấn họ Vũ Văn chúc ba canh giờ lúc sau, biến thành chính mình cũng tình trạng kiệt sức khi, mới từ hân đích trong cơ thể rút khỏi, tái buông ra hân phân thân thượng đích kim hoàn.

Họ Vũ Văn chúc ngay trước máu loãng bắn nhanh mà ra, hắn cũng cố nhịn đau đau, giờ phút này đích hân cả người run rẩy co rút, tượng lý thủy đích ngư giống nhau từng ngậm từng ngậm địa thở. Lần này hân không có hôn mê quá khứ, này ba canh giờ lý mỗi một giây đích thống khổ đều làm cho hân khắc cốt minh tâm, này ba canh giờ với hân mà nói, dài lâu đặc tượng cả đời giống nhau vô cùng vô tận.

Lãnh hồ cũng mệt mỏi đặc ngồi phịch ở trên giường, thuận tay sờ qua một lọ được nhưng ở họ Vũ Văn chúc đích trước mặt.

Họ Vũ Văn chúc đích trước mắt đã muốn là một mảnh mơ hồ, run rẩy hỏi: “Đây là cái gì?”

Lãnh hồ lười biếng nói: “Long Linh đan.”

Họ Vũ Văn chúc một cái giật mình: “Long chân nhân đích Long Linh đan, người chỗ nào tới?”

Lãnh hồ thần nhiên nói: “Ta nguyên làm ra đối phó lý bá trước đích, không nghĩ tới hân đã muốn như vậy không nên việc, ta đánh giá cao hân. Long Linh đan khả tạm thời đem công lực đề cao gấp hai, chính là dùng qua sau, hội nội lực không khống chế được không thể vận công, hơn nữa mỗi đêm giờ tý hội chịu một cái canh giờ đích tán công nổi khổ, không ai hộ pháp trong lời nói ngay cả cái tiểu nhi cũng có thể thương người. Không phải thứ tốt, sống khá giả người kia chó má đích thiên ma giải thể đại pháp hội toi mạng.”

Họ Vũ Văn chúc cầm được bình ngọc gác địa, lãnh hồ khắp hân một phen: “Quay về hồn. Nói cho người hết thầy giao cho ta, còn dám tự chủ trương. Người thật sự là khiếm giáo huấn. Có ta ở đây, giờ tý tán công khi, người chỉ cần ngoan ngoãn đích nghe lời, ta sẽ ôm của người. Đã hiểu sao không?”

Họ Vũ Văn chúc ngoan ngoãn địa điểm đầu, trải qua vừa rồi này trở mình tra tấn, hân na còn dám lại có mặt khác đích phản ứng. [mặc]

16. Chương 16

Họ Vũ Văn chúc tin tưởng lãnh hồ là thương hân đích.

Cùng nguyệt trọng hoa đích một trận chiến, thắng một chuồng, nguyệt trọng hoa ngoan ngoãn địa rời khỏi tất cả đích địa bàn, giao hiểu rõ phần đồ tạ ơn toàn bộ.

Khánh công bữa tiệc, hân tuyên bố phong lãnh hồ vi thái dương cung đích phụ cùng.

Sau đó, trở lại trong phòng, nhận lãnh hồ lại ngọt ngào vừa đau khổ đích âu yếm, sau đó là nửa đêm thời gian, thừa nhận lần đầu tiên đích tán công nổi khổ. Bất quá bị lãnh hồ cái loại này ma quỷ huấn luyện lúc sau, tán công nổi khổ cũng không tượng hân trong tưởng tượng như vậy thống khổ.

Nhưng là, cũng là đau đến hí, đau đến lẫn lộn, đau đến toàn thân phải nổ tung dường như.

Lãnh hồ gắt gao địa ôm lấy hần, hần kia góc lạnh đích nhiệt độ cơ thể, hần kia ôn nhu đích thủ, giống như có giảm bớt thống khổ đích tác dụng. Chỉ cần lãnh hồ ôm hần, đêm hôm đó đích tán công nổi khổ cũng sẽ trở nên chẳng phải khó chịu.

Sáng sớm tỉnh lại khi, nhìn đến lãnh hồ đích trên người, cũng nhân hần đích giây dựa mà phiền phiền vết thương, trong lòng áy náy tự không đợi ngôn, vì thế cả ngày ngoan ngoãn địa mặc cho lãnh hồ đùa bỡn thân thể hần, làm các loại đòn ý nói hòa hần đích động tác.

Một khi cam tâm tình nguyện địa trả giá, kỳ dị địa, hần cũng từ giữa được đến rất nhiều cao trào cùng khoái hoạt.

Có lẽ là nhìn đến họ Vũ Văn chúc đích tán công nổi khổ, lãnh hồ không hề đối hần có bạo lực hành vi, nhiều lắm – cũng chỉ là ngọt ngào đích tra tấn.

Liên giống hiện tại, họ Vũ Văn chúc ngồi ở diễm điện đại đường thượng, nghe thuộc hạ hội báo các loại tin tức. Không ai dám ngẩng đầu nhìn hần, cho nên cũng sẽ không có nhân nhìn đến, hần đích mặt là thanh một trận hồng một trận đích; cao lớn đích cái bàn, che khuất hần đích hơn phân nửa thân mình, cho nên cũng không có nhân nhìn đến, hần đích cái mông ở kịch liệt địa vận vẹo.

Lâm hợp tiền một khắc chung, hần đích thân mình còn tại lãnh hồ đích trong tay xoa nắn, sau đó ở hần mặc quần áo tiền, lãnh hồ đem giống nhau tròn tròn đích lạnh như băng gì đó nhét vào hần đích cúc huyết bên trong, mỉm cười nói: “Người phải ở hợp khi, cũng muốn ta.”

555555, hiện tại hần hiểu được là cái gì ý tứ. Kia biểu diễn, là một viên yêm ô mai, ở hần ẩm áp đích cúc huyết lý dong khai về sau, kia diễm phân cùng toan tính bắt đầu chậm rãi ăn mòn nội vách tường, đương nhiên sẽ không tạo thành thương tổn, chính là – làm cho hần phi thường phi thường đích mất hồn cùng khó chịu.

Làm cho đứng ở phía sau đích tôi tớ toàn bộ đứng ở phía trước đích bậc thang hạ, sau đó, nường cao lớn đích cái bàn cùng khoan khoan đích trường bào đích che lấp, hần ý đồ chính mình đem kia khóa yêm ô mai lấy ra nữa. Tuy rằng, lãnh hồ nhất định hội trách phạt hần đích, nhưng là hần thử nhin một hồi lâu nhân, thật sự là không thể nhin được nữa.

Nhưng là hần lộng không được, tay hần chỉ quá ngắn, lãnh hồ tắc đích địa phương, đúng là tiếp cận hần đích mẫn cảm điểm đích địa phương. Không ra lãnh hồ sở liệu, hần thử vài lần đích hậu quả, chính là đem kia yêm ô mai đẩy mạnh hần đích mẫn cảm điểm vị trí.

“Ách”, hần lấy ngọc ấn tắc ở chính mình đích khẩu, miễn cho làm cho dưới bậc đích tất cả bộ hạ nghe được hần kia dâm dăng đích kêu xuân thanh. Chính là hần quả thực phải điên rồi, kia khóa yêm ô mai tới hần đích mẫn cảm điểm khi, quả thực trở nên hội hoạt động giống nhau, kia cổ toan cảm, sắp cảm đích kích thích một ba ba địa đánh sâu vào hần đích mẫn cảm điểm.

Trời ạ, nơi đó bình thường làm cho lãnh hồ nhẹ nhàng một chút sẽ làm cho hần rên rỉ không thôi, than làm một đoàn, hiện giờ lại bị không ngừng mà dùng toan cảm diễm phân ở nơi nào ma sát đánh sâu vào. Họ Vũ Văn chúc cả người nhất thời loạn đẩu đứng lên, hần dùng lực cầm chính mình ngay trước đích phần khởi, hung hăng địa sờ, một cổ đau triệt tâm phế đích cảm giác thiếu chút nữa làm cho hần ngất xỉu đi.

Cũng dựa vào này cổ đau đớn, làm cho hần tạm thời thoát khỏi kia khóa ô mai đích tra tấn, nhin đau lớn tiếng nói: “Đinh, hôm nay tạm thời tạm ngưng hợp. Các người trở về tiếp tục thảo luận. Bồn tọa có khác chuyển quan trọng, tan hợp!”

Hần ngồi một cử động cũng không dám, sợ động một chút sẽ làm cho ô mai sinh ra ma sát. Đợi cho mọi người tán đi, hần đích mồ hôi lạnh đã muốn đem toàn thân đều lạnh thấp.

Nỗ lực muốn đứng lên, lại như thế nào cũng trạm không đứng dậy, đành phải phân phó: “Tọa nhuyễn kiệu.”

Nào biết nói tọa nhuyễn kiệu là một trọng lớn hơn nữa đích tra tấn, mềm đích cái đệm, càng không ngừng rung động, bất quá ngắn ngủn mấy chục thước đích tiền điện đến sau điện đích lộ, hần chảy xuống đích tinh dịch đã muốn đem quần cùng nhuyễn điểm toàn bộ lạnh thấp.

Nhuyễn kiệu đứng ở trước cửa phòng, vẩy lui mọi người, họ Vũ Văn chúc giúp đỡ vách tường chậm rãi đi vào môn đi, soan hảo cửa phòng, lập tức gục trên mặt đất, rốt cuộc chống đỡ không được.

Theo cửa đến trên giường, không đến mười thước đích lộ, lãnh hồ mỉm cười ngồi ở trên giường, hướng hần ngoắc ngón tay.

Tất cả đích khí lực đều đã muốn nơi tay phía dưới tiền duy trì tôn nghiêm khi dùng hết. Họ Vũ Văn chúc ngã vào cạnh cửa, hai chân càng không ngừng run rẩy, lại như thế nào cũng không đứng lên nổi.

Hần điên cuồng mà xả hạ quần, hướng lãnh hồ đi đến: “Chủ nhân, cứu ta, mau, mau.....”

Này ngăn ngừa mấy thước đích lộ, hần đi thật sự thống khổ, bởi vì chỉ cần hần động đắc việt kịch liệt, miễn cảm điểm thượng đích ma sát lại càng lợi hại.

Hần rốt cục bắt được lãnh hồ đích chân, run rẩy tượng nịch thủy đích nhân bắt được cứu mạng rơm rạ giống nhau, toàn thân tâm đích trát nhập lãnh hồ đích trong lòng,ngực, liều mạng kiêu cao mông: “Mau, mau, bên trong.”

Lãnh hồ mỉm cười, vươn tay đi, đè lại hần đích cúc huyết, nhẹ nhàng nhu động: “Người không nghe lời, chính mình động qua, có phải hay không.”

Họ Vũ Văn chúc phát ra thống khổ đến cực điểm đích tiếng rên rỉ: “Ta không dám, cầu, cầu người.”

Lãnh hồ mỉm cười, tiếp tục xoa nắn, họ Vũ Văn chúc đích tiếng kêu càng ngày càng tiêm lệ ngăn ngừa, cơ hồ ngay cả khí đều tiếp không được, mắt thấy thiếu chút nữa sẽ hôn quá khứ, lãnh hồ bỗng nhiên thu tay lại, búng hần đích cúc huyết, cầm lấy sớm đã chuẩn bị tốt đặc chế thủ vật cái cặp, đem kia khóa yêm ô mai lấy đi ra. Thuận tay tắc ở họ Vũ Văn chúc đích trong miệng.

Họ Vũ Văn chúc phe phẩy đầu cự tuyệt ăn kia từ dưới mặt lấy ra tới biểu diễn, chợt nghe đắc lãnh hồ thần nhiên địa nói: “Người mặt trên đích miệng không ăn khiến cho người phía dưới đích miệng đến ăn đi!” Ô mai lập tức không thấy, ha hả, họ Vũ Văn chúc ăn đắc thật đúng là mau.

Sau đó, họ Vũ Văn chúc ngồi phịch ở lãnh hồ đích trên người, vừa động cũng không có thể động.

Nghỉ ngơi nửa ngày, giấy dựa tiếp nhận lãnh hồ nhưng tới được túi nước, kéo mềm nhũn đích thân mình, họ Vũ Văn chúc đến cửa hông đích trong WC đi súc ruột tẩy trừ chính mình đích nội đình. Từ lần trước đích túy tôm sự kiện lúc sau, lãnh hồ mặc kệ hướng hần bên trong tắc cái gì vậy, lấy ra nửa lúc sau, khiến cho chính hần trước súc sạch sẽ, miễn cho ra lại sai lầm.

Súc ruột đồng dạng là nhất kiện cực thống khổ chuyện, nhất là chính mình súc ruột.

Họ Vũ Văn chúc tẩy trừ xong khi, cảm thấy được chính mình quả thực trừ đi nửa cái mạng. Dựa vào cạnh cửa, hần đã muốn hư thoát được yêu thích mầu tái nhợt, môi không hề huyết sắc, trước mắt cũng sao Kim ứa ra.

Thở dốc một hồi lâu nhân, không dám gọi lãnh hồ đợi lâu, giúp đỡ vách tường hần chậm rãi kéo cước bộ đi ra.

Lãnh hồ cũng không có tượng bình thường giống nhau phác đi lên đưa hần ần thật phải ăn hần, chính là xa xa địa ngồi ở trên giường, dùng một loại ánh mắt lộ vẻ kỳ quái nhìn thấy hần.

Họ Vũ Văn chúc co rúm lại một chút, lãnh hồ đích loại này ánh mắt gọi hần sợ hãi, hần khàn khàn thanh âm nói: “Tuyệt lang, tuyệt lang, người làm sao vậy?”

Lãnh hồ nở nụ cười, ánh mắt có một loại châm giống nhau gì đó: “Ta suy nghĩ người này nhân, rất kỳ quái đích nhân.....”

55555, không nghĩ viết, đầy đất lặn lội đắc nói, càng ngày càng BT

Hôm nay đích lộ cũng lên không được lap [mặc]

17. Chương 17

Lãnh hồ cũng không có tượng bình thường giống nhau phác đi lên đưa hấn ần thật phải ăn hấn, chính là xa xa địa ngồi ở trên giường, dùng một loại ánh mắt lộ vẻ kỳ quái nhìn thấy hấn.

Họ Vũ Văn chúc co rúm lại một chút, lãnh hồ đích loại này ánh mắt gọi hấn sợ hãi, hấn khàn khàn thanh âm nói: “Tuyệt lang, tuyệt lang, ngươi làm sao vậy?”

Lãnh hồ nở nụ cười, ánh mắt có một loại châm giống nhau gì đó: “Vì cái gì hỏi như vậy?”

Họ Vũ Văn chúc chậm rãi đi vào, đem thân mình lui tiến hấn đích trong lòng,ngực, run giọng nói: “Ôm ta.”

Lãnh hồ vươn tay đến, chậm rãi đưa hấn ôm vào trong ngực, nhưng không có tiến thêm một bước đích động tác.

Họ Vũ Văn chúc ở hấn đích trong lòng,ngực vận vẹo, không thể ức chế đích rung động, rên rỉ, hấn đem chính mình đích quần áo chậm rãi cởi xuống đến, gắt gao địa thiếp tăng cường lãnh hồ đích thân thể, lãnh hồ vẫn như cũ không hề động.

Họ Vũ Văn chúc đích trong mắt xét qua một tia sợ hãi, đây là trước kia chưa từng có ra tiếp qua đích, lãnh hồ có đôi khi hội yếu thật sự ngoan cũng thực ngược, có đôi khi hội miêu diễn con chuột giống như địa dùng ôn nhu thủ đoạn chậm rãi tra tấn hấn, nhưng là chưa từng có như vậy, ở hấn đích trong lòng,ngực, vẫn như cũ không có phải hấn.

Hấn vươn tay đi, chậm rãi cởi bỏ lãnh hồ đích quần áo, lộ ra ngọc bình thường đích da thịt, hấn ý tại đây tuyết trắng đích trong ngực thượng, nhẹ nhàng mà vuốt ve, khe hôn, vận vẹo chính mình thân mình, phát ra mất hồn đích rên rỉ, cho dù đại la thần tiên, cũng kinh không dậy nổi như vậy đích dụ dỗ nha!

Hấn hồi tưởng trước kia này cơ thiếp nam sủng lấy lòng vu hấn đích động tác cử chỉ, cực lực địa dực khơi mào lãnh hồ đích dực hỏa đến. Lãnh hồ như vậy đích bình tĩnh, làm hấn đích trong lòng rất không an, cho dù là lãnh hồ đùa bỡn hấn, làm nhục hấn, cũng tốt hơn như vậy không tiếng động đích coi thường.

Vận vẹo rên rỉ hết sức đi nỗ lực, cảm giác bất an càng ngày càng mạnh, họ Vũ Văn chúc đích cái trán đã muốn vì hấn, hấn run rẩy cúi xuống thân đi, chuẩn bị đi hàm trụ lãnh hồ đích phân thân, đây là hấn biết đích cuối cùng một loại lấy lòng hấn đích phương pháp, trước kia thật sự là lạp không dưới mặt đến chính mình chủ động đi làm như vậy.

Lãnh hồ ngăn trở hấn: “A chúc, không cần như vậy miễn cưỡng!”

Họ Vũ Văn chúc nắm lãnh hồ đích thủ, đi vuốt ve chính mình hạ thân đích cây tường vi hoa, run giọng hỏi: “Tuyệt lang, này cây tường vi là ngươi thử đi lên đích, chẳng lẽ ta khối này thân thể, thật sự đã muốn dẫn không dậy nổi của ngươi gì dực vọng rồi sao không? Mặc kệ ta như thế nào cố gắng cũng sao không?”

Lãnh hồ thở dài một tiếng, ôm lấy họ Vũ Văn chúc: “A chúc, không cần như vậy, không liên quan chuyện của ngươi, là ta chính mình mệt mỏi.”

Họ Vũ Văn chúc tượng cái bốc đồng đứa nhỏ, ôm lãnh hồ lớn tiếng kêu lên: “Không được quyền không được quyền, tuyệt lang nha, mặc kệ ngươi thế nào đối ta, chỉ cần ngươi ở lại ta bên người. Nếu, nếu ngươi đi rồi.....” Thân thể hấn đang run đầu: “Tuyệt lang, ta làm sao bây giờ, ta làm sao bây giờ?”

Lãnh hồ nhìn thấy ngoài cửa sổ: “Chúc, ta mỗi ngày thử này một mảnh thiên, ta mệt mỏi.”

Họ Vũ Văn chúc gắt gao địa ôm hấn: “Ta cho ngươi làm phụ cùng, ngươi vì cái gì không muốn làm. Kia, ta cho ngươi làm phó cung chủ, được không? Thái dương cung đích chức vị, tùy ngươi chọn lựa. Ngươi phải làm cung cũng đúng, ta sợ ngươi mệt. Của ta nhân đã muốn cho ngươi, tâm đã muốn cho ngươi, giang sơn cũng cho ngươi, ngươi đừng rời đi ta.”

Lãnh hồ hừ một tiếng, lạnh lùng nói: “Ta đối giang hồ tranh phách không có hứng thú, đối với ngươi đích giang sơn quyền thế cũng không có hứng thú, đó là ngươi đánh hạ đích giang sơn, ngươi thu phục chính là thủ hạ, không cần cần giang sơn đến hống ta ngoạn, ta còn không đến mức không rõ cái gì kêu cáo mượn oai hùm, họa bính sung cơ - gặp nạn dễ thấy ảo giác.”

Họ Vũ Văn chúc ủy khuất địa nói: “Tuyệt lang, ta là thiết tình đích, ta tuyệt không ý này.”

Lãnh hồ cười lạnh một tiếng: “Người cho là quyền thế là thiên hạ đồ tốt nhất, đó là chuyện của người, không cần nghĩ đến người trong thiên hạ đều thế nào cũng phải nghĩ đến cùng người giống nhau.”

Họ Vũ Văn chúc nhìn thấy hân: “Vậy người nghĩ muốn cái gì?”

Lãnh hồ tạm dừng khi một ít, nhìn xa xa xa, nhẹ nhàng mà nói: “Của ta nguyện vọng, là ở một cái bình thường đích thôn nhỏ trấn nhỏ lý, thú một cái bình thường đích thê tử, sinh một cái đáng yêu đích đứa con, nhân khi thái cực đông li, trồng trọt nam sơn. Không cầu phú quý, chỉ cầu thường thường thản nhiên địa quá đắc vui vẻ, hoặc là, sẽ dạy mấy tiểu hài tử đọc sách thành tài, lễ mừng năm mới ăn tết khi, cha mẹ dẫn theo ba bó củi hai cân thuốc đích đến, thôi nhún nhường làm cho địa nóng quá nháo.....”

Họ Vũ Văn chúc suy nghĩ nửa ngày, nghĩ không ra hân miêu tả đích ngày có cái gì hảo, lãnh hồ nhẹ nhàng mà vỗ về chơi đùa hân, thở dài một hơi: “Người nha, hạ trùng không thể ngữ bằng.”

Họ Vũ Văn chúc cuối cùng có một chút chỉ ra trắng: “Tuyệt lang, người là không phải nghĩ ra cung đi.”

Lãnh hồ cau mày không nói lời nào.

Họ Vũ Văn chúc gắt gao địa ôm lấy hân, vùi đầu vào hân đích trong lòng, ngực dùng sức ma sát: “Tuyệt lang, người đi rồi, ta làm sao bây giờ. Lần trước người đi đích hai mươi ngày, ta tượng hồn cũng cùng nhau đi theo người giống nhau, thiếu chút nữa tử diệp. Mới có thể làm cho tạ ơn toàn bộ ám toán ta. Lần này cho dù người rời đi ta nửa ngày, ta cũng sẽ chịu không nổi đích.”

Lãnh hồ thở dài một tiếng, quát một chút mũi hân: “Ta nói đi ra ngoài đi một chút, lại chưa nói phải rời khỏi người. Người theo ta cùng đi nhìn xem sơn xuyên tú màu, cũng tốt – nhiều điểm tình thú.” Hân hôn họ Vũ Văn chúc một chút: “Nếu lòng ta tình bỗng nhiên khoái trá, không có người này cây tường vi nô tại bên người, khả làm sao bây giờ đâu! Chẳng lẽ tìm người khác giải quyết?”

Họ Vũ Văn chúc ôm lãnh hồ, một điệp thanh địa không được không được, nhưng cũng vì lãnh hồ đích vô cùng thân thiết, hưng phấn đắc ánh mắt đều tỏa ánh sáng. [mặc]

18. Chương 18

Xem sơn, xem thủy, đi qua một thôn lại một trại.

Lãnh hồ đích hưng trí dường như lại cao lên, mỗi ngày buổi tối hưởng họ Vũ Văn chúc đòi lấy.

Trong khách sạn đích cách âm không phải tốt lắm, cho nên họ Vũ Văn chúc chỉ phải gắt gao nhin được, tái khó chịu tái sung sướng cũng không dám kêu ra tiếng đến, cắn đắc môi xuất huyết, nhả đắc gân xanh bạo khiêu.

Lãnh hồ không hề cố kỵ địa phóng túng, họ Vũ Văn chúc đích nhả nại làm cho hân cảm thấy được không thể tận hứng, nổi giận đứng lên, hân hạ hết sức địa đánh sâu vào hân, ninh hân.

Họ Vũ Văn chúc không dám gọi, không chỗ phát tiết, tuyệt vọng đích nước mắt sẽ không chịu khổng chế địa chảy xuống dưới.

Lãnh hồ đến nhìn đến hân đích nước mắt, mới có thể dừng tay.

Từ nhỏ đánh giang hồ đích họ Vũ Văn chúc từng thừa hành đồ máu không đồ lệ đích nguyên tắc, hân không phải nữ nhân, hân tuyệt đối khinh bỉ nước mắt.

Chính là từ gặp được lãnh hồ lúc sau, hân lưu đích nước mắt đã muốn vượt qua hân tiền nửa đời đích tổng.

Mỗi khi là kia không thể ức chế đích, không chỗ phát tiết đích thống khổ, không thể điều khiển tự động đích biến thành làm cho hân cảm thấy thẹn đích nước mắt, sẽ làm lãnh hồ hân hoan vô cùng, hưng phấn vô cùng.

Lãnh hồ bỗng nhiên mềm lòng, đáp ứng đi sơn gian đường nhỏ, vì thế tịch màn trời địa, ở sáng lạn đích tinh quang hạ, trong treo nhưng lạnh lùng đích dưới ánh trăng, bọn họ ở trong rừng cây làm tình, ở trong sơn động làm tình, ở dòng suối nhỏ thủy làm tình, ở thác nước lý làm tình.

Hoàng hôn đích thời điểm, nhìn đến một tòa hoang phế đích đại trạch, hai người vui địa bồn quá khứ, bên trong cư nhiên không ai, nhưng là, chủ trong phòng có hé ra giường lớn, kia màn giường đích áo ngủ bằng gấm thượng, tú đỏ thắm uyên ương.

Họ Vũ Văn chúc trộm địa nhìn nhìn lãnh hồ, mặt bỗng nhiên đỏ: “Tuyệt lang, chúng ta sẽ ngụ ở nơi này đâu!”

Ở trong núi ở mười thiên, đương nhiên không phản đối cao giường gối mềm đích.

Này một buổi tối, lãnh hồ hết sức ôn nhu mà dẫn dắt họ Vũ Văn chúc, tiến vào một cái cực lạc đích cao trào. Họ Vũ Văn chúc vui địa hô lên tình cảm mãnh liệt đích rên rỉ, làm càn đích tác cầu, kia một khắc cho dù chết đi, hắn đích linh hồn vỡ thành một mảnh phiến đích, mỗi một phiến cũng đều là sung sướng đích.

Họ Vũ Văn chúc thở hào hển nói: “Tuyệt lang, ta rất hạnh phúc, a, chúng ta như thế nào không có sớm một chút nghĩ đến, đi ra là nhất kiện cỡ nào mỹ chuyện.”

Lãnh hồ chậm rãi nói: “A chúc, ngươi cảm thấy được khoái hoạt sao không?”

Họ Vũ Văn chúc đích trong ánh mắt viết yêu say đắm: “Đương nhiên, tuyệt lang, đây là ta nhanh nhất nhạc đích một ngày.”

Lãnh hồ đích bên môi một tia cười lạnh: “Như vậy, ngươi là tốt rồi hảo địa nhớ kỹ giờ khắc này đi! Bởi vì, đây là ngươi cuối cùng một lần đích khoái hoạt.”

Họ Vũ Văn chúc trong lòng cả kinh, bỗng nhiên chỉ cảm thấy sau lưng tê rần, lãnh hồ đích thủ liên tiếp địa điểm xuống dưới, che lại hắn mười tám chỗ huyết đạo. Hắn chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, nên cái gì cũng không biết.

Họ Vũ Văn chúc chậm rãi tỉnh lại, bỗng nhiên cảm thấy được toàn thân cự đau. Sau đó hắn bình tĩnh địa nhìn nhìn chính mình, phát hiện chính mình bị điệu ở một cái hình cái thượng, toàn thân đều dùng thô đích tế đích thiết luyện khổn đặc kết rắn chắc thật. Đáng sợ nhất chính là, có hai điều thiết luyện là xuyên qua hắn đích xương tỳ bà đích.

Đây là một chỗ hạ tù thất lý, trừ bỏ vào cửa sắt, bốn phía đều là thật dày đích thạch bích.

Ánh sáng của đèn dầu nhỏ như hạt đậu, lãnh hồ ngồi ở trước mặt hắn, lẳng lặng địa nhìn thấy hắn, không nói không cười.

Họ Vũ Văn chúc hơi hơi dùng sức một chút, xương tỳ bà lập tức chính là một trận cự đau, hắn một chút khí lực cũng sử dụng không được.

Nhìn thấy trước mắt đích lãnh hồ, thật là làm nhân nắm lấy không ra, không biết theo ai. Họ Vũ Văn chúc phóng nhiên thanh âm, đáng thương hề hề địa nói: “Tuyệt lang, ngươi lại làm sao vậy, để làm chi đem ta khóa đứng lên, đau quá! Con người của ta đã sớm là người đích, người yêu như thế nào ngoạn liền như thế nào ngoạn, làm gì muốn đem ta khóa đứng lên đâu.”

Lãnh hồ nhìn thấy hắn đích ánh mắt là lạnh như băng đích: “Mặt trời lặn bãi cỏ, Đông Sơn trấn, hoàng viện, phùng ngư, này đó danh từ, có thể cho ngươi một chút nêu lên?”

Họ Vũ Văn chúc đích tâm phát lạnh, lại dường như không có việc gì địa lắc lắc đầu, vẫn đang làm nũng nói: “Không biết, đau quá nha, tuyệt lang, ta đau quá. Ngươi phóng ta xuống dưới, ta rất nhớ ngươi ôm ta.”

Lãnh hồ đích ánh mắt chậm rãi nhắm lại, vẻ mặt lý có một tia thâm thống: “Đông Sơn trấn, là của ta chỗ ở cũ, một cái nửa tháng trước, cả Đông Sơn trấn đích nhân, đều mặc danh kỳ diệu đích tiêu thất, Đông Sơn trấn biến thành một cái quỷ trấn, một người cũng không có đích quỷ trấn.....”

Họ Vũ Văn chúc cắn môi dưới, không nói gì.

Lãnh hồ đích thanh âm lạnh như băng địa, giống đang nói nhất kiện người khác chuyện: “Mặt trời lặn bãi cỏ, là ta sau lại đích cư trú nơi. Ở nơi nào, ta cưới vợ, cuộc sống. Cũng là một cái nửa tháng trước, cả mặt trời lặn mã tràng, bị một hồi đại hỏa, đốt thành đất trống.....”

Họ Vũ Văn chúc không nói gì.

Lãnh hồ nhìn thấy hắn, nhẹ nhàng cười nói: “Như thế nào không nói? Liệt để họ Vũ Văn chúc?”

Họ Vũ Văn chúc ngẩng đầu lên, khẩn thiết địa nhìn hắn: “Không có Đông Sơn trấn thì thế nào, chỗ không ai nhớ rõ, không có mặt trời lặn mã tràng thì thế nào, chỗ cũng không có nhân nhớ rõ người.”

Lãnh hồ lắc lắc đầu, chậm rãi nói: “Còn nhớ rõ sao không? Của ta nguyện vọng, là ở một cái bình thường đích thôn nhỏ trấn nhỏ lý, thú một cái bình thường đích thê tử, sinh một cái đáng yêu đích đứa con, nhân khi thả cúc đông li, trông trọt nam sơn. Không cầu phú quý, chỉ cầu thường thường thản nhiên địa quá đắc vui vẻ, hoặc là, sẽ dạy mấy tiểu hài tử đọc sách thành tài, lễ mừng năm mới ăn tết khi, cha mẹ dẫn theo ba bó củi hai cân thuốc đích đến, thôi nhún nhường làm cho địa nóng quá nháo..... Như vậy đích cuộc sống, từng ly ta chỉ có nửa bước xa.”

Họ Vũ Văn chúc đích gương mặt vận vẹo: “Cái kia nữ nhân phản bội người, nàng như vậy đối với người, người còn muốn nàng, ta đối với người tốt như vậy, người cư nhiên còn muốn nàng.”

Lãnh hồ thản nhiên nói: “Hoàng viện là của ta thê tử, nàng cho ta sinh một cái đứa con. Một ngày nào đó, khi ta nghĩ đến thiên đã muốn sụp, địa đã muốn hãm, ta tuyệt vọng. Thẳng đến nửa tháng tiền, ta mới biết được, nàng sở dĩ đích cái kia nam nhân phùng ngư, nguyên danh phùng minh, từng là người thái dương cung dưới tay mười hai ẩn vệ một trong.”

Lãnh hồ đích tươi cười thâm đậm: “Từng có người nói quá, liệt để họ Vũ Văn chúc là trong chốn vô lâm đáng sợ nhất đích nhân một trong, ta không tin, cái kia ở ta dưới thân thờ gấp cầu xin thương xót đích tiểu biểu diễn, như thế nào có thể là người khác trong miệng đáng sợ nhất đích nhân. Ta sai lầm rồi, họ Vũ Văn chúc, ta thật sự sai lầm rồi. Người chặt đứt của ta tất cả thông hưởng hạnh phúc đích có thể, giết hết tất cả cùng ta có liên hệ đích nhân, cho người biến thành ta sinh mệnh đích duy nhất. Mà ta thế nhưng thật sự ở biết được người bị thương khi, buông tha cho tử ý mà tìm đi người, khi ta tự cho là có thể giúp người khi, khi ta nghĩ đến có thể nắm giữ hết thấy khi, nguyên lai – này hết thấy đều chính là của người một cái cục, ta chung quy, còn chính là người đùa bỡn vu cổ chưởng bên trong đích một cái đồ chơi mà thôi.”

Họ Vũ Văn chúc đích vẻ mặt, chậm rãi đắc đắc trấn định, trở nên lãnh khốc, trong mắt có một loại đã lâu đích khí phách một lần nữa hiển hiện ra: “Đúng thì thế nào, tuyệt lang, ta yêu người, ta phải người, người không thể né ra ta. Cùng ta cùng một chỗ khi, người phải toàn tâm toàn ý địa nghĩ ta, ta như thế nào có thể cho người đích trong lòng, còn muốn người khác, còn muốn rời đi ta đâu? Hai mươi ngày thực đáng giá, không phải sao? Ta thả người đi, vì đích chính là cho người trở về lúc sau, người của người sinh chỉ có thể thuộc loại ta một người. Người không thể trốn, cũng trốn không thoát.”

[mặc]

19. Chương 19

Họ Vũ Văn chúc đích vẻ mặt, chậm rãi đắc đắc trấn định, trở nên lãnh khốc, trong mắt có một loại đã lâu đích khí phách một lần nữa hiển hiện ra: “Đúng thì thế nào, tuyệt lang, ta yêu người, ta phải người, người không thể né ra ta. Cùng ta cùng một chỗ khi, người phải toàn tâm toàn ý địa nghĩ ta, ta như thế nào có thể cho người đích trong lòng, còn muốn người khác, còn muốn rời đi ta đâu? Hai mươi ngày thực đáng giá, không phải sao? Ta thả người đi, vì đích chính là cho người trở về lúc sau, người của người sinh chỉ có thể thuộc loại ta một người. Người không thể trốn, cũng trốn không thoát.”

Lãnh hồ giận dữ, “Ba” địa một bạt tai đã qua đi: “Nói bậy, người nghe, ta không thuộc loại người, ta vĩnh viễn không thuộc loại bất luận kẻ nào.”

Họ Vũ Văn chúc dừng ở hần: “Ta sở làm đích hết thấy, đều là bởi vì – ta quá yêu người.”

Lãnh hồ cười lạnh: “Yêu? Hảo một cái yêu tự, làm cho hết thấy tội ác giả như tên mà đi chi.”

Họ Vũ Văn chúc nhìn thấy hần, chậm rãi nói: “Nếu nói có tội ác, kia cũng là chính người đưa tới đích. Đừng quên, là người trước trêu chọc đích ta, là ở ta trên người đâm cây tường vi hoa, là người câu dắc ta muốn ngừng mà không được.”

“Ba” địa một tiếng, lần này không phải cái tát, mà là roi.

Lãnh hồ tê thanh nói: “Oan có đầu, nợ có chủ, là ta trêu chọc đích người, người con mẹ nó hướng về phía ta đến nha, vì cái gì tìm nằng, vì cái gì giết bọn họ?”

Họ Vũ Văn chúc thâm trầm địa nhìn thấy hần, nói: “Ở người trêu chọc ta phía trước, chẳng lẽ người không biết ta là ai sao không? Người nếu trêu chọc ta, người lại không thể lấy lại đi trêu chọc người khác. Khoảnh khắc những người này, cho người sống không bằng chết, cho người đích lòng đang đau không? Bởi vì ta với người giống nhau đau, giống nhau sống không bằng chết. Ta cho người chịu được nhiều như vậy, người như thế nào có thể lại đi nghĩ muốn người khác, người như thế nào có thể lại đi bính người khác? Người nghĩ muốn đích mọi người phải chết, người chạm qua đích mọi người phải chết –”

“Ba” địa một tiên tiên như mưa điểm bàn xuống dưới, lãnh hồ nổi giận: “Họ Vũ Văn chúc, nếu cho người thống khổ đích nhân là ta, vì cái gì người giết đích nhân không phải ta? Căn bản là là người bị coi thường, người khiếm nhục.”

Họ Vũ Văn chúc cắn chặt răng, một tiên tiên địa thừa nhận xuống dưới, chờ lãnh hồ ngừng tay đến khi, hần đã muốn huyết nhục tung bay, mình đầy thương tích. Hần cố gắng địa ngẩng đầu lên, hướng về lãnh hồ cười: “Người nói đối với, ta là bị coi thường, ta con mẹ nó rất bị coi thường. Ở nhận thức trước người, nếu có người nói với ta, ta sẽ bị một người nam nhân thao dắc dễ bảo, tượng một cái tối thấp hèn đích kỹ nữ giống nhau, ở một người nam nhân đích thân mình dưới khốc, rên rỉ, cầu yêu, tượng cầu giống nhau đi trên mặt đất hạ, bị người mắng đá còn muốn tái bò lại đến chó vẫy đuôi mừng chủ, ta nhất định cho rằng này nhân điên rồi, ta sẽ cho rằng đó là một tốt nhất cười đích chê cười.....” Hần điên cuồng mà cười to, cười đến thần tình là lệ, cười đến ánh mắt đều đỏ: “Đối với người con mẹ nó so với này còn tiện, tiện dắc cho người uy hiếp của ta nói cư nhiên là không hề bính ta một chút. Bị người thượng, bị người mắng, bị người làm nhục cũng là người đích ân sủng, không hề bính ta, ngược lại là người lớn nhất đích trừng phạt. Lãnh hồ, người làm như thế nào đến đích, người làm như thế nào đến đích nha –”

Hần này phiên nói đi ra, lãnh hồ thủ đề roi, nhưng lại giật mình ở đằng kia, họ Vũ Văn chúc cười thâm nói: “Người cho là chỉ có người một người muốn chạy trốn thoát đi? Ta so với người càng muốn đào thoát này điên cuồng đích quan hệ. Người không ở đích kia hai mươi ngày lý, ta đi tìm nam nhân, đi tìm nữ nhân, đi tìm tượng người giống nhau đích cái loại này thanh lâu tên đứng đầu bảng nam kĩ. Chính là vô ích, tái xinh đẹp đích mỹ nhân, cao tới đâu mình đích trên giường kỹ xảo, đều sẽ chỉ làm thân thể của ta càng thêm khát vọng của người ủng hộ, cái loại này cơ khát, không phải bất luận kẻ nào có thể an ủi đích. Lãnh hồ, vì cái gì, người nếu đối ta như vậy phá hư, người vì cái gì còn tại đối ta như vậy ôn nhu, người cho ta thống khổ lúc sau vì cái gì cho ta ngọt ngào, làm cho ta muốn ngừng mà không được địa trầm xa trong đó. Lãnh hồ, người không phải mang thứ đích cây tường vi, người là mang độc đích cây thuốc phiện hoa, có được người là thống khổ, chính là thống khổ lý có khoái cảm, không có người lại sẽ làm nhân điên cuồng.”

Lãnh hồ lạnh lùng thốt: “Nếu không phải như vậy, ta còn có thể sống cho tới hôm nay đứng ở người trước mặt sao không?”

Họ Vũ Văn chúc lạnh lùng địa nói: “Người không muốn chết, người dùng hết thủ đoạn làm cho ta rơi vào đi, người làm cho ta thống khổ lại nghĩ đến chính mình có thể tiêu dao sự ngoại sao không? Của ta đau phải phải có người đến thừa nhận, nếu không phải người, thì phải là bọn họ.”

Lãnh hồ nhìn thấy hần, thủ đang run đầu: “Người này xem như cái gì, trả thù sao không?”

Họ Vũ Văn chúc thâm trầm địa cười: “Không, là bởi vì vì yêu, người làm cho ta yêu thượng người, cho nên, người cũng phải trả giá ngang nhau đích yêu. Vốn hết thấy đều thực viên mãn, không phải sao? Người phát hiện thê tử của người phản bội người, người thân thủ giết nằng, từ nay về sau không hề tin tưởng nữ nhân, bởi vì nữ nhân chỉ có thể mang đến phản bội. Mà ta thân hãm nguy nan bên trong, người đã đến rồi,

đã cứu ta, đem ta theo vì đã có. Trước kia người trốn tránh, là bởi vì vì tại đây đoạn cảm tình trung, vẫn là ta ở trả giá, đương người có điều trả giá, người sẽ không cam lòng buông tay ta, sẽ không - ly khai ta. Chắc chắn năm sau đương người còn muốn tiến Đông Sơn trấn cùng mặt trời lặn bãi cỏ khi, nơi đó đã muốn cảnh còn người mất. Mà của người cả đời, chỉ còn lại có ta. Ta cũng không hối hận giết bọn hắn, chính là hối hận cho người phát hiện này hết thấy. Lại đến một lần, ta còn phải làm như vậy đích, bởi vì chỉ có như vậy, mới có thể cho người cũng yêu ta.”

Lãnh mặt hồ dung vận vẹo, cho thấy cảm xúc đã muốn kích động tới rồi cực điểm: “Không, người này ác ma, ta sẽ không yêu người thượng, ta như thế nào có thể yêu người người như thế.”

Họ Vũ Văn chúc nhìn thấy hắn: ”Hết thấy, khởi nguyên vu người làm cho ta yêu thượng người.

Lãnh hồ cuồng nộ: “Người còn dám nói sau, người còn dám nói sau, người không xứng nói yêu, người không xứng yêu.” Hắn một tiên tiên địa hung hăng trừ đi xuống, điên cuồng mà trừ đi xuống.

Trong địa lao, họ Vũ Văn chúc theo cười to đến kêu thảm thiết, thẳng đến cuối cùng thanh âm tiệp thấp, cho đến không tiếng động.

Một chậu nước lạnh bát tỉnh hắn, họ Vũ Văn chúc chậm rãi mở to mắt, nhìn thấy lãnh hồ không tiếng động địa nở nụ cười, hắn cúi đầu địa nói một câu nói, lãnh hồ không có nghe thanh, nhũu mày thấu tiên tái nghe, lại nghe đắc họ Vũ Văn chúc ghé vào lỗ tai hắn thở dài ra một ngụm dài khí, cười nói: “Ta biết, người chung quy là luyện tiệp đánh chết của ta.”

Lãnh hồ nhìn thấy hắn đích mặt, chậm rãi nói: “Đối, ta là luyện tiệp khinh địch như vậy đánh chết người. Ta phải người còn sống, so với đã chết càng thống khổ. Đến lúc đó, người hội cầu của ta, người hội cầu ta giết người.”

Hắn chậm rãi rời đi họ Vũ Văn chúc đích bên người, mang theo tao nhã đích tư thế, nhẹ phẩy đi trên người đích bụi đất. Hắn đích mỗi một cái động tác đều thực tuyệt đẹp, tuyệt đẹp địa tượng phát lạc một đóa hoa đường như.

Nhìn thấy hắn loại này thần thái, họ Vũ Văn chúc đích tâm chậm rãi chìm xuống, chỉ cảm thấy mỗi cái xương cốt đều bắt đầu sợ hãi. [mặc]

20. Chương 20

Lãnh mặt hồ dung vận vẹo, cho thấy cảm xúc đã muốn kích động tới rồi cực điểm: “Không, người này ác ma, ta sẽ không yêu người thượng, ta như thế nào có thể yêu người người như thế.”

Họ Vũ Văn chúc nhìn thấy hắn: ”Hết thấy, khởi nguyên vu người làm cho ta yêu thượng người.

Lãnh hồ cuồng nộ: “Người còn dám nói sau, người còn dám nói sau, người không xứng nói yêu, người không xứng yêu.” Hắn một tiên tiên địa hung hăng trừ đi xuống, điên cuồng mà trừ đi xuống.

Trong địa lao, họ Vũ Văn chúc theo cười to đến kêu thảm thiết, thẳng đến cuối cùng thanh âm tiệp thấp, cho đến không tiếng động.

Một chậu nước lạnh bát tỉnh hắn, họ Vũ Văn chúc chậm rãi mở to mắt, nhìn thấy lãnh hồ không tiếng động địa nở nụ cười, hắn cúi đầu địa nói một câu nói, lãnh hồ không có nghe thanh, nhũu mày thấu tiên tái nghe, lại nghe đắc họ Vũ Văn chúc ghé vào lỗ tai hắn thở dài ra một ngụm dài khí, cười nói: “Ta biết, người chung quy là luyện tiệp đánh chết của ta.”

Lãnh hồ nhìn thấy hắn đích mặt, chậm rãi nói: “Đối, ta là luyện tiệp khinh địch như vậy đánh chết người. Ta phải người còn sống, so với đã chết càng thống khổ. Đến lúc đó, người hội cầu của ta, người hội cầu ta giết người.”

Hắn chậm rãi rời đi họ Vũ Văn chúc đích bên người, mang theo tao nhả đích tư thế, nhẹ phẩy đi trên người đích bụi đất. Hắn đích mỗi một cái động tác đều thực tuyệt đẹp, tuyệt đẹp địa tượng phát lạc một đóa hoa đường như.

Nhìn thấy hắn loại này thần thái, họ Vũ Văn chúc đích tâm chậm rãi chìm xuống, chỉ cảm thấy mỗi cái xương cốt đều bắt đầu sợ hãi.

Lãnh hồ đi rồi đi ra ngoài.

Một lát sau nhân, hắn lại đi rồi trở về, trong tay cầm một quán đồ vật này nọ. Hắn nhìn thấy họ Vũ Văn chúc: “A chúc, nói cho ta biết, người sở làm đích hết thấy, không phải bởi vì yêu, mà là bởi vì trả thù.”

Họ Vũ Văn chúc thật sâu thật sâu đích dừng ở hắn, xem là muốn đem hắn vọng tiến xương cốt lý đi: “Tuyệt lang, nếu không phải yêu, ta vì cái gì phải chịu được này hết thấy, bởi vì yêu, mới làm cho ta trở nên như thế hèn mọn nha!”

Lãnh hồ không thêm nói (nhắc) lại, thủ vừa nhắc, đem quán trung đích màu trắng phấn chưa mặt hướng họ Vũ Văn chúc đích thân thể.

Lập tức, họ Vũ Văn chúc phát ra một trận kinh thiên động địa đích kêu thảm, là diêm, lãnh hồ cầm một quán diêm, mặt ở hắn bị quất đắc da tróc thịt bong đích miệng vết thương thương.

Loại này đau, quả thực so với quất còn muốn đau thượng thập bội, quả thực giống một vạn bả đao ở đồng loạt cát họ Vũ Văn chúc đích thịt. Họ Vũ Văn chúc hết thảm một tiếng nói ra, sắc mặt lập tức trở nên trắng bệch, cái trán mồ hôi lạnh dày đặc, lập tức đau đến ngất đi.

Một chậu nước kiêu tỉnh hắn, lãnh hồ lạnh lùng địa nhìn thấy hắn đích ánh mắt: “Nói cho ta biết, người không thương ta, người chưa bao giờ có yêu ta, người cho người đích điên cuồng rồi sau đó hối. Liền tượng người nói đích, người vẫn muốn né ra, so với ta càng muốn né ra.”

Họ Vũ Văn chúc đã muốn gần như hấp hối, hắn suy yếu địa nở nụ cười cười, nói: “Ở người trước khi rời đi, có lẽ là đích. Chính là ở người cho ta gấp trở về sau, khi đó, ta cũng tượng hiện tại giống nhau bị người biến thành thực phẩm, chính là ta nghe được người tại nơi thánh lượng phía dưới, nói ta là của người. Kia một khác, cho dù đánh hạ mười tám tầng địa ngục, ta cũng sẽ không tái buông ra người. Ta – không hối hận!”

Lãnh hồ đích thủ đang run đẩu, kia một khác, hắn nghĩ muốn trong tay nếu có đao nhỏ, hắn hội một đao thống tử họ Vũ Văn chúc đích; chính là bỗng nhiên trong lúc đó, lại muốn hung hăng địa ôm hắn, thân hắn hôn hắn, tiến vào hắn đích sau đình làm nhục hắn, làm cho hắn biến mất giờ phút này đích kiên cường, ở chính mình đích dưới thân đau khổ cầu xin, rơi lệ, rên rỉ!

Hắn không thể tái tiếp tục đứng ở người này.

Nổi giận địa cầm trong tay đích diêm quán suất trên mặt đất hạ, lãnh hồ chạy ra khỏi địa lao.

Hắn nằm ở trên cỏ từng ngum từng ngum địa thở, nghe đại địa đích hơi thở, nghe thanh cây cỏ đích hương thơm, hắn mới chậm rãi bằng phẳng lại đây. Hắn nhìn thấy trước mắt đích hết thấy, thiên là như vậy địa lam, sơn là như vậy địa thanh.

Hắn nhìn thấy hắn chạy vội đi ra đích địa lao, giường hắc hắc đích mồm to, bên trong, giam giữ cái kia ma quỷ đường như họ Vũ Văn chúc.

Hắn nhắm mắt lại, hít sâu một hơi: “Họ Vũ Văn chúc, đừng tưởng rằng như vậy, người có thể bị hủy của ta nhân sinh. Ta sẽ cho người biết, người ta trong lúc đó, ai mới là thao túng vận mệnh đích nhân.”

Một chậu nước hung hăng địa tự họ Vũ Văn chúc trên đầu bát xuống dưới, lãnh hồ cùng đau kích thích đắc họ Vũ Văn chúc tự hôn mê trung tỉnh lại. Lãnh hồ mang theo một tia cười lạnh, này cười lạnh giống khắc vào trên mặt hắn đích mặt nạ giống như địa, cực kỳ đông cứng.

Hắn thấp thân mình, ở họ Vũ Văn chúc đích bên tai nhẹ giọng nói: “Họ Vũ Văn chúc, ta nghĩ biết, người rốt cuộc yêu ta tới trình độ nào, người cũng không nên làm ta thất vọng nga!”

Họ Vũ Văn chúc ngẩng đầu lên, nghĩ muốn miễn cưỡng cười một cái, tươi cười lại đang nhìn đến lãnh hồ trong tay gò đó khi ngưng ở.

Lãnh hồ tay trái cầm một quán mật đường, tay phải cầm một cái thiết dũa, dũa lý rậm rạp địa đi đích, đều là con kiến, hần đích thanh âm nghe đứng lên, giống theo địa ngục lý phát ra: “Người hiện tại toàn thân đều là thương, da thịt trần ra, nếu ta đem này mật đường kiêu thượng miệng vết thương của người bên trong, sẽ đem nhiều như vậy con kiến thật đi lên, hội thể nào đâu? Này vạn nghĩ ngao thể nổi khổ, thậm quá một đao đao đích lãng trì chi hình. Này đó sơn gian đích độc nghĩ thực đặc biệt, đương chúng nó cắn miệng vết thương của người khi, phân bố ra đích độc tố sẽ làm người toàn thân sưng, miệng vết thương đau đớn gấp bội hơn nữa kì đương tận xương, một khắc chung trong lúc đó người hội muốn sống không được, hai khắc chung người liền muốn chết không thể, một lúc lâu sau người toàn thân sưng, hai cái canh giờ lúc sau, miệng vết thương của người chảy ra hoàng thủy, ba canh giờ lúc sau, người toàn thân đích làn da toàn bộ ngạnh sinh sinh địa lạn quang, con kiến đã muốn chui vào của người ngũ tạng lục phủ. Một ngày lúc sau, người cả người đích huyết nhục toàn bộ bị ăn sạch, chỉ còn lại có hế ra da che của người xương cốt. Liệt để họ Vũ Văn chúc, người cảm thấy được này trò chơi thể nào?”

Họ Vũ Văn chúc chỉ cảm thấy xương cốt đều ở run run, hần miễn cưỡng cười nói: “Không, tuyết lang, người sẽ không như vậy đối của ta, có phải hay không, người sẽ không như vậy ngoan đích, có phải hay không?”

Lãnh hồ khoe miệng một tia đông cứng đích cười lạnh, hần đích mặt đến gần rồi họ Vũ Văn chúc không đến một tấc đích khoảng cách: “Hiện tại cho người cuối cùng một cái cơ hội, chỉ cần người nói: người không thương ta. Ta sẽ tha cho người quay về thái dương cung đi.”

Họ Vũ Văn chúc lắc lắc đầu, bỗng nhiên cả người chợt lạnh, lãnh hồ đã muốn đem một quán mật đường kiêu thượng hần đích thân mình, sau đó, đem thiết dũa kề họ Vũ Văn chúc, dũa lý đích độc nghĩ người được mật đường mang theo huyết tinh đích hơi thở, đông nghìn nghịt địa phân ứng mà ra, con trong chốc lát, họ Vũ Văn chúc đích trên người liền đi đầy đông nghìn nghịt đích độc nghĩ.

Họ Vũ Văn chúc phát ra cực kỳ bi thảm đích thê lương tiếng động: “Không – tuyết lang, người giết ta đi, giết ta đi – a –”

Lãnh hồ điên cuồng đích thanh âm, như là theo trong địa ngục truyền đến: “Không, người đã nói yêu ta, sẽ không hứa cắn lưỡi tự sát, ta phải người còn sống chịu được này hết thủy. Nếu không, người theo như lời đích yêu, đều là giả đích.”

Họ Vũ Văn chúc đích thanh âm run rẩy: “Không, không, không, tuyết lang, không –” cuối cùng hét thảm một tiếng, như là ngay cả linh hồn đều cùng một chỗ thống khổ địa tê hảm.

Một tiếng thanh hết sức thê lương địa kêu thảm thiết, còn hơn mười tám tầng địa ngục, lãnh hồ chỉ cảm thấy toàn thân như là phải nổ tung giống như địa, hần cơ hồ là chạy như điên ra địa lao, hướng về không biết tên đích phương hướng chạy như điên.

Kia thê lương đích thanh âm, giống càng không ngừng truy đuổi hần đích phía sau, cũng không biết chạy bao lâu, phía trước một cái dòng suối nhỏ xuất hiện khi, lãnh hồ cơ hồ là không cần (phải) nghĩ ngợi địa nhảy đi vào.

Lạnh như băng địa suối nước, làm cho điên cuồng đích hần bình tĩnh xuống dưới, kinh ngạc ở đứng ở dòng suối nhỏ đích trung gian, lãnh hồ chậm rãi hồi tưởng khởi vừa rồi đích hết thủy đến. Mạnh trái tim một trận co rút đau đớn, hần tỉnh táo lại, lập tức điên cuồng mà từ trước đến nay khi đích lộ chạy như điên.

Trong địa lao, họ Vũ Văn chúc cả người đã muốn bị con kiến bao phủ, không có tiếng kêu thảm thiết, không có tiếng hít thở, chỉ có con kiến “Xèo xèo” địa mút vào huyết nhục đích thanh âm.

Một dũa thủy bát hạ, lại một dũa thủy bát hạ..... Một dũa dũa thủy điên cuồng mà bát hạ, hướng đi rồi tất cả đích con kiến, hướng đi rồi họ Vũ Văn chúc trên người đích máu đen, hướng dắc tử màu đen đích huyết biến thành tử hồng biến sắc thành phấn màu đỏ biến thành màu đỏ nhạt, họ Vũ Văn chúc vẫn như cũ vẫn không nhúc nhích.

Thật lớn đích khủng hoảng bao phủ lãnh hồ đích tâm, hần cũng không biết chính mình đích sợ hãi từ đâu

mà đến, chính là điên cuồng mà, một chút lại một chút địa đánh họ Vũ Văn chúc sớm đã bị con kiến cắn đắc sừng đích mặt: “Không được tử, a chúc, không cho người tử, ta còn không có chuẩn người chết đâu, người không thể liên như vậy đã chết. Ta lệnh cho người, không cho người tử, ta nói rồi yêu ta sẽ không hứa tử, người gạt ta, người gạt ta, người nếu đã chết người chính là gạt ta.....”

Một chút lại một chút, một chút lại một chút, thẳng đánh cho họ Vũ Văn chúc vốn đã sừng đích mặt càng thêm thùng đắc tượng cái đầu heo, rốt cục một ngụm tử huyết theo họ Vũ Văn chúc đích trong miệng phun ra, văng lên lãnh hồ đầy mặt và đầu cổ, họ Vũ Văn chúc đầu một bên, con giật mình, lại ngất đi. Mừng rỡ như điên địa lãnh hồ cúi người ở hấn đích trước ngực lắng nghe, cảm ơn trời đất, hấn rốt cục lại có mộng manh đích tiếng hít thở.

Thông cáo:

Ngẫu không phải mẹ kế, ngẫu là thân mẹ,

Ngẫu ngày hôm qua còn không có ngược đâu, hôm nay mới ngược, ngày mai tiếp tục ngược

Đêm dài lộ trọng, đi lên nhiều mặc quần áo, miễn cho rét run

Cuối cùng, các vị thật to, cùng tiểu sáng quắc cùng nhau xanh một chút, xanh qua ngày mai tối ngược đích thời gian, thì tốt rồi. [mặc]

21. Chương 21

Thật lớn đích khủng hoảng bao phủ lãnh hồ đích tâm, hấn cũng không biết chính mình đích sợ hãi từ đâu mà đến, chính là điên cuồng mà, một chút lại một chút địa đánh họ Vũ Văn chúc sớm đã bị con kiến cắn đắc sừng đích mặt: “Không được tử, a chúc, không cho người tử, ta còn không có chuẩn người chết đâu, người không thể liên như vậy đã chết. Ta lệnh cho người, không cho người tử, ta nói rồi yêu ta sẽ không hứa tử, người gạt ta, người gạt ta, người nếu đã chết người chính là gạt ta.....”

Một chút lại một chút, một chút lại một chút, thẳng đánh cho họ Vũ Văn chúc vốn đã sừng đích mặt càng thêm thùng đắc tượng cái đầu heo, rốt cục một ngụm tử huyết theo họ Vũ Văn chúc đích trong miệng phun ra, văng lên lãnh hồ đầy mặt và đầu cổ, họ Vũ Văn chúc đầu một bên, con giật mình, lại ngất đi. Mừng rỡ như điên địa lãnh hồ cúi người ở hấn đích trước ngực lắng nghe, cảm ơn trời đất, hấn rốt cục lại có mộng manh đích tiếng hít thở.

Lãnh hồ vội vàng cởi xuống thiết liên, đem họ Vũ Văn chúc ôm rời đi địa lao, thả lại trên giường.

Họ Vũ Văn chúc hô hấp mộng manh, con kiến đích độc tố khiến cho hấn toàn thân làn da sừng đỏ, cả người sừng, mặt lại thùng đắc tượng cái đầu heo giống nhau, nhìn qua giống bỗng nhiên mập mạp rất nhiều. Lãnh hồ thật cẩn thận địa đưa hấn toàn thân một chút tẩy trừ, thượng dược. Mỗi đụng tới miệng vết thương, cứ việc họ Vũ Văn chúc đã muốn hôn mê, nhưng là da thịt vẫn như cũ nhân đau đớn mà co rút.

Lãnh hồ chịu đựng trong lòng co rút đau đớn, cắn răng vì họ Vũ Văn chúc toàn thân thượng dược, lại dùng bạch vải mịn băng bó hảo. Hấn lúc gần đi, vì phòng bắt trắc mang đi tất cả đích đại hoàn đan cùng bạch li tử. Chính là như vậy nhiều đích miệng vết thương băng bó xong khi, cho nên đích bạch li tử đều đã muốn dùng hoàn.

Họ Vũ Văn chúc cắn chặt hàm răng, như thế nào cũng không có biện pháp nhét vào đại hoàn đan. Thật vất vả khiêu khai hấn đích khớp hàm, chính là đại hoàn đan đứng ở trong miệng, không thể nuốt vào. Không có biện pháp, lãnh hồ đành phải đem đại hoàn đan đặt ở chính mình trong miệng cắn, sau đó đối với cái miệng của hấn, một ngụm khẩu địa uy đi xuống.

Họ Vũ Văn chúc tuy rằng còn đang hôn mê bên trong, toàn thân lại vẫn là không tự chủ được địa run rẩy, lãnh hồ đưa hấn ôm vào trong ngực, nhẹ nhàng mà hôn môi hấn đã muốn thùng như lợn đầu đích mặt. Chậm rãi, họ Vũ Văn chúc bình tĩnh xuống dưới, không hề run rẩy, cả tứ chi thả lỏng xuống dưới.

Quá đặc mấy canh giờ, họ Vũ Văn chúc đích miệng vết thương chậm rãi chảy ra rất nhiều hoàng thủy đến, lãnh hồ thở dài nhẹ nhõm một hơi, đây là miệng vết thương trúng độc tố ở chậm rãi sắp xếp ra. Lại một bên luống cuống tay chân đem băng bó mở ra, tẩy trừ miệng vết thương, lần thứ hai thay tân đích thuốc trị thương. Sau đó, lần thứ hai dùng miệng một ngụm khẩu đem đại hoàn đan cần cấp họ Vũ Văn chúc uy đi xuống.

Nhìn xem sắc trời, chân trời vừa mới một chút ngư đắm bạch, liệu lý người bệnh suốt đã muốn là một đêm.

Toa ngoài da đích thuốc trị thương dùng xong rồi, đặc chạy nhanh đi mua, phụ cận có thể mua được trì độc thuốc trị thương đích địa phương, nhanh nhất cũng muốn ba canh giờ. Thở dài, đến phòng bếp giết con kê chữ điểm kê chúc, miệng đối miệng địa cấp họ Vũ Văn chúc uy tiếp theo chén lớn đến. Liều đặc này mấy canh giờ hẳn là vô sự, vội thi triển khinh công chạy vội mà đi.

Mua thuốc trị thương, mỗi ngày đã qua ngộ, nếu là chạy về trong nhà, suốt một ngày thời gian, tâm hệ họ Vũ Văn chúc đích thương thế, đi ở sơn đạo thượng, lại nghe đặc sau lưng tiếng vó ngựa vang. Hẳn trong lòng vui vẻ, cũng bất chấp xem là ai, chờ kia mã đến bên người khi, đã muốn nhảy lên ngựa, đem lập tức hành khách đá đi xuống, bên tai giống như nghe được một tiếng nữ tử đích kinh hô, bất chấp quay đầu lại, ném một trán bạc, kia mã chạy trốn thật nhanh, đảo mắt liền đem đối phương phao đặc rất xa.

Rốt cục ở thái dương lạc sơn tiền chạy trở về, cấp hừng hực địa đẩy cửa tiến vào, ôm lấy họ Vũ Văn chúc, bỗng nhiên cảm thấy được khác thường, họ Vũ Văn chúc hơi hơi địa chấn một chút, tái giật mình, chậm rãi gian nan địa mở mắt.

Thấy rõ chính mình chính ôm ở lãnh hồ đích trong lòng, ngực, họ Vũ Văn chúc run rẩy một chút, hẳn đích mặt xưng phù đặc tượng đầu heo, ánh mắt đã muốn bị sưng đích mặt tề thành một cái tế phùng, mỏng manh đích hơi thở, biến hình đích mặt, đã muốn không thể nhìn ra hẳn đích vẻ mặt đến đây. Là tuyệt vọng, là thống khổ, là hận, vẫn là mặt khác đích cái gì?

Họ Vũ Văn chúc thở dốc mấy khẩu, gian nan địa hé miệng, lãnh hồ vội vàng nghiêng tai ở hẳn đích bên miệng, cái miệng của hẳn ở động, cũng đã phát không ra gì thanh âm đến đây. Lãnh hồ kinh hãi địa nhìn thấy hẳn, họ Vũ Văn chúc dùng sức cầm chính mình đích yết hầu, hẳn đích yết hầu bởi vì quá độ đích hí cùng độc tố đích xâm nhập, không ngờ kinh không thể tái phát ra một chút thanh âm đến đây.

Hai hàng nước mắt tự khóe mắt chảy xuống dưới, họ Vũ Văn chúc run rẩy vươn tay chỉ, ở trong miệng dùng sức một cắn, một vòi máu tươi tự cái miệng của hẳn sùng chảy xuống, họ Vũ Văn chúc lấy tay chỉ thượng đích huyết, ở lãnh hồ đích trên áo, gian nan địa viết xuống hai chữ “Cầu” “Ngươi”, liền này hai chữ, làm như đã muốn dùng hết hẳn đích toàn lực, hẳn liền mạng thở hào hển, run rẩy, ánh mắt lại thẳng tắp địa nhìn thấy lãnh hồ, giống như ở cầu xin.

Lãnh hồ run giọng nói: “Ngươi muốn ta làm cái gì?”

Họ Vũ Văn chúc như là rốt cục tích tụ một chút khí lực, ngón tay thượng đích huyết đã muốn chậm rãi có chút động lại đích dấu hiệu, hẳn lần thứ hai dùng sức xuống lần nữa có chút không trọn vẹn đích hai chữ: “Sát” “Ta”!

Lãnh hồ yên lặng dừng ở họ Vũ Văn chúc, qua hồi lâu, lộ vẻ sâu thâm nói: “Ngươi nói đối với, như vậy đã xong, cũng tốt!”

Hắn chậm rãi giơ lên đoản kiếm, đây là lúc ấy hậu, khi hẳn thoát đi mặt trời lặn bãi cỏ khi dực tự hành kết thúc đích kia đem chủy thủ, chậm rãi hướng về họ Vũ Văn chúc đích ngực, một tắc tắc địa chậm rãi hạ xuống.

Họ Vũ Văn chúc nhắm hai mắt lại, tựa hồ có một loại rốt cục bụi bậm lạc định đích bình tĩnh. [mặc]

22. Chương 22

Lãnh hồ yên lặng dừng ở họ Vũ Văn chúc, qua hồi lâu, lộ vẻ sầu thảm nói: “Người nói dối với, như vậy đã xong, cũng tốt!”

Hắn chậm rãi giơ lên đoản kiếm, đây là lúc ấy hậu, khi hắn thoát đi mặt trời lặn bãi cỏ khi dục tự hành kết thúc đích kia đem chủ thủ, chậm rãi hướng về họ Vũ Văn chúc đích ngực, một tắc tắc địa chậm rãi hạ xuống.

Họ Vũ Văn chúc nhắm hai mắt lại, tựa hồ có một loại rất cực bụi bậm lạc định đích bình tĩnh.

Lãnh hồ run rẩy bắt tay vào làm, chủ thủ đã muốn tiếp cận họ Vũ Văn chúc đích ngực, đao tiêm ở họ Vũ Văn chúc đích trong ngực thượng nhẹ nhàng run lên, một giọt huyết xông ra, họ Vũ Văn chúc đích khẽ cau mày.

Lãnh hồ trên đầu mồ hôi lạnh ứa ra, nhìn thấy kia một giọt huyết, chậm rãi ngưng kết ở họ Vũ Văn chúc đích ngực vị trí.

Đột nhiên hắn quát to một tiếng, đem kia chủ thủ dùng hết toàn lực ném đi ra ngoài: “Không –” hắn đích toàn thân đã muốn bị mồ hôi lạnh ướt đầm, toàn thân run rẩy, gần như hồng mắt: “Vì cái gì, vì cái gì muốn ta đến chấm dứt này hết thấy, ta làm không được, ta làm không được.” Hắn gắt gao địa ôm lấy họ Vũ Văn chúc, rơi lệ đầy mặt.

Vẫn không nhúc nhích đích họ Vũ Văn chúc, lén lút chảy xuống hai hàng nước mắt, hắn đích tay phải không biết ở khi nào thì, lại gắt gao địa bắt được lãnh hồ.

Vô cùng đích đêm tối, vô cùng đích tuyệt vọng, biết rõ này gắt gao ôm trụ đích, nắm chặt chính là một phần đau triệt đáy lòng đích bị ai. Lẫn nhau như vậy nắm chặt, chỉ biết lẫn nhau tra tấn, cùng nhau rơi vào vô tận đích vực sâu. Không phải không nghĩ huy kiếm chặt đứt này phân tình duyên, không phải không nghĩ né ra, chính là ai cũng không nghĩ muốn buông ra đối phương, ai đều không có lực lượng, làm cho chính mình động thủ chấm dứt này hết thấy.

Cho nên lãnh hồ rõ ràng có thể một đao giết họ Vũ Văn chúc, lại nhất định phải hắn đích trong miệng trước tiên là nói về ra “Không thương” này hai chữ, bởi vì hắn đã muốn không có dũng khí chính mình chặt đứt; cho nên họ Vũ Văn chúc thà rằng chịu được thống khổ, cũng vô pháp nói ra “Không thương” này hai chữ. Tương tư đã muốn khắc cốt, bọn họ đã muốn không có lực lượng chính mình cởi bỏ này kết.

Vô cùng đích yên tĩnh trung, bỗng nhiên – viện ngoại vang lên tiếng đập cửa.

Như vậy đích trong núi, như vậy đích đêm khuya, ai sẽ đến gõ cửa?

Lãnh hồ chậm rãi buông họ Vũ Văn chúc, giờ phút này đích họ Vũ Văn chúc trắng trợn địa không phiến lông, toàn thân sưng, miệng vết thương không ngừng mà sầm hoàng thủy, cái dạng này thật sự không thể làm cho người ta nhìn thấy. Dem té bạch bố đi trước phô thượng, sau đó cái y chắn, lãnh hồ khóa cửa phòng, đi mở ra đại môn.

Ngoài cửa một tiếng mã tề, một cái áo trắng nữ tử năm mã đứng ở ngoài cửa, xinh đẹp đặc giống ánh trăng trung đi tới đích tiên tử.

Lãnh hồ thần nhiên nói: “Cô nương có gì chỉ bảo?”

Kia áo trắng nữ tử lông mi một chọn: “Có gì giải thích, ta tới bắt mã tặc, thưởng ta mã đích mã tặc!”

Lãnh hồ giật mình ở: “Người – ban ngày là người.”

Áo trắng nữ tử trừng mắt hắn nói: “Người thật đúng là đương không có việc gì nhân giống nhau, đem ta đá xuống ngựa đoạt đi rồi đích mã càng làm mã cấp ném, toàn bộ không nghĩ ta một cái độc thân nữ tử ở trong núi lại là buổi tối hội ngộ thượng nguy hiểm. Tốt lắm, hiện tại thụ hại nhân tới cửa, người tính toán như thế nào bồi ta?”

Lãnh hồ thâm thở dài một hơi: “Thực xin lỗi. Người là như thế nào tìm tới?”

Áo trắng nữ cầm trong tay đích cương ngựa ném cho hắn: “Người đã quên một câu – người sành sỏi.”

Lãnh hồ mặt đỏ lên, hần vừa đến gia đã đem mã cấp ném, ai biết mã hội chạy về chủ nhân bên người, cư nhiên còn có thể đem chủ nhân đưa nơi này đến, nhưng là lúc này đích hần quả niệm họ Vũ Văn chúc, không lòng dạ nào để ý tới: “Vậy người muốn thể nào, cứ ra tay đi!”

Áo trắng nữ từ trên xuống dưới địa nhìn thấy hần, thấy lãnh giữa hồ trung sợ hãi: “Tốt lắm, người rút cuộc muốn thể nào?”

Áo trắng nữ chậm rãi nói: “Người không giống là cái loại này tiểu mao tặc, là chuyện gì cho người thể nào cũng phải đuối đặc như vậy cấp? Ta hiện tại, sẽ gặp cái kia cho người kinh hoàng thất thổ đích nguyên nhân.” Nói xong, nàng không để ý tới lãnh hồ, sẽ hướng vào phía trong bước vào.

Lãnh hồ quýnh lên, bước lên phía trước ngăn cản nàng: “Không được đi vào?”

Kia áo trắng nữ tử một đôi đôi mắt - đẹp, ở lãnh hồ trên người nhất lưu chuyển, lãnh hồ bỗng nhiên chỉ cảm thấy chính mình đích ngũ tạng lục phủ, đều như là bị này nữ tử xem thấu dường như, trong lòng một lạnh, lui ra phía sau nửa bước.

Kia áo trắng nữ tử mỉm cười: “Không - hứa -, người cũng biết trong thiên hạ, không có một người nam nhân, có thể cự tuyệt ta yến thù!”

Lãnh hồ kinh hãi: “Yến xu, người là yêu nữ yến xu? Nguyệt trọng hoa đích tình nhân yến xu?”

Yêu nữ yến xu, vốn là phong nguyệt ngọc thực xem đích một gã đường nhỏ cô. Mười ba tuổi khi, cùng với sư phụ đích tình nhân vô lâm thứ nhất phong lưu lãng tử ngọc Dao Quang bỏ trốn, ngọc Dao Quang vẫn là chung quanh dính hoa nhạ điệp. Năm năm sau, yến xu ly khai ngọc Dao Quang, ngọc Dao Quang tao này đả kích, một thể hệ danh công tử nhưng lại ở con ngựa trắng tự xuất gia vi tăng, pháp danh vô tướng. Ba tháng sau, yến thù đi vào con ngựa trắng tự, nhưng nàng cũng vì ngọc Dao Quang mà đi, mà là hướng về phía vô tướng sư phụ huynh, phật môn thứ nhất kì tăng vô vi mà đi. Từ nhỏ xuất gia, giới luật sâm nghiêm đích vô vi nhưng lại sẽ bị yến thù sở câu dẫn mà ly tự bỏ trốn, lệnh phật môn cao thấp giận dữ, bẩm báo triều đình. Yến thù chẳng những không trốn, ngược lại sấm cung thẳng gặp hoàng đế, hoàng đế nhưng lại vì này hấp dẫn, ở lại hậu cung. Không lâu, hoàng đế phát động cung biến đem chấp chính ba mươi năm đích Thủ tướng hạ ngục, độc chưởng triều chính, tò mò đích yến thù bỏ tù vừa thấy này chấp chưởng vương triều hơn mười năm đích Thủ tướng là cái gì bộ dáng, ai ngờ nhưng lại sẽ thích thượng tề tướng quốc, tự nguyện ở lại ngục trung một năm làm bạn, hoàng đế khí hướng đầu ngư, đúng là không thể nề hà. Một năm lúc sau, nguyệt trọng hoa cướp ngục, mang đi yến thù.

Ai biết này truyền kỳ trung chính là nhân vật, tối nay thể nhưng đứng ở chính mình đích trước mặt.

Nàng vì sao mà đến, thật sự là chính là này con ngựa đem nàng đưa nơi này, vẫn là - nàng hướng về phía họ Vũ Văn chúc mà đến? [mặc]

23. Chương 23

Kia áo trắng nữ tử một đôi đôi mắt - đẹp, ở lãnh hồ trên người nhất lưu chuyển, lãnh hồ bỗng nhiên chỉ cảm thấy chính mình đích ngũ tạng lục phủ, đều như là bị này nữ tử xem thấu dường như, trong lòng một lạnh, lui ra phía sau nửa bước.

Kia áo trắng nữ tử mỉm cười: “Không - hứa -, người cũng biết trong thiên hạ, không có một người nam nhân, có thể cự tuyệt ta yến thù!”

Lãnh hồ kinh hãi: “Yến xu, người là yêu nữ yến xu? Nguyệt trọng hoa đích tình nhân yến xu?”

Ai biết này truyền kỳ trung chính là nhân vật, tối nay thể nhưng đứng ở chính mình đích trước mặt.

Nàng vì sao mà đến, thật sự chính là này con ngựa đem nàng đưa nơi này, vẫn là - nàng hướng về phía họ Vũ Văn chúc mà đến?

Lãnh hồ đích sắc mặt thay đổi, thấy yển thù hướng lý đi đến, nhìn thấy nàng kia thướt tha đích thân ảnh, nhớ tới của nàng đủ loại truyền thuyết, đột nhiên, có một loại nói không nên lời đích xúc động: “Yển thù, nếu ngươi là yển thù trong lời nói, ta hỏi ngươi, yêu thương một cái không nên yêu đích nhân, làm sao bây giờ?”

Yển thù chậm rãi quay đầu lại, dáng vẻ tuyệt đẹp: “Ta cả đời này, yêu thương đích đều là không nên yêu đích nhân.” Nàng đi trở về lãnh hồ đích trước mặt: “Không có làm sao bây giờ, yêu liền yêu. Tình yêu khi tất nhiên có thống khổ, nhưng là ngươi từ giữa được đến đích khoái hoạt cùng thống khổ là thành có quan hệ trực tiếp đích. Ngươi như vậy cự tuyệt tình yêu, vị tất có thể tránh cho thống khổ, tội gì đến đâu?”

Lãnh hồ chấn động, lui ra phía sau một đi nhanh, mồ hôi lạnh đã muốn chảy xuống: “Ngươi, ngươi như thế nào biết ta.....” Bỗng nhiên tỉnh ngộ: “Cô nương, ngươi đang nói cái gì, ta không hiểu!”

Yển thù mỉm cười, vươn ngọc thủ nhẹ vỗ về hắc tử kia xinh đẹp đích khuôn mặt: “Lòng của ngươi sợ, đều viết ở mặt của ngươi thượng, ánh mắt của ngươi, đều ở kể ra của ngươi lịch trình, đồng dạng trải qua quá tình yêu đích ta, như thế nào hội nhìn không ra đến đâu? Ngươi đang sợ cái gì? Ngươi một mực dùng một cái xác tử đem chính mình bao đứng lên, chính là như vậy, ngươi tuy rằng tránh cho thương tổn, nhưng cũng mất đi khoái hoạt.”

Lãnh hồ nhắm mắt lại, hắc tử tại đây dạng ôn nhu trong suốt đích ánh mắt hạ cơ hồ không chỗ nào che giấu, đối mặt yển thù, sẽ làm nhân bất tri bất giác địa hiểu ý giao cho nàng, làm cho nàng đến trấn an. Hắc tử lẩm bẩm: “Chính là ta cả đời này, nếu không có thể bị người sở chế.”

“Cho nên, ngươi thà rằng thương tổn người khác, chính là bị thương nhân, lòng của ngươi nhưng cũng đồng dạng thống khổ!” Yển thù ở hắc tử đích bên tai nhẹ nhàng mà nói.

Lãnh hồ chấn động, mở to mắt, yển thù đích mặt cách hắc tử chỉ có một tấc: “Ngươi, ngươi như thế nào biết này hết thấy đích?”

Yển thù nhìn thấy hắc tử đích ánh mắt, nhẹ nhàng mà nói: “Là ngươi đích ánh mắt nói cho ta biết đích, ngươi trên mặt đích vẻ mặt nói cho ta biết đích.”

Lãnh hồ yên lặng nhìn nàng sau một lúc lâu, nói: “Ngươi theo ta đến.”

Hắc tử mang theo yển thù đi vào phòng, họ Vũ Văn chúc lại lâm vào hôn mê bên trong. Yển thù nhìn thấy trên giường này toàn thân sưng đích nhân, thật hít một hơi, hỏi lãnh hồ: “Ngươi làm?”

Lãnh hồ gật gật đầu, “Ba” địa một tiếng, yển thù đã muốn nặng nề mà đánh hắc tử một chút cái tát: “Ngươi, ngươi quả thực không phải người!”

Lãnh hồ cười khổ một tiếng: “Đáng đánh, ta thật hy vọng, không ai có thể cú hảo hảo địa đánh ta một chút.”

Yển thù lẩm bẩm: “Kẻ điên, kẻ điên, hai người các ngươi cái nhất định đều là kẻ điên.”

Lãnh hồ trầm mặc, vươn tay, làm cho yển thù xem họ Vũ Văn chúc viết ở hắc tử trên áo đích tự: “Cầu, ngươi, sát, ta!”

Yển thù trầm mặc một lát, ngồi ở bên giường, ấn họ Vũ Văn chúc đích mạch đập, cẩn thận nghe xong trong chốc lát, nói: “Hắc tử đích thương trên cơ bản là ngoại thương, độc cũng không lợi hại, nội lực khi có khi vô, cũng không về phần muốn tới tử đích trình độ.”

Lãnh hồ nước mắt chảy xuống: “Chính là hắc tử như vậy kiêu ngạo đích một người, như vậy còn sống, thật sự là rất thống khổ!”

Yển thù ngẩng đầu lên, trên mặt đích biểu tình tựa tiêu phi tiêu: “Ta có biện pháp làm cho hắc tử sống sót, chỉ cần ngươi chịu nghe ta đích.”

Lãnh hồ gật gật đầu, yển thù mỉm cười, đến gần rồi họ Vũ Văn chúc đích bên tai, nhẹ nhàng mà nói: “Ta biết ngươi tỉnh, này nhân ta mang đi, muốn đặc quay về hắc tử, chính mình dưỡng hảo thương tới tìm ta.”

Họ Vũ Văn chúc cả người run lên, mở mắt oán hận địa nhìn thấy yến thù, yến thù lộ ra hồ ly bàn đích tươi cười, đem một viên viên thuốc nhét vào họ Vũ Văn chúc đích trong miệng, vươn tay chỉ một chút, họ Vũ Văn chúc chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, nên cái gì cũng không biết.

Cũng không biết trải qua bao lâu, họ Vũ Văn chúc chậm rãi tỉnh lại, chỉ cảm thấy toàn thân cao thấp không chỗ không đau, “Ách –” hần dùng lực quần quai, nhưng lại có thể giúp đỡ bên giường, chậm rãi ngồi dậy. Nhìn nhìn lại chính mình, toàn thân bị bạch vải mịn bằng bó đặc nghiêm kín thực địa, đầu giường, bày đặt một bộ quần áo mới.

Chính là lãnh hồ đã muốn không thấy, yến thù cũng đã muốn không thấy.

Hần đích trong mắt bắn ra lửa giận vạn trượng: “Tiện nhân –” trong giây lát, hần vỗ về yết hầu sợ ngây người, hần thể nhưng đã muốn có thể nói nói. Hít sâu một hơi, hần chậm rãi vận khí, thể nhưng ngay cả nội thương cũng tốt rất nhiều. Tuy rằng toàn thân vẫn đang là đau đớn không thôi, nhưng này đó đều là ngoại thương, không đủ vi hoạn.

Hần chậm rãi xuống giường, mặc xong quần áo, đứng ở trước gương, nhìn thấy trước mắt đích chính mình, trên mặt đích sưng đã muốn thối lui không ít, ngược lại hiện ra ra rất nhiều ứ thanh đến.

Nhưng mà, hần vẫn đang là thẳng tắp địa đứng, nắm chặt hai đấm, tuyên cáo: “Lãnh hồ, yến thù, các người nghe, mặc kệ các người chạy trốn tới chỗ nào đi, lên trời xuống đất, ta đồ hội đem người nhóm tìm ra đích.” [mặc]

24. Chương 24

Một năm sau, thái dương trong cung.

Trần thanh vội vàng tới rồi, hướng họ Vũ Văn chúc báo cáo: “Bẩm chủ công, thuộc hạ được đến tuyên báo, yến thù sẽ ở năm nay đích hoa mẫu đơn hội thượng xuất hiện.”

Họ Vũ Văn chúc gật gù đầu: “Lúc này đây, nhất định phải đưa bọn họ hai người sống trao.”

Trần thanh bẩm: “Chủ công, tự một năm trước yến thù cùng lãnh hồ song song mất tích lúc sau, ba tháng trước, có người phát hiện yến thù xuất hiện ở Dương Châu khi, bên người nàng đích nam tử, đều không phải là lãnh hồ.”

Họ Vũ Văn chúc trên mặt đích gân xanh nhảy lên một chút: “Hắn đến người nào vậy?”

Trần thanh do dự một tiếng: “Yến thù luôn luôn có mối nối cũ, có thể là.....”

“Câm mồm –” họ Vũ Văn chúc quả thực là bạo nộ rồi, không ai có thể đủ vứt bỏ lãnh hồ, chẳng sợ nàng là yến thù: “Lập tức đem nàng chop tới gặp ta!”

Yến thù đi vào diễm điện bên trong khi, nàng mặc duệ địa đích váy dài, xa xa địa đi tới khi, quả thực tượng tiên tử rút xuống nhân gian.

Họ Vũ Văn chúc gắt gao địa trừng mắt nàng: “Người chính là yến thù?”

Yến thù nhẹ vỗ về chính mình đích tóc dài: “Đúng vậy!”

Họ Vũ Văn chúc cười lạnh một tiếng: “Bổn tọa chỉ nói yến thù ra sao chờ đích thiên tiên mỹ nhân, hôm nay xem ra thật sự là nghe thấy không bằng thấy, người cũng bất quá là người trong chi tứ, tuổi già châu hoàng lại còn cố tình tào thủ lộng tư, trên đời đích nam nhân đều mất bị mù sao không, nhưng lại hội yêu thượng người người như vậy?”

Yến thù cười vỗ tay nói: “Nói cho cùng nói cho cùng, nếu ai yêu thượng yến thù như vậy đích nữ nhân, còn không bằng đi yêu một người nam nhân tới rất tốt!”

Họ Vũ Văn chúc một hơi nuốt trụ, tức giận đến thiếu chút nữa ngất xỉu đi: “Người, người này tiện nhân! Chán sống sao không?”

Yến thù thu liễm tươi cười, thở dài: “Như thế nào các người hai người đích tặc xấu thật đúng là tượng nga!”

Họ Vũ Văn chúc hừ một tiếng: “Cái gì chúng ta hai người, người dám đem người khác cùng bốn tọa đánh đồng.”

Yến thù thần nhiên nói: “Kỳ thật người vòng vo một vòng lớn, đơn giản là muốn hỏi ta, lãnh hồ ở đâu nhân, này một năm, ta cùng lãnh hồ đã xảy ra sự tình gì?”

Họ Vũ Văn chúc nhìn thấy nàng: “Người sẽ nói sao không?”

Yến thù ngẩng đầu lên nhìn thấy hắn: “Gặp được lãnh hồ, người tính toán thế nào đối hắn?”

Họ Vũ Văn chúc giật mình ở: “Ta tính toán thế nào đối hắn.” Này một năm đến, hắn trong lòng trung lập lại cân nhắc như thế nào đối đãi lãnh hồ, thế nào hung hăng địa tra tấn hắn, thế nào gọi hắn ở chính mình trước mặt cầu xin tha thứ, chính mình thế nào trên cao nhìn xuống địa giễu cợt hắn đích chặt vật..... Chính là lãnh hồ ký sắp xuất hiện hiện, tất cả đích ý niệm trong đầu, nhưng lại bỗng nhiên trở nên không sự thật đứng lên, lãnh hồ – sẽ cho hắn cơ hội như vậy sao không?

Yến thù gắt gao ép hỏi: “Người rốt cuộc muốn thế nào đối hắn, người là phải tra tấn hắn, làm cho hắn tượng điều cầu giống nhau ghé vào người trước mặt sao không? Chẳng lẽ thái dương trong cung, còn khuyết thiếu được cầu giống nhau đích người sao? Hay là muốn lăng nhục hắn, làm cho hắn càng thêm đích hận người, không muốn nhìn thấy người? Vẫn là.....” Nàng đi đến họ Vũ Văn chúc đích bên tai, nhẹ nhàng mà nói nói mấy câu.

Họ Vũ Văn chúc đích sắc mặt đột nhiên biến, trở nên rất kỳ quái, hắn đột nhiên nhìn thấy yến thù, giống muốn đem nàng một phen bóp chết, lại giống – phải chính mình khi còn sống, đều giao phó vu nàng.

Họ Vũ Văn chúc đích thanh âm, trở nên lại làm lại sấp: “Người, người rốt cuộc muốn thế nào?”

Yến thù yêu mị địa cười, vươn tay, nhẹ vỗ về họ Vũ Văn chúc đích mặt, ôn nhu nói: “Nếu chúng ta hai người thành thân, người đoán có người có thể hay không đến hiện trường đâu?”

Họ Vũ Văn chúc cảm tức nàng: “Người –” yến thù mỉm cười, không nhìn vu hắn trong mắt đích hừng hực liệt hỏa, ngược lại cảm một mặt gương, tao thủ lộng tư.

Qua một hồi lâu nhân, họ Vũ Văn chúc trong mắt đích liệt hỏa chậm rãi tắt, hắn cười gượng một tiếng: “Hảo, chúng ta thành thân.”

Một tin tức phi cũng giống như địa truyền khắp giang hồ – ba ngày lúc sau, liệt đế họ Vũ Văn chúc đại hôn chỉ hỉ, tân nương vì yêu nữ yến thù. [mặc]

25. Chương 25

Một tin tức phi cũng giống như địa truyền khắp giang hồ – ba ngày lúc sau, liệt đế họ Vũ Văn chúc đại hôn chỉ hỉ, tân nương vì yêu nữ yến thù.

Động phòng, hoa chúc, hồng y, con người mới.

Vào lúc canh ba.

Tân nương cười hì hì nhắc lên hồng khăn voan: “Tướng công, xuân tiêu nhất khắc thiên kim, chúng ta nên tức đăng.” Chính cô ta đứng lên, đi đến chú rể quan trước mặt, nâng lên hắn đích mặt sẽ thân đi xuống.

Chú rể không hề động, ánh mắt yên lặng nhìn thấy nàng, trong mắt nhưng lại bắn ra yêu hận nảy ra đích vẻ mặt.

Sau đó, tân nương liền mềm địa ngã xuống, ở nàng ngã vào chú rết trên người phía trước, bị nhấc tới, để qua một bên.

Một tiếng thở dài, tân nương trên đầu đích hồng khăn voan, cái ở tại chú rết đích trên người.

Lãnh hồ nhẹ nhàng mà ôm lấy họ Vũ Văn chúc: “A chúc, người gầy.” Sau đó, ôn nhu đích hôn, cách hồng khăn voan, che lại họ Vũ Văn chúc đích miệng.

Họ Vũ Văn chúc chỉ cảm thấy ngực đau xót, trái tim giống bỗng nhiên ma túy dường như, cả người đích giống linh hồn phiêu phiêu荡荡 địa bay lên chín trọng thiên, đột nhiên tất cả đích dũng khí hoàn toàn biến mất.

Một giọt nóng rực đích bọt nước tích ở hán đích trên mặt, lãnh hồ ôm lấy hán: “Một năm, ta chạy thoát một năm, ta không có dũng khí tới gặp người, không có dũng khí đối mặt ta từng gây cho thương thế của người hại. Chúc, nhĩ hảo khinh, hảo gầy, là ta hại người. Nay một năm lý, ta mỗi ngày suy nghĩ người, mỗi ngày ban đêm đều kêu tên của người tỉnh lại, người khả nghe được? Chính là ta không dám tới gặp người, ta từng như vậy địa thương tổn người, chính là bởi vì ta sợ hãi, vận mệnh giáo hội ta không dám tái tin tưởng bất luận kẻ nào, không dám tái trả giá yêu. Cho nên ta mới có thể ở chính mình không khống chế được đích thời điểm giận chó đánh mèo vu người, dùng thương tổn của người biện pháp đến bảo hộ chính mình. Làm cho ta tái ôm người một lần khỏe? Mặc kệ người nguyện không tha thứ ta, chẳng sợ bề người về sau, ngày mai sẽ chết.”

Họ Vũ Văn chúc bị lãnh hồ ôm vào trong ngực, bị hán như vậy ôn nhu đích hôn, nhiệt liệt địa vỗ về, đúng là toàn thân vô lực, một chút chủ ý cũng không có, một chút khí lực cũng sử dụng không được. Mơ mơ màng màng trung, đúng là cảm thấy được ký sợ hãi, lại vui sướng.

Đổ thắm đích hỉ bào bị chậm rãi cởi bỏ, lộ ra họ Vũ Văn chúc gầy yếu đích, đau xót buồn thiu đích thân mình, lãnh hồ chấn động toàn thân, hai giọt nóng rực đích nước mắt, tích ở họ Vũ Văn chúc đích phúc gian, chậm rãi khuếch tán mở ra. Hán điên cuồng mà liếm này đó vết thương, cúi đầu địa hò hét: “Chúc, chúc.....”

Đột nhiên lãnh hồ chấn động toàn thân, cả thân mình đều cứng lại rồi, bị hán ôm vào trong ngực, lại bị hồng khăn voan cái ở mặt đích họ Vũ Văn chúc lại không biết đã xảy ra chuyện gì.

“Thối lãnh hồ, người đã vậy còn quá đối đãi ta, thâu điểm của ta huyết đạo, đem ta đá đến một bên còn thương của ta chú rết.....” Yển thù kiêu ngạo đích thanh âm ở bên tai vang lên.

Lãnh hồ cười khổ: “Yển thù, có thể coi là sổ sách người trước cởi bỏ của ta huyết đạo, ta cho người chịu nhận lỗi còn không được sao không?”

Họ Vũ Văn chúc nhớ tới thân, lại bỗng nhiên kinh giác, chính mình cũng bị điểm huyết nói: “Yển thù, người dám điểm của ta huyết đạo, người đến tốt cùng ý muốn như thế nào?”

Yển thù cười hì hì nói: “Không có gì, ta xem người rất đồ ăn, bị hán điều này sao khi dễ liền như vậy không rên một tiếng địa, nếu ta, thế nào cũng phải hảo hảo tra tấn đắc hán đủ. Đến –”

Họ Vũ Văn chúc bị giúp đỡ ngồi xong, lãnh hồ lại bị ấn quỳ gối họ Vũ Văn chúc đích trước mặt: “Đem động phòng hoa chúc, cầu hôn phải có cái cầu hôn đích bộ dáng, giải thích cũng muốn có cái giải thích đích thành ý. Hảo, lãnh hồ, người quỳ gối nơi này cầu hôn đi gấp khiếm, cho người đích nương tử tha thứ người, người mới có thể đủ đứng lên, đừng tưởng rằng tới nay dùng mẹo cũ đem nhân hôn hôn đầu là có thể lừa dối quá quan.”

Hồng khăn voan bị xốc lên, quỳ gối họ Vũ Văn chúc trước mặt đích lãnh hồ, đỏ bừng lên mặt, ngực kịch liệt phập phồng đã lâu, ngẩng đầu lên xem liếc mắt một cái họ Vũ Văn chúc liền cúi đầu: “Ta, ta –” từ chối đã lâu, cư nhiên ngẩng đầu lên, vẫn là nói không nên lời: “Ta, a chúc, ta –”

Họ Vũ Văn chúc cũng không thấy đắc so với hán sống khá giả, mặt cũng hồng đắc cùng trũng tôm dường như, gian nan nói: “Yển thù, mau thả hán, không nên ép hán.....”

Lãnh hồ cả người chấn động, nhìn thấy họ Vũ Văn chúc, chậm rãi cúi đầu hôn lên tay hán bối, ngẩng đầu nhìn hán đích ánh mắt, một chữ tự địa nói: “Thương thiên ở trên, ta lãnh hồ hôm nay lúc này thế, theo

hôm nay về sau, ta đem dùng cả đời đích thời gian, đến yêu họ Vũ Văn chúc. A chúc, nếu người khẳng tha thứ ta, ta dùng của ta tuổi già, qua lại báo của người chân tình, vượt lên thương thế của người đau, hoàn lại của người trả giá, cả đời một đời yêu người, thương tiếc người, che chở người, cùng người cộng huề thân hôn, đầu bạc đến già! Người – có bằng lòng hay không?”

Họ Vũ Văn chúc yên lặng nhìn thấy lãnh hồ, hai hàng nước mắt đã muốn chảy xuống: “Tuyệt lang, ta đã cho ta cả đời này, đều đợi không được nghe được người nói yêu ta, đều đợi không được người như vậy ôn nhu địa đối đãi.....”

Lãnh hồ chỉ cảm thấy hậu tâm chấn động, huyết đạo đã giải, hần vươn tay đến, chậm rãi ôm lấy họ Vũ Văn chúc: “A chúc, quá khứ đủ loại thí dụ như hôm qua tử. Chúng ta – từ đầu đã tới, khỏe?”

Họ Vũ Văn chúc vươn tay, nhẹ nhàng phủ đi lãnh hồ trên mặt đích nước mắt, phi chính quần áo, lạp vang đầu giường đích gọi người kim linh: “Hong Liên, đem tiểu công tử ôm đến.”

Lãnh hồ ngạc nhiên địa nhìn thấy hần, không biết hần phía sau cư nhiên còn có thể để cho người khác đến quấy rầy hai người đích ngọt ngào.

Hong Liên lên tiếng trả lời mà vào, của nàng trong lòng,ngực, ôm một cái không công mập mập đích tiểu nam hài, mở to tò mò địa ánh mắt đông xem tây tiều.

Yến thù hét lên một tiếng: “Lãnh hồ, đây là người đứa con sao không, bộ dạng dường như người nga!”

Lãnh hồ cả người chấn động, bất trí tín địa nhìn thấy họ Vũ Văn chúc.

Họ Vũ Văn chúc mỉm cười đem đứa nhỏ đưa cho lãnh hồ: “Tuyệt lang, người nhớ rõ sao không, người đã nói người cả đời đích nguyện vọng, là cùng âu yếm đích nhân cùng nhau, ôm đứa nhỏ, cùng thân hôn.”

Lãnh hồ ôm đứa nhỏ, giống như đang nằm mơ dường như: “Đứa nhỏ này.....”

Họ Vũ Văn chúc cười đến thực hồ ly: “Hoàng viện sinh đứa nhỏ đích thời điểm, ta làm cho phùng ngư đem đứa nhỏ cấp thay đổi.”

Lãnh hồ kinh ngạc địa nhìn thấy hần: “Chính là ở trong núi, như vậy thống khổ, người đều không có đem chuyện này nói ra.”

Họ Vũ Văn chúc mỉm cười, giờ khắc này hần cười đến thực tượng vô lâm bá chủ liệt đế: “Này đứa nhỏ, phải là cho người càng yêu ta, mà không phải càng hận ta.”

Yến thù thở dài một tiếng: “Trách không được người trong vô lâm nói, liệt đế họ Vũ Văn chúc là trong chốn vô lâm đáng sợ nhất đích nhân một trong. Lãnh hồ, người quả nhiên là trốn không thoát.”

Lãnh hồ mỉm cười, đem đứa nhỏ giao cho Hong Liên, ôm lấy họ Vũ Văn chúc, ôn nhu địa khê hôn: “Ta trốn cái gì, ta vốn sẽ không muốn chạy trốn. A chúc, có hay không này đứa nhỏ, ta đều không thể buông ra người.”

Họ Vũ Văn chúc bị hôn đắc toàn thân run rẩy, mềm địa ỷ ở lãnh hồ đích trong lòng,ngực, ưm nói: “Tuyệt lang, ôm ta –”

Lãnh hồ nhẹ nhàng mà hôn đi, ở hần đích bên tai nhẹ nhàng mà nói: “Hảo, chúng ta trước đem này yêu nữ vắng ra, miễn cho phá hư chúng ta thật là tốt sự.”

Họ Vũ Văn chúc còn không có động thủ, yến thù đã muốn cười lạnh: “Con người mới nhập động phòng, thật muốn đem bà mối nhưng quá tường, lãnh hồ, tin hay không ta dạy cho người đích tiểu sáng quắc ngược phu ba trăm sáu mươi chiêu nha!”

Lãnh hồ lập tức sắc mặt đại biến, buông ra họ Vũ Văn chúc bồi cười nói: “Yến tỷ tỷ, yến bác, yến nãi nãi,bà nội, tính ta cầu ngài, ngài cũng,nhưng đừng tái gây sức ép chúng ta!”

Yến thù trông mắt vừa chuyển: “Ta nếu không đâu?”

Lãnh hồ mỉm cười, giờ khắc này hần đích tươi cười cư nhiên thực tượng yến thù: “Đêm nay động phòng hoa chúc, ta tự hỏi không bốn sự một người đến cướp cô dâu, cho nên, ta thỉnh cái giúp đỡ.” Nói xong, hần dùng lực thổi một tiếng khẩu trạm canh gác.

Yến thù biến sắc, hét to: “Ma quỷ lãnh hồ, người dám vong ân phụ nghĩa, người chờ coi, ta sẽ không bỏ qua của người.” Bên này đã muốn là vọt tới cạnh cửa, vừa mở ra môn, hét lên một tiếng, đi bước một lui về phía sau.

Lãnh hồ cười đến thực vui vẻ: “Nguyệt diện chủ, nhân giao cho người, chúng ta hợp tác khoái trá!”

“Phanh, phanh, phanh –” yến thù bị nguyệt trọng hoa đóng gói mang đi, Hồng Liên bế đứa nhỏ lui ra, cửa sổ đóng cửa, trong phòng chỉ còn lại có ngọt ngào mật mật đích hai người.

Lãnh hồ tà tà địa cười, ở họ Vũ Văn chúc đích cảnh thượng lưu lại một nói nói hôn ngân: “Nương tử – đáp ứng ta một sự kiện khỏe?”

Toàn thân trần trụi đích họ Vũ Văn chúc, ở hắc đích trong lòng, ngực bất an địa vận vẹo: “Chuyện gì?”

Lãnh hồ đích thủ, ở hắc đích trên người chạy, cầm hắc đích trào dâng đích ngay trước, khiến cho họ Vũ Văn chúc gần như hít thở không thông đích một tiếng hét chói tai, lãnh hồ đích ngón tay, ở hắc phân thân đích chung quanh nhẹ nhàng mà hoa vòng luẩn quẩn, họ Vũ Văn chúc run rẩy đặc như gió trung đích dương liễu: “Về sau không cần tái cùng cái kia yêu nữ lui tới, người như vậy đáng yêu, đừng cho nàng giáo phối liễu, ta không thích đích.....”

Họ Vũ Văn chúc ở tay hắc tâm trần trọc kiều đề, nào có nói không đích có thể: “Tốt, tuyệt lang, ta toàn bộ nghe lời người!”

Lãnh hồ đích thủ căng thẳng, không hờn giận địa nói: “Sai lầm rồi, hiện tại người nên gọi ta cái gì?”

Họ Vũ Văn chúc tâm run lên, theo bản năng địa thốt ra: “Chủ nhân –”

Khẽ thở dài một hơi, lãnh hồ đích trong thanh âm có nồng đậm đích áy náy, ôn nhu địa hôn ở họ Vũ Văn chúc đích bên tai: “Đứa ngốc, người hiện tại hắc là bảo ta tướng công –”

Vui sướng đích nước mắt theo họ Vũ Văn chúc đích khóe mắt, tích nhập lãnh hồ đích bên môi, lãnh hồ vươn đầu lưỡi, liếm liếm này phân mỹ vị, nghe họ Vũ Văn chúc vui mừng mà run rẩy đích kêu lên: “Tướng công –”

“Nương tử –” một tiếng kích duyệt đích rên rỉ trung, lãnh hồ tiến nhập họ Vũ Văn chúc đích trong cơ thể, hai người chân chính địa hợp hai làm một.

Lựa đỏ trường ẩm, xuân sắc khôn cùng.....

Diễn viên 1 hào – lãnh hồ

Diễn viên 0 hào – họ Vũ Văn chúc

Kịch bản – y tuyết

Làm phim sân nhà: lộ tây phát.

Làm phim phân trang: đêm nguyệt bay lượn, mặc âm các, tấn giang đàm mĩ khu

Cảm tạ yêu nữ yến xu, hữu tình biểu diễn!

(toàn bộ tan hát)

Cây tường vi chi phiên ngoại – lãnh diễm

Ba năm sau.

Mỗi buổi trưa ngọ, thái dương cung diễm trong điện thất.

Cảnh xuân vừa lúc, liệt đế họ Vũ Văn chúc cùng phụ cùng lãnh hồ ở trên giường chính làm nào đó ừ a a đích có đường vận động.

Họ Vũ Văn chúc hai tay gắt gao phản ôm lấy lãnh hồ, vui vẻ đích nước mắt chảy xuống dưới, thoát phá địa rên rỉ, cấp cự địa vận vẹo: “A – ta phải, phải, mau, mau.....”

Bỗng nhiên lãnh hồ ngừng lại, họ Vũ Văn chúc cũng ngừng lại, hai người cho nhau dùng ánh mắt nói: “Người nghe được cái gì sao không?”

Sau đó, hai người rất có ăn ý địa đồng thời nhìn về phía trong phòng đích một cái tủ quần áo.

Họ Vũ Văn chúc đích dục hỏa lập tức biến thành sát khí, mặc kệ là ai, nhìn đến loại này tình cảnh, quyết đối sống không được. Tay hắn duỗi ra, hướng tới tủ quần áo đích phương hướng dùng sức một hấp –

Quỹ môn vỡ ra, một cái tiểu não túi lăn đi ra.

Hai người đều mắt choáng váng, lãnh hồ phản ứng nhanh nhất, lập tức một hiên chắn, cái trụ hợp hai làm một đích hai người thân mình, chất vấn nói: “Diễm nhân, người như thế nào sẽ ở người này?”

Thái dương cung đích tiểu bá vương, lãnh hồ đích đứa con, họ Vũ Văn chúc đích nghĩa tử lãnh diễm xoa xoa chảy má đích nước miếng, dùng sức hút hấp máu mũi, hàm chứa hai uông nước mắt, đặng đặng đặng địa chạy đến trước giường, lấy ra không tha đắc chính mình dùng đích khăn tay, vì họ Vũ Văn chúc lau đi trên mặt đích nước mắt, “Bá kị” một tiếng nặng nề mà hôn họ Vũ Văn chúc một ngụm: “Nghĩa phụ không khóc, phụ thân phá hư! Ta thích nghĩa phụ!”

Hảo tri kỷ nha, họ Vũ Văn chúc cảm động địa quả thực phải khóc, chính mình bình thường thật sự không có bạch đau tiểu tử này, lãnh hồ muốn đánh đích thời điểm luôn chính mình che chở tiểu tử này đích, đây là cam đoan hắn cùng lãnh hồ ân ái đích vương bài, như thế nào có thể không làm tốt quan hệ đâu!

Lãnh diễm nói ra đệ nhị câu: “Nghĩa phụ, người ừ a a đích bộ dáng hảo đáng yêu nga!”

“Phốc!” Họ Vũ Văn chúc thiếu chút nữa bị chính mình đích nước miếng ể tử, xong rồi, xong rồi, hắn không cần làm người!

Lãnh diễm nhìn thấy phụ thân lãnh hồ, nói ra đệ tam câu: “Chờ ta trưởng thành, ta cũng muốn cùng nghĩa phụ ừ a a, phụ thân hội đem người lộng khóc, ta sẽ không, ta sẽ rất đau của người!”

“Rầm!” Một tiếng, có người té xỉu, không phải chọc tức đích lãnh hồ, không phải dọa đích họ Vũ Văn chúc, cũng không phải tránh ở ngoài cửa sổ đích kẻ xúi giục yến thù, đương nhiên – càng không thể có thể là lãnh diễm chính hắn.

Té xỉu đích nhân – là y tuyệt. [mặc]

(END)

—————oOo—————

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/sac-vi>